

สหพันธ์รัฐมาเลเซีย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ที่ปรึกษา สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กันยายน 2553

คำนำ

“สหพันธรัฐมาเลเซีย” เป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย มีความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการเมืองที่ดีกับประเทศไทยมาเป็นเวลาช้านาน และเนื่องจากมาเลเซียมีความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีการผลิต การวิจัยและพัฒนา ทำให้อุตสาหกรรมหลายอย่างของประเทศไทย ยังต้องพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากประเทศมาเลเซีย ได้แก่ เทคโนโลยีที่ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมผลิตน้ำมันปาล์ม เป็นต้น นอกจากนี้ สินค้าที่ไทยนำเข้าจากประเทศมาเลเซีย ยังเป็นสินค้าที่มีมูลค่าสูง ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และชิ้นส่วน น้ำมันดิบ เครื่องจักรและอุปกรณ์ เป็นต้น ในขณะที่สินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปยังมาเลเซีย ได้แก่ ยางพาราแปรรูปขั้นต้น ทำให้ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้ากับมาเลเซียมาโดยตลอด

รายงานคู่มือการลงทุนฉบับนี้ ได้รวบรวมรายละเอียด ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสหพันธรัฐมาเลเซีย ทั้งข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การค้าระหว่างประเทศ การลงทุนระหว่างประเทศ กฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ตลอดจนปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อประโยชน์สำหรับนักลงทุน ในการศึกษา คู่ทางหรือทำธุรกิจร่วมกับนักลงทุนมาเลเซีย

สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้ จะมีประโยชน์สำหรับนักลงทุนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

สถาบันทรัพยากรมนุษย์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กันยายน 2553

สารบัญ

บทที่		หน้า
	บทสรุปผู้บริหาร.....	A
1	ข้อมูลทั่วไป.....	1
	1.1 เมืองหลวง.....	2
	1.2 โครงสร้างการเมืองและการปกครอง.....	9
	1.3 ประชากร และกำลังแรงงาน.....	11
	1.4 ลักษณะสังคมและวัฒนธรรม.....	12
	1.5 โครงสร้างพื้นฐาน.....	13
	1.6 นโยบายต่างประเทศและความสัมพันธ์ของไทยกับมาเลเซีย.....	23
2	ภาพรวมทางเศรษฐกิจ.....	24
	2.1 สภาพเศรษฐกิจ.....	24
	2.2 โครงสร้างทั่วไปทางเศรษฐกิจ.....	26
	2.3 ภาวะเศรษฐกิจปี 2553 และแนวโน้มปี 2554.....	28
3	การค้าระหว่างประเทศ.....	30
	3.1 ภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของมาเลเซีย.....	30
	3.2 ภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของไทยกับมาเลเซีย.....	32
4	การลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ.....	43
	4.1 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในมาเลเซีย.....	43
	4.2 การลงทุนโดยตรงของมาเลเซียในไทย.....	45
5	กฎระเบียบ สิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในมาเลเซีย.....	54
	5.1 กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน.....	54
	5.2 สิทธิประโยชน์ในการลงทุน.....	91
	5.3 ขั้นตอนการลงทุน.....	95

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
6 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ.....	98
6.1 การชักจูงให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย.....	99
6.2 การเข้าไปลงทุนในประเทศมาเลเซีย.....	100
บรรณานุกรม.....	102
ภาคผนวก	105

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ทำเรื่องของประเทศมาเลเซีย	15
1.2 ทำอากาศยานของประเทศมาเลเซีย	17
2.1 สรุปการคาดการณ์เศรษฐกิจประเทศสำคัญในภูมิภาคเอเชีย	25
2.2 ภาวะเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซีย ปี 2549-2553.....	29
3.1 มูลค่าการส่งออกและนำเข้าปี 2552-2553 (ม.ค.-พ.ค.).....	30
3.2 มูลค่าการส่งออกของมาเลเซียจําแนกรายสินค้า ปี 2552-2553 (ม.ค.-พ.ค.)	31
3.3 มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับมาเลเซีย.....	32
3.4 อัตราการขยายตัวการค้าระหว่างไทยกับมาเลเซีย	33
3.5 สัดส่วนการค้าระหว่างไทยกับมาเลเซีย.....	33
3.6 มูลค่าสินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซีย	35
3.7 อัตราการขยายตัวสินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซีย.....	36
3.8 สัดส่วนสินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซีย.....	37
3.9 มูลค่าสินค้านำเข้าของไทยจากมาเลเซีย.....	39
3.10 อัตราการขยายตัวสินค้านำเข้าของไทยจากมาเลเซีย	40
3.11 สัดส่วนสินค้านำเข้าของไทยจากมาเลเซีย	41
4.1 การลงทุนโดยตรงจากประเทศต่างๆ ในไทยที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมปี 2551-2553.....	46
4.2 การลงทุนโดยตรงที่ได้รับอนุมัติให้ส่งเสริมการลงทุนของประเทศมาเลเซียปี 2552.....	50
4.3 การลงทุนโดยตรงที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนของประเทศมาเลเซียปี2553 (ม.ค.-มิ.ย.)...	52
5.1 อัตราภาษีสรรพสามิต	56
5.2 สิทธิประโยชน์การลงทุนในมาเลเซีย	93

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แผนที่ประเทศมาเลเซีย.....	1
5.1 ขั้นตอนการลงทุนและจัดตั้งบริษัทในมาเลเซีย.....	96
5.2 ขั้นตอนการลงทุนและจัดตั้งบริษัทในมาเลเซีย (ต่อ).....	97

บทสรุปผู้บริหาร

สหพันธรัฐมาเลเซีย เป็นประเทศที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย แต่มีพื้นที่น้อยกว่า พื้นที่การเพาะปลูกมีน้อย ทำให้ต้องนำเข้าสินค้าทางการเกษตรสำหรับใช้เป็นวัตถุดิบจากประเทศไทยที่สำคัญคือยางพารา นอกจากนี้มาเลเซียยังนำเข้า สินค้าเกษตรอย่างอื่นจากประเทศไทยเพื่อใช้เป็นอาหาร ไทยขาดดุลการค้ากับมาเลเซียมาโดยตลอด เนื่องจากสินค้าที่ไทยนำเข้าจากมาเลเซียเป็นสินค้าที่มีมูลค่าสูง มีเทคโนโลยีสูงได้แก่ น้ำมันดิบ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ และเคมีภัณฑ์

เศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียขยายตัวตลอดมา ในปี 2553 คาดว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ 5 สำหรับปี 2554 คาดว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ 6 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2553-2558) ซึ่งเน้นการกระตุ้นการลงทุนของภาคเอกชน และการใช้จ่ายของรัฐบาลเพื่อก่อสร้างสาธารณูปโภค

มาเลเซียประกาศต้นแบบเศรษฐกิจใหม่ (New Economy Model-NEM) ซึ่งดาโต๊ะ ชรี นาจิบ ราซัด นายกรัฐมนตรีมาเลเซีย ได้ประกาศในพิธีเปิดงาน Invest Malaysia 2010 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2553 สรุปสาระสำคัญดังนี้

ต้นแบบเศรษฐกิจใหม่ (New Economy Model-NEM) เป็นต้นแบบการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่รัฐบาลมาเลเซียจะใช้เป็นรากฐานของนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจ โดยมีหลักการ 3 ประการคือ

1. เพิ่มรายได้ให้กับประชากร จากระดับปัจจุบันประมาณ 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ/คน/ปี เป็น 15,000 ดอลลาร์สหรัฐ/คน/ปี ในปี 2563
2. การกระจายรายได้และผลประโยชน์ให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งในกลุ่มนี้มีเชื้อสายภูมิมิตรถึงร้อยละ 77.2
3. การพัฒนาอย่างยั่งยืน คำนึงถึงความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

การที่มาเลเซียปฏิรูปเศรษฐกิจและเปิดรับการลงทุนมากขึ้น จึงเป็น โอกาสที่ดีสำหรับนักลงทุนไทย โดยเฉพาะในด้านอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารซึ่งไทยมีความก้าวหน้า และมีความพร้อมด้านวัตถุดิบ หากนักลงทุนไทยสามารถพัฒนาสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกันตามไปด้วย ก็จะเป็นประโยชน์กับทั้งสองฝ่าย สำหรับนักลงทุนมาเลเซียที่มองหาช่องทางการลงทุนในต่างประเทศ ประเทศไทยมีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นแหล่งวัตถุดิบ นักลงทุนมาเลเซียสามารถเข้ามาลงทุนเพื่อใช้ไทยเป็นฐานในการผลิตเพื่อส่งออก การประกาศเป็นประเทศพัฒนาแล้วภายในปี 2563 จึงได้ประโยชน์ทั้งประเทศมาเลเซียและประเทศไทย

บทที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

มาเลเซีย มีพื้นที่ประมาณ 330,252 ตารางกิโลเมตร (ประมาณร้อยละ 64 ของไทย) ตั้งอยู่ในเขตเส้นศูนย์สูตร ปัจจุบันแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนที่ตั้งอยู่บนคาบสมุทรเรียกว่า มาเลเซียตะวันตก หรือที่เรียกว่า เพนินซูลามาเลเซีย (Peninsula Malasia) ตั้งอยู่ปลายคาบสมุทรอินโด และส่วนที่อยู่ในเกาะบอร์เนียว เรียกว่า มาเลเซียตะวันออก อยู่ในเกาะบอร์เนียว ทางด้านเหนือต่อจากกาลิมันตันของอินโดนีเซีย ทั้งสองส่วนนี้ประกอบด้วยรัฐต่างๆ 13 รัฐ อยู่ในมาเลเซียตะวันตก 11 รัฐ อยู่ในมาเลเซียตะวันออก 2 รัฐ

ภาพที่ 1.1 แผนที่ประเทศมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียมีพรมแดนโดยทั่วไป ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับประเทศไทย ในเขตรัฐสี่รัฐด้วยกัน เริ่มจากตะวันตกไปตะวันออกคือ รัฐเปอร์ลิส รัฐเคดาห์ รัฐเปรัก และรัฐกลันตัน

ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ติดต่อกับทะเลชูลู ใกล้หมู่เกาะฟิลิปปินส์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับทะเลจีนใต้

ทิศใต้ ติดต่อกับช่องแคบยะโฮร์ ซึ่งกั้นระหว่างประเทศมาเลเซียกับประเทศสิงคโปร์ และประเทศอินโดนีเซีย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามัน ในมหาสมุทรอินเดีย และช่องแคบมะละกา ซึ่งกั้นระหว่างมาเลเซียกับเกาะสุมาตรา ของอินโดนีเซีย

1.1 เมืองหลวง

กัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur) ออกเสียงตามภาษามลายูว่า กัวลาลุมปูร์ เป็นเมืองหลวงของประเทศมาเลเซียและเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในประเทศด้วย ภายในมาเลเซียเอง กัวลาลัมเปอร์มักจะเรียกย่อๆ ว่า KL

กัวลาลัมเปอร์เป็นหนึ่งในสามเขตสหพันธรัฐของมาเลเซีย (Malaysian Federal Territories) ล้อมรอบด้วยรัฐสลังงอ (Selangor state) บนชายฝั่งตะวันตกตอนกลางของคาบสมุทรมาเลเซีย (Peninsular Malaysia)

ฝ่ายบริหารของรัฐบาลมาเลเซียได้ย้ายไปที่เมืองใหม่คือ ปูตราจายา อย่างไรก็ดี พระราชฐานของกษัตริย์ของมาเลเซีย รัฐสภามาเลเซีย และฝ่ายนิติบัญญัติยังคงอยู่ที่กัวลาลัมเปอร์⁽¹⁾

สถาปัตยกรรมที่โดดเด่นของเมืองกัวลาลัมเปอร์ได้แก่ อาคารเปโตรนาสทาวเวอร์ (Petronas Towers) ตั้งอยู่บริเวณใจกลางย่านธุรกิจของเมือง ที่แวดล้อมด้วยสวนสาธารณะ และส่วนอาคารคอนเวนชันเซ็นเตอร์ (KLCC) อาคารเปโตรนาส มี 2 อาคาร นับเป็นอาคารที่สูงอันดับ 3 และ 4 ของโลก

⁽¹⁾ Tour Took Tee. กัวลาลัมเปอร์...เมืองหลวงของมาเลเซีย, http://www.tourtooktee.com/info_topic.asp?nID=1025 (กันยายน 2553)

รัฐที่อยู่บนแหลมมลายู มีจำนวน 11 รัฐ ได้แก่

กลันตัน (Kelantan)	เกดะห์ หรือ ไทรบุรี (Kedah)	ตรังกานู (Terengganu)
เนกรี เซมบิลีน (Negeri Sembilan)		ปะลิส (Perlis)
ปะหัง (Pahang)	ปีนัง (Penang)	เปรัก (Perak)
มะละกา (Melaka)	ยะโฮร์ (Johor)	สลังงอร์ (Selangor)

- **กลันตัน (Kelantan)** พื้นที่ประมาณ 14,900 ตารางกิโลเมตร เป็นหนึ่งในสิบสามรัฐที่ประกอบขึ้นเป็นสหพันธรัฐมาเลเซีย มีชื่อเฉลิมเกียรติเป็นภาษาอาหรับว่า คารุลนาอิม "ถิ่นที่อยู่ที่สวยงาม" เมืองหลวงและเมืองของเจ้าผู้ครองประจำรัฐคือโกตาบารู (Kota Bharu)

รัฐกลันตันตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของคาบสมุทรมาเลเซีย มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยทางทิศเหนือ ติดต่อกับรัฐตรังกานูทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ รัฐเปรักทางทิศตะวันตก และรัฐปะหังทางทิศใต้ ส่วนทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือจรดทะเลจีนใต้

จากการที่พรรคอิสลามมาเลเซีย (PAS) มีฐานอำนาจอยู่ในรัฐนี้มานานหลายปี จึงทำให้กลันตันเป็นรัฐที่มีความเป็นอนุรักษ์นิยมทางสังคมมากที่สุดในประเทศ องค์กรประกอบทางชาติพันธุ์ประกอบด้วย ชาวมาเลย์ร้อยละ 95 ชาวไทยร้อยละ 3 ชาวจีนร้อยละ 1.9 และอื่นๆ ร้อยละ 0.1 ⁽²⁾

อุตสาหกรรมที่สำคัญ

รัฐกลันตันเป็นรัฐที่ประกอบการเกษตรเป็นส่วนใหญ่มาแต่เดิม ภาคเหนือของรัฐกลันตันมีการปลูกข้าวและทำสวนยางเป็นส่วนใหญ่ ทางภาคใต้มีการปลูกยางพาราและน้ำมันปาล์ม พืชเศรษฐกิจที่ปลูกทั่วไปในกลันตัน ได้แก่ ยาสูบ น้ำมันปาล์ม ยางพารา มีการทำปศุสัตว์ อาทิ การเลี้ยงโค กระบือ แกะ และมีการทำประมงทั่วไปตลอดแนวชายฝั่งที่ยาว 78.4 กิโลเมตร ประชากรในวัยทำงานของรัฐกลันตันมี 492,000 คน อัตราว่างงานร้อยละ 4.5 (เฉลี่ยของประเทศร้อยละ 3.5)

ในด้านการลงทุนสาขาการลงทุนที่มีศักยภาพในรัฐกลันตัน ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง ผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา น้ำมันปาล์ม อาหารฮาลาล สินค้าหัตถกรรมสิ่งทอ ศูนย์สร้างและซ่อมบำรุงเรือ และการท่องเที่ยว

⁽²⁾ บริษัท สนุกฮอลิเดย์ จำกัด. รัฐกลันตัน Kelantan, http://www.sanookholiday.com/city_travel_id.php?id_travels=694 (กันยายน 2553)

- เกดะห์ หรือ ไทรบุรี (Kedah) มีพื้นที่ประมาณ 9,425 ตารางกิโลเมตร มีชื่อเฉลิมเมืองเป็นภาษาอาหรับว่า คารูอะมาน "ถิ่นที่อยู่แห่งสันติภาพ" เป็นรัฐหนึ่งในประเทศมาเลเซีย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของคาบสมุทรมาเลเซีย

เมืองหลวงของรัฐและเมืองของเจ้าผู้ครองคือ อลอร์สตาร์ เมืองหลักๆ เมืองอื่น ได้แก่ สุโหวงปีตตานี (Sungai Petani) และคูลิม (Kulim) บนแผ่นดินใหญ่ รวมทั้งกูวะห์ (Kuah) บนเกาะลังกาวิ⁽³⁾

เกดะห์ เป็นแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญของประเทศ ผลผลิตสำคัญของรัฐ ได้แก่ สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมด้านการเกษตร อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

- ตรังกานุ (Terengganu) เดิมสะกดว่า Trengganu หรือ Tringganu มีพื้นที่ทั้งหมดรวม 12,955 ตารางกิโลเมตร เป็นรัฐสุดตื้นและเป็นหนึ่งในสิบสามรัฐที่ประกอบขึ้นเป็นสหพันธรัฐมาเลเซีย มีชื่อเฉลิมเมืองเป็นภาษาอาหรับว่า คารูลิมัน "ถิ่นที่อยู่แห่งความศรัทธา"

รัฐตรังกานุตั้งอยู่ริมชายฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของคาบสมุทรมาเลเซีย ทางทิศเหนือและทิศตะวันตกติดต่อกับรัฐกลันตัน ทางทิศใต้ติดต่อกับรัฐปะหัง และทางทิศตะวันออกจรดทะเลจีนใต้ หมู่เกาะเปอร์เฮินเตียน (Perhentian Islands) เป็นส่วนหนึ่งของรัฐนี้ด้วย⁽⁴⁾

เมืองชายฝั่งกัวลาตรังกานุ (Kuala Terengganu) ตั้งอยู่ที่ปากแม่น้ำตรังกานุเป็นทั้งเมืองหลวงของรัฐและเมืองของสุดตื้น และเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของรัฐ

อุตสาหกรรมที่สำคัญ

การค้นพบน้ำมันและก๊าซในชายฝั่งเมื่อปี 2517 ทำให้อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและก๊าซกลายเป็นอุตสาหกรรมหลักในตรังกานุ มีศูนย์รวมปิโตรเคมีตั้งอยู่ใกล้เมืองปากา (Paka) และเกอร์เตห์ (Kerteh) โดยมีบริษัทน้ำมันแห่งชาติของมาเลเซีย Petronas และบริษัทข้ามชาติเป็นผู้ร่วมลงทุน อุตสาหกรรมที่สำคัญรองลงมา ได้แก่ การท่องเที่ยว การทำประมงตลอดแนวชายฝั่ง 225 กิโลเมตร รวมถึงการเกษตรโดยผลไม้เศรษฐกิจที่ปลูกทั่วไปในตรังกานุ ได้แก่ กัญย ลองกอง ทุเรียน แดงโม และ

⁽³⁾ San Express Holiday Co.Ltd. รัฐเคดาห์ (Kedah) มาเลเซีย, <http://sanexpressholiday.com/aboutus/kedah.htm> (สืบค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม 2553)

⁽⁴⁾ Scholiday.co.th. ..ถึงแล้วมาเลเซีย.., <http://www.scholiday.co.th/scwb/viewtopic.php?f=2&t=77> (สืบค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม 2553)

ผลไม้และผักตามฤดูกาลอื่นๆ เป็นต้น นอกจากนี้ ทรัพยากรยังมีชื่อเสียงในเรื่องของการต่อเรือไม้ และสลักแบบท้องถิ่นที่เรียกว่า บางา (Bangau) ซึ่งชาวบ้านใช้เป็นเรือในการทำประมงก่อนที่จะเปลี่ยนมาใช้เรือติดเครื่องยนต์อย่างเช่นในปัจจุบัน

ในด้านการลงทุนสาขาการลงทุนที่มีศักยภาพในรัฐตรังกานู ได้แก่ สินค้าเกษตร ไม้ยางพารา อาหารฮาลาล สินค้าหัตถกรรมสิ่งทอ พลาสติก โพลีเมอร์ ศูนย์สร้างและซ่อมบำรุงเรือ

- **เนกรี เซมบิลิน (Negeri Sembilan)** มีพื้นที่ประมาณ 6.6 พันตารางกิโลเมตร

เมืองหลวงคือ Seremban

อุตสาหกรรมที่สำคัญได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง และ น้ำมันปาล์ม

- **ปะลิส (Perlis)** หรือ เปรลิส มีชื่อเต็มคือ เปรลิสอินดะรกายังัน (Perlis Indera Kayangan) มีพื้นที่ ประมาณ 800 ตารางกิโลเมตร เป็นรัฐที่เล็กที่สุดในมาเลเซียอยู่ทางตอนเหนือสุดของคาบสมุทรมาเลเซีย และติดชายแดนประเทศไทย ด้านจังหวัดสงขลาและสตูล

เมืองหลวงของรัฐปะลิสคือ กังการ์ เมืองที่เป็นที่ประทับของเจ้าผู้ครองนครคืออาเรา นอกจากนี้ เมืองการค้าสำคัญบริเวณชายไทย-มาเลเซียคือปาดังเบซาร์ ส่วนเมืองท่าของรัฐซึ่งเป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองของรัฐคือกัวลาปะลิส

ผลผลิตที่สำคัญของรัฐส่วนใหญ่เป็นด้านเกษตรกรรม เช่น ข้าว น้ำตาล และการประมงเป็นสำคัญ ส่วนด้านอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก

- **ปะหัง (Pahang)** ชื่อเฉลิมเมืองของรัฐปะหังคือ ดารุลมักมูร์ "ถิ่นที่อยู่แห่งความเยิบสงบ" มีพื้นที่ประมาณ 36,000 ตารางกิโลเมตร เป็นหนึ่งในสิบสามรัฐที่ประกอบขึ้นเป็นสหพันธรัฐมาเลเซีย และเป็นรัฐที่ใหญ่ที่สุดบนคาบสมุทรมาเลเซีย ครอบคลุมบริเวณแ่งแม่น้ำปะหัง มีอาณาเขตติดต่อกับรัฐกลันตันทางทิศเหนือ ติดต่อกับรัฐเปรัก รัฐสลังงอร์ และรัฐเนกรีเซมบิลันทางทิศตะวันตก ติดต่อกับรัฐยะโฮร์ทางทิศใต้ ส่วนทางทิศตะวันออกติดต่อกับรัฐตรังกานูและทะเลจีนใต้

เมืองหลวงของรัฐคือกวนตัน (Kuantan) ส่วนเมืองของเจ้าผู้ครองตั้งอยู่ที่เปกัน (Pekan) เมืองสำคัญอื่น ๆ ได้แก่ กัวลาลีปีส เตเมอร์โลห์ และริสอร์ตเซิงเขาที่ที่สูงเกินดิง ที่สูงจาเมรอน และเฟรเซอร์ฮิลล์

อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่

- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ชายฝั่งของรัฐปาหัง เป็นแหล่งดำน้ำทั้งแบบ Snorkeling และ Scuba Diving ที่สวยงามมาก นอกจากนั้นยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นนิคม คือ Cherating Beach ซึ่งมีโรงแรมระดับนานาชาติตั้งอยู่หลายแห่ง รวมทั้ง Club Med Cherating ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

รัฐปาหัง เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวจำนวนมาก เพราะเป็นที่ตั้งของ Highland Resorts - Cameron Highlands, Fraser's Hill, Bukit Tinggi Resort และ Genting Highlands "City of Entertainment"

พื้นที่ 2 ใน 3 ของรัฐปาหังเป็นป่าทึบเขตร้อน ซึ่งเอื้อต่อการท่องเที่ยวแบบผจญภัยและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ทำให้แต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

- อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ ผู้บริหารรัฐปาหังมีนโยบายจะพัฒนารัฐปาหังให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและส่งออกรถยนต์ พร้อมทั้งการพัฒนาสถาบันการศึกษาและส่งออกรถยนต์ด้วย

- อุตสาหกรรมการขนส่ง ผู้บริหารรัฐปาหังมีนโยบายจะยกระดับท่าเรือ Kuantan ให้กลายเป็นศูนย์กลางการขนส่งสำหรับน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี น้ำมันปาล์ม และรถยนต์ พร้อมทั้งพัฒนาเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมหลักอีกด้วย

สำหรับการเกษตรในรัฐปาหัง ส่วนใหญ่จะมีการปลูกสับปะรด และการทำสุสาน

- **ปีนัง (Penang)** มีพื้นที่ประมาณ 1,100 ตารางกิโลเมตร เป็นหนึ่งในสิบสามรัฐที่ประกอบขึ้นเป็นสหพันธรัฐมาเลเซีย เดิมชาวมาเลย์รุ่นแรกเรียกว่า ปูเลา วา ซาตู หรือ เกาะเดี่ยว ต่อมาพบในแผนที่เดินเรือ เรียกว่า ปูเลา ปีนัง หรือเกาะหมาก ต่อมาอังกฤษเรียกว่า เกาะปริงซ์ ออฟ เวลส์ และเมื่อมาเลเซียได้รับเอกราช จึงเปลี่ยนเป็นปูเลา ปีนัง อีกครั้ง

รัฐปีนังประกอบด้วยพื้นที่ 2 ส่วน ได้แก่ เกาะปีนัง ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากแผ่นดินใหญ่ทางชายฝั่งตะวันตกของประเทศ และเป็นที่ตั้งของจอร์จทาวน์ซึ่งเป็นเมืองหลวงของรัฐ และเซอเบอร์ัง เปอไร ซึ่งตั้งอยู่บนชายฝั่ง

รัฐปีนังเป็นเขตการปกครองเพียงแห่งเดียวของมาเลเซียที่มีประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวจีน โดยมีอัตราส่วนของประชากรเชื้อสายจีนประมาณ 41.72 เปอร์เซ็นต์ มากกว่าประชากรเชื้อสายมลายูซึ่งมีอัตราส่วนประมาณ 41.33 เปอร์เซ็นต์

อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

- **เปเรก (Perak)** มีพื้นที่ประมาณ 21,000 ตารางกิโลเมตร เป็นหนึ่งในสิบสามรัฐที่ประกอบขึ้นเป็นประเทศมาเลเซีย มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองบนคาบสมุทรมมาเลเซีย ติดต่อกับรัฐเกดะห์และประเทศไทยทางทิศเหนือ รัฐปีนังทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ รัฐกลันตันและรัฐปะหังทางทิศตะวันออก รัฐสตังจอร์ทางทิศใต้ ส่วนทางทิศตะวันตกจรดช่องแคบมะละกา

เปเรก (Perak) ในภาษามลายูหมายถึงเงิน ซึ่งน่าจะมาจากสีเงินของแร่ดีบุก แต่บางคนก็ว่าชื่อของรัฐมาจาก "แสงวิบวับของปลาในน้ำ" ซึ่งส่องเป็นประกายเหมือนเงิน ส่วนชื่อเฉลิมเมืองในภาษาอาหรับคือ ดารุลริชวาน "ดินแดนแห่งความสง่างาม"

อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์จากไม้ และการท่องเที่ยว

- **มะละกา (Melaka)** มีพื้นที่ประมาณ 1,700 ตารางกิโลเมตร เป็นรัฐทางตอนใต้ในประเทศมาเลเซีย ตั้งอยู่บริเวณช่องแคบมะละกา ตรงข้ามกับเกาะสุมาตรา รัฐมะละกาเป็นหนึ่งในสองรัฐของมาเลเซียที่ไม่มีเจ้าผู้ครองรัฐเป็นประมุข แต่มีผู้ว่าราชการรัฐแทน เมืองหลวงคือ Melaka Town

มะละกามีประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับกลุ่มคนหลากหลายเชื้อชาติและศาสนา ทำให้ปัจจุบันมะละกา มีประชากรประกอบด้วย ชาวมลายูประมาณ 57% ชาวจีนประมาณ 32% ชาวอินเดีย ชาวคริสตัง ซึ่งเป็นลูกหลานชาวโปรตุเกสในสมัยอาณานิคม

อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

- **ยะโฮร์ (Johor)** มีพื้นที่ประมาณ 20,000 ตารางกิโลเมตร เป็นรัฐหนึ่งของประเทศมาเลเซีย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูด 1°20" เหนือ และ 2°35" เหนือ เชื่อมต่อสิงคโปร์โดยทางถนนและรถไฟ มีชายฝั่งทะเลยาวขนานกับช่องแคบมะละกา ไปสุดที่ทะเลจีนใต้ รัฐนี้เป็นส่วนหนึ่งในโครงการ SIJORI เพื่อเชื่อมโยงระบบสายส่งไฟฟ้าระหว่างอินโดนีเซีย มาเลเซีย และสิงคโปร์

เมืองหลวงของรัฐตั้งอยู่ที่เมืองยะโฮร์บาห์รู (Johor Bahru) ซึ่งเมื่อก่อนนี้ชื่อเมืองตันจุงปูเตรี (Tanjung Puteri) เมืองหลวงเก่าคือเมืองยะโฮร์ลามา (Johor Lama) คำเฉลิมเมืองที่เป็นภาษาอาหรับคือ ดารุลตาอาซิม (Darul Ta'azim) ซึ่งแปลว่า ที่สถิตแห่งเกียรติยศ

อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่

- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รัฐยะโฮร์มีหมู่เกาะเมอร์ซิงซึ่งเป็นแหล่งที่มีปะการังสวยงาม เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

- อุตสาหกรรมด้านการเกษตร ผลผลิตที่สำคัญได้แก่ น้ำมันปาล์ม ยางพารา พริกไทย และ สับปะรด

- **สลังงอร์ (Selangor)** มีพื้นที่ประมาณ 8,000 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจาก กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประมาณ 25 กิโลเมตร

เมืองหลวงคือ Shah Alam เป็นที่ตั้งของสนามบินนานาชาติ Kuala Lumpur International Airport และมีท่าเรือใหญ่ที่สุดชื่อ Port Klang จนได้รับฉายาว่าเป็น “Gateway to Malaysia”

อุตสาหกรรมที่สำคัญ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง อุปกรณ์ขนส่ง และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

เขตพิเศษ 2 เขต คือ เขตปุตراجายา (Putrajaya) และ เขตไซเบอร์จายา (Cyberjaya)

- **ปุตراجายา (Putrajaya)** มีพื้นที่ประมาณ 49,320 ตารางกิโลเมตร เป็นเมืองใหม่ เกิดขึ้นจากแนวความคิดของอดีตนายกรัฐมนตรี ดร.มหาเธร์ โมฮัมหมัด ที่จะสร้างเมืองเพื่อเป็นที่ตั้งของฝ่ายบริหารและประมุขของประเทศ อยู่ทางตอนใต้ของกรุงกัวลาลัมเปอร์ การใช้ประโยชน์ที่ดินมีการวางแผนอย่างเป็นสัดส่วน ดังนี้ ราชการร้อยละ 5.3 พาณิชยกรรมร้อยละ 2.9 ที่พักอาศัยร้อยละ 25.8 วัฒนธรรมร้อยละ 2 สาธารณประโยชน์ร้อยละ 10.1 สาธารณูปโภค/สาธารณูปการร้อยละ 18.2 พื้นที่สีเขียวร้อยละ 37.5

ส่วนประกอบสำคัญของเมือง ได้แก่ ทะเลสาบที่สร้างขึ้นโดยการขุด จึงทำให้เมืองปุตراجายามีภูมิทัศน์ที่สวยงาม และมีสะพานที่ออกแบบอย่างสวยงามถึง 5 สะพาน ได้แก่ Putra Bridge, Seri Perdana Bridge, Seri bakti Bridge, Seri Gemilang Bridge, และ Seri Wawasan Bridge

- **ไซเบอร์จายา (Cyberjaya)** อยู่ทางทิศตะวันตกของปุตراجายาเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ การค้นคว้าวิจัย มีโครงข่ายโทรคมนาคมที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพระดับโลก

รัฐที่อยู่บนเกาะบอร์เนียว มีจำนวน 2 รัฐ ได้แก่ ซาบাহ (Sabah) และซาราวัก (Sarawak)

- **ซาบাহ (Sabah)** มีพื้นที่ประมาณ 72,500 ตารางกิโลเมตร เป็นรัฐที่มีเนื้อที่ใหญ่เป็นอันดับที่สองของประเทศมาเลเซีย เดิมมีชื่อว่า เจสเซลตัน (Jesselton) และยังเป็นที่ยู้งักกันในเรื่อง เนกรีดิบawah์

บายู (Negeri di bawah bayu) ซึ่งหมายถึง ดินแดนที่อยู่ใต้ลม ก่อนที่จะเข้าร่วมอยู่กับสหพันธรัฐมาเลเซีย นั้น ซาบาห์เคยเป็นอาณานิคมของอังกฤษมีชื่อว่านอร์ทบอร์เนียว เมืองหลวงของรัฐคือ โกตากินาบาถู

อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมด้านการเกษตร ผลผลิตที่สำคัญไม่สั ก น้ำมันปาล์ม มะพร้าว และ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

- **ซาราวัก (Sarawak)** พื้นที่ประมาณ 124,500 ตารางกิโลเมตร เป็นรัฐที่มีขนาดพื้นที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ เป็นหนึ่งในสองรัฐของประเทศมาเลเซียบนเกาะบอร์เนียว เป็นที่รู้จักกัน ในชื่อ บุมิกญาลัง (Bumi kenyalang) "ดินแดนแห่งนกเงือก" ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะ

เมืองศูนย์กลางการบริหารของรัฐนี้ คือ กูจิง มีความหมายตรงตัวว่า แมว (กูจิง - Kuching) เมืองหลักของรัฐเมืองอื่น ๆ ได้แก่ ซีนู มีรี และบีนตูลู

อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันปาล์ม และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

เขตพิเศษ 1 เขต คือ ลาบวน (Labuan)

- **ลาบวน (Labuan)** มีพื้นที่ 98 ตารางกิโลเมตร เป็นเกาะในทะเลจีนใต้ และเป็นเกาะเดียวของประเทศมาเลเซียที่มีทะเลน้ำลึก เป็นแหล่งบริการทางการเงินที่สำคัญของประเทศ

1.2 โครงสร้างการเมืองและการปกครอง

ประมุขของมาเลเซีย คือ สมเด็จพระราชาธิบดีอัลวาทิก ตวนกู มิซาน ไชนัล อาบีดิน อิบนิ อัลมาร์ฮูม สุลต่านมะห์มุด อัลมุกตาฟี บิลลาห์ ชาห์ ซึ่งเป็นสมเด็จพระราชาธิบดีองค์ที่ 13 (His Majesty Al-Wathiqu Billah Tuanku Mizan Zainal Abidin ibni Al-Marhum Sultan Mahmud Al-Muktafi Billah Shah)

ผู้นำรัฐบาล คือ คาโต๊ะ ชรี มุห์ฮัมหมัด นาจิบ บิน ตุน อับดุล ราซัค (Dato' Sri Mohd Najib bin Tun Abdul Razak)

ระบอบการปกครองของมาเลเซียเป็นแบบ สหพันธรัฐ โดยมีสมเด็จพระราชาธิบดี (Yang di-Pertuan Agong) เป็นประมุข ซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากเจ้าผู้ปกครองรัฐ 9 แห่ง (ยะโฮร์ ตรังกานู ปะหัง สลังงอร์ เกดะห์ กัลันตัน เนกรีเซมบิลัน เประกั และ ปะลิส) และผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันขึ้นดำรงตำแหน่ง วาระละ 5 ปี โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาลสหพันธรัฐ และมุขมนตรีแห่งรัฐ

(Menteri Besar ในกรณีที่มีเจ้าผู้ปกครองรัฐ หรือ Chief Minister ในกรณีที่ไม่มีเจ้าผู้ปกครองรัฐ) เป็นหัวหน้ารัฐบาลแห่งรัฐ ซึ่งโครงสร้างการปกครองของมาเลเซียแบ่งเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่

1. ฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย 2 สภาคือ วุฒิสภา หรือสภาสูง (Senate หรือ Dewan Negara) จำนวน 70 ที่นั่ง มาจาก 2 ส่วนคือ ส่วนแรก มาจากการแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี จำนวน 44 ที่นั่ง และส่วนที่สอง อีก 26 ที่นั่ง มาจากการเลือกโดยสภานิติบัญญัติของทั้ง 13 รัฐ (State Legislatures) จำนวนรัฐละ 2 คน มีวาระ 6 ปี สำหรับสภาผู้แทนราษฎร (House of Representative หรือ Dewan Rakyat) มาจากการเลือกตั้งเขตละ 1 คน รวม 219 คน มีหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายที่รัฐบาลหรือวุฒิสภาเป็นผู้เสนอระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 5 ปี (การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2547) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบันแบ่งออกได้ ดังนี้

- **พรรคร่วมรัฐบาล (Barisan Nasional : BN)** ประกอบด้วยสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจำนวน 199 คน (ร้อยละ 91 ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) ประกอบด้วยสมาชิกจากพรรคการเมืองต่างๆ ทั้งสิ้น 14 พรรค รวมตัวกันเป็นรัฐบาล พรรคการเมืองใหญ่ที่สำคัญ เช่น United Malays National Organization (UMNO) จำนวน 110 คน, Malaysian Chinese Association (MCA) จำนวน 31 คน, Parti Pesaka Bumiputera Bersatu (PBB) จำนวน 11 คน, Gerakan Rakyat Malaysia Party (PGRM) จำนวน 10 คน และ Malaysian India Congress (MIC) จำนวน 9 คน และพรรคอื่นๆ อีก 28 คน เป็นต้น

- **พรรคฝ่ายค้าน** ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 20 คน จากพรรคการเมือง 4 พรรค คือ Democratic Action Party (DAP) จำนวน 12 คน, Parti Islam Se-Malaysia (PAS) จำนวน 6 คน, Keadilan จำนวน 1 คน และ Bebas จำนวน 1 คน

2. ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี

- **นายกรัฐมนตรี (Prime Minister)** เป็นผู้นำสูงสุดของฝ่ายบริหารตามระบบรัฐสภา นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง ที่สมาชิกได้รับเลือกเข้ามาในสภามากสุด หรืออาจเป็นหัวหน้าพรรคที่เป็นแกนนำ ในสภาผู้แทนราษฎร โดยประมุขของประเทศจะเป็นผู้แต่งตั้ง นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันคือ ดาโต๊ะ ศรี มุห์ฮัมหมัด นาจิบ บิน ตุน อับดุล ราซัค (Dato' Sri Mohd Najib bin Tun Abdul Razak)

- **คณะรัฐมนตรี (Cabinet)** เป็นกลุ่มผู้กำหนดนโยบายอันมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้า นายกรัฐมนตรีจะเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาดำรงตำแหน่งในกระทรวงต่างๆ

3. ฝ่ายตุลาการ อำนาจตุลาการใช้ระบบกฎหมายของอังกฤษคือ Common Law ยกเว้นศาสนาอิสลามอยู่ภายใต้ระบบสหพันธ์ ทำให้อำนาจตุลาการมีความอิสระมาก เพราะไม่ถูกควบคุมโดยฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ

1.3 ประชากร และกำลังแรงงาน

ประชากร⁽⁵⁾

ประเทศมาเลเซียมีประชากร 28.3 ล้านคน(ปี 2552) ส่วนใหญ่เป็นชาวมลายูร้อยละ 50.4 เป็นชาวภูมิมบุตร (Bumiputra) คือบุตรแห่งแผ่นดิน รวมไปถึงชนดั้งเดิมของประเทศอีกส่วนหนึ่ง ได้แก่ กลุ่มชนเผ่าในรัฐซาราวัก และรัฐซาบาห์มีอยู่ร้อยละ 11 ซึ่งตามรัฐธรรมนูญของมาเลเซีย นั้น ชาวมลายู นั้นคือมุสลิม และอยู่ในกรอบวัฒนธรรมมลายู แต่ชาวภูมิมบุตรที่ไม่ใช่ชาวมลายู นั้น มีจำนวนกว่าครึ่ง ของประชากรในรัฐซาราวัก (ได้แก่ชาวอับัน ร้อยละ 30) และร้อยละ 60 ของประชากรรัฐซาบาห์ (ได้แก่ ชาว กาดาซัน-คูซุน ร้อยละ 18 และชาวบาจา ร้อยละ 17) นอกจากนี้ยังมีชนพื้นเมืองดั้งเดิมของ คาบสมุทรมลายูอีกกลุ่มหนึ่ง คือ โอริง อัสลี

ประชากรกลุ่มใหญ่ที่ไม่ใช่ชาวภูมิมบุตรหรือชนดั้งเดิมเป็นพวกที่เข้ามาใหม่ โดยเป็น ชาวมลายูเชื้อสายจีน มีอยู่ร้อยละ 23.7 ซึ่งมีกระจายอยู่ทั่วประเทศ มีชาวมลายูเชื้อสายอินเดียอีก ร้อยละ 7.1 ของประชากร ส่วนใหญ่สืบเชื้อสายมาจากชาวทมิฬ แต่ยังมีชาวอินเดียกลุ่มอื่นอย่าง เกรละ, ปัญจาบ, กุชรัต และปาร์ซี นอกจากนี้ยังมีกลุ่มชาวมลายูเชื้อสายไทย โดยอาศัยอยู่ในรัฐทางตอน เหนือของประเทศ มีคนเชื้อสายชวา และมินังกะเบาในรัฐทางตอนใต้ของคาบสมุทรมลายูอย่าง รัฐยะโฮร์

ชุมชนลูกครึ่งคริสตัง (โปรตุเกส-มลายู) ที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก และชุมชน ลูกครึ่งอื่นๆ อย่าง ฮอลันดา และอังกฤษส่วนมากอาศัยในรัฐมะละกา ส่วนลูกครึ่งเปอรานากัน หรือชาว จีนช่องแคบ (จีน-มลายู) ส่วนมากอาศัยอยู่ในรัฐมะละกา และมีชุมชนอยู่ในรัฐปีนัง

กำลังแรงงาน

ประชากรอายุต่ำกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 32 อายุระหว่าง 15-64 ปีคิดเป็นร้อยละ 63.5 และอายุ 64 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 4.5 ประชากรในวัยแรงงานมีประมาณ ร้อยละ 40 ของจำนวนประชากร ทั้งหมด หรือประมาณ 11.32 ล้านคน อยู่ในภาคเกษตรกรรมร้อยละ 15 หรือประมาณ 4.25 ล้านคน

⁽⁵⁾ Thaigoodview. มาเลเซีย, <http://www.thaigoodview.com/library/contest2552/type2/social04/06/Website/Mara.html> (สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2553)

ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 40 หรือประมาณ 11.32 ล้านคน และภาคบริการร้อยละ 45 หรือประมาณ 4.41 ล้านคน

1.4 ลักษณะสังคมและวัฒนธรรม⁽⁶⁾

สังคมมาเลเซีย มีลักษณะเป็นพหุสังคม (Multi - Racial Society) ประกอบด้วยประชากรแตกต่างกันทางเชื้อชาติได้แก่ เชื้อชาติมลายู เชื้อชาติจีน และเชื้อชาติอินเดีย แต่ละเชื้อชาติมีความแตกต่างกันทางภาษา ศาสนาวัฒนธรรมประเพณี และวิถีชีวิตความเป็นอยู่

ก่อนอังกฤษเข้ามามีอำนาจในแหลมมลายู ปัญหาความแตกต่างทางเชื้อชาติในสังคมยังไม่เด่นชัด แม้ว่าจะมีชาวต่างชาติเช่น ชาวจีน เข้ามาทำการค้ากับชาวพื้นเมืองมานานแล้วก็ตาม บรรดาชาวจีนดังกล่าวมีทั้งเข้ามาค้าขาย และตั้งหลักแหล่งในแหลมมลายูตามเมืองท่า และเกาะต่าง ๆ ในช่องแคบมะละกามาตั้งแต่คริสตศตวรรษที่ 12 - 13 แล้ว ชุมชนชาวจีนในยุคดังกล่าวจะปรับตัวเข้ากับสังคมชาวพื้นเมืองโดยพูดภาษา แต่งกายและแต่งงานกับชาวพื้นเมือง ทำให้เกิดความกลมกลืนทางวัฒนธรรมกับชาวพื้นเมือง

ภายหลังที่บริษัทอินเดียตะวันตกของอังกฤษ ได้เข้ามามีอำนาจ และบทบาทในแหลมมลายู ตั้งแต่คริสตศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ก็เกิดมีเพิ่มขึ้น ชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาวจีน และชาวอินเดียที่เข้ามาเป็นแรงงานในเหมืองแร่ดีบุก และในไร่การเพาะปลูกขนาดใหญ่ของอังกฤษ ได้รวมกลุ่มกันตามเชื้อชาติ รัฐบาลอังกฤษให้ความสำคัญคุ้มครองแรงงานดังกล่าว

ในขณะที่ชาวมลายูในการปกครองของสุลต่านของแต่ละรัฐ ดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิม ส่วนใหญ่เป็นชาวนาและชาวประมง

ชาวจีนส่วนใหญ่ทำมาหากินจนร่ำรวย และคุมเศรษฐกิจส่วนใหญ่ไว้ ส่วนชาวมลายูถือตนว่าเป็นบุตรแห่งแผ่นดิน (ภูมิบุตร) เหนือกว่าชนชาติอื่น ๆ ที่อยู่ในแหลมมลายูด้วยกัน มีอาชีพหลักทางเกษตรกรรม และมีฐานะยากจน ส่วนชาวอินเดียที่อังกฤษนำมาจากประเทศอินเดีย เพื่อทำงานเกษตรกรรม และงานกรรมกรก็ยังคงอยู่ในสภาพเดิม

เมื่อได้รับเอกราชจากอังกฤษ ชาวกูมิบุตรจึงได้เป็นผู้บริหารประเทศ รัฐบาลของชาวกูมิบุตรได้ให้สิทธิพิเศษแก่ชาวกูมิบุตร เหนือกว่าชาวมลายูเชื้อชาติอื่น ๆ

⁽⁶⁾ หอมรดกไทย. ความแตกต่างของเชื้อชาติ, <http://www.moohin.com/about-thailand/neighbor/malaysia1.shtml> (สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2553)

วัฒนธรรม มีสภาพคล้ายคลึงกับประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นหมู่เกาะอิทธิพลของศาสนาอิสลาม ได้แพร่เข้ามาในแหลมมลายู ประชากรนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 55 นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 25 นับถือศาสนาคริสต์ร้อยละ 13 นับถือศาสนาฮินดูร้อยละ 7 และลัทธิศาสนาพื้นเมืองร้อยละ 4 แต่การหันไปนับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่อิสลามเป็นปัญหาอย่างมากเนื่องจากทางภาครัฐจะไม่เปลี่ยนข้อมูลทางราชการให้ มาเลเซียบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ และผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามจะมีสิทธิพิเศษ คือ ได้รับเงินอุดหนุนทางการศึกษา สาธารณะสุข การคลอดบุตร งานแต่งงานและงานศพตามนโยบาย "ภูมิบุตร"

1.5 โครงสร้างพื้นฐาน ⁽⁷⁾

มาเลเซียนับเป็นประเทศหนึ่งที่มีระบบสาธารณูปโภคที่ดีสุดของเอเชีย และมีผลอย่างสำคัญต่อความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา โครงสร้างพื้นฐานสำคัญของมาเลเซีย สรุปได้ดังนี้

การขนส่งทางบก

- ถนน

ในมาเลเซียตะวันตกมีถนนที่เป็นเส้นทางหลักสำคัญได้แก่

เส้นทางจากบูกิต - กายู อิตัน - อลอร์สตาร์ - ปัตเตอร์เวอร์ธ - ปอร์ตกลัง ระยะทางประมาณ 300 กิโลเมตร

เส้นทางจากโกตาบารู - กัลลาตริงกานู - กวนตัน - ยะโฮร์บารู ระยะทางประมาณ 690 กิโลเมตร

เส้นทางจากปาเซร์เต๊ะห์ - มาจิง - กริก ระยะทางประมาณ 120 กิโลเมตร

เส้นทางจากอิปโปห์ - กัลลาตลังงอร์ - ปอร์ตกลัง - มะละกา - ยะโฮร์ ระยะทางประมาณ 600 กิโลเมตร

เส้นทางจากปัตเตอร์เวอร์ธ - ปีนัง - ระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร

เส้นทางจากปาดังเบซาร์ - อลอร์สตาร์ ระยะทางประมาณ 80 กิโลเมตร

เส้นทางจากโกตาบารู - เบนโวง ระยะทางประมาณ 570 กิโลเมตร

เส้นทางจากเตอมอร์โล๊ะห์ - เกมีส ระยะทางประมาณ 130 กิโลเมตร

⁽⁷⁾ หอมรดกไทย. การคมนาคมขนส่ง, <http://www1.tv5.co.th/service/mod/heritage/nation/neighbour/malaysia3.htm> (สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2553)

ระบบทางด่วน แบ่งเป็นสองเส้นทางหลักคือ เส้นทางด่วนสายเหนือ - ใต้ และสายตะวันออก - ตะวันตก

เส้นทางสายเหนือ - ใต้ มีระยะทางประมาณ 880 กิโลเมตร เริ่มจากอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ผ่านจรัญบุรี นครสวรรค์ จันทบุรี ตันยงมาลิน กัวลาดีมเปอร์ เซเรมบีน อาเยอร์ฮิตัม เซอโน ยะโฮร์บารู

เส้นทางสายตะวันออก - ตะวันตก มีระยะทางประมาณ 135 กิโลเมตร เริ่มจากเมืองกรีก รัฐเปร์กเยอติ รัฐกัลตันตัน

- รถไฟ

ก่อตั้ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2428 โดยรัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการต่อมาแปรรูปเป็นรูปบริษัท เป็นทางรถไฟ กว้าง 1 เมตร เท่ากับของประเทศไทย มีความยาวประมาณ 2,360 กิโลเมตร และเป็นทางรถไฟไฟฟ้าขนาดมาตรฐาน รากกว้าง 1.435 เมตร ความยาวประมาณ 60 กิโลเมตร

เส้นทางรถไฟสายหลักประกอบด้วยเส้นทางด้านตะวันตก จากปาดังเบซาร์ ชายแดนเหนือไป ถึงชายแดนทางใต้ติดต่อกับสิงคโปร์ รวมระยะทางประมาณ 930 กิโลเมตร เส้นทางสายตะวันออก จาก ตุนปัด ถึงเกมัส ความยาวประมาณ 560 กิโลเมตร

เส้นทางที่เหลือเป็นทางแยกสายต่าง ๆ รวมหกสายทาง เป็นระยะทางสั้น ๆ

ขบวนรถไฟของมาเลเซีย สามารถเชื่อมติดต่อกับทางรถไฟของไทย และสิงคโปร์

การขนส่งทางน้ำ

- ทางลำน้

ในแผ่นดินมาเลเซียตะวันตกบนแหลมมลายู มีการเดินเรือในลำน้ำน้อย เนื่องจากมีแต่ลำน้ำสายสั้น ๆ ต้นเงิน และกระแสน้ำเชี่ยว ใช้ได้เฉพาะเรือเล็ก

ทางทะเลตะวันตก เส้นทางเดินเรือสายสำคัญ ส่วนมากผ่านช่องแคบมะละกา และเข้าเทียบเรือทางท่าเทียบเรือตะวันตก ท่าเรือที่สำคัญได้แก่

ท่าเรือปีนัง มีท่าเรือน้ำลึก และท่าเทียบเรือน้ำตื้น ลักษณะของท่าเป็นแนวตรงทิศเหนือ - ใต้ เทียบเรือด้านเดียว มีโรงเก็บสินค้า และสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าอยู่ในระดับดี

ท่าเรือกันลัก อยู่เหนือเมืองบัตเตอร์เวิร์ธ

ท่าเรือพอร์ตเวตมัน ต่อมาได้รวมกับท่าเรือพอร์ตกลัง

ท่าเรือปอร์ตกลัง เป็นท่าเรือที่สร้างขึ้นแทนท่าเรือปอร์ตเวตมัน อยู่ห่างจากกัวลาลัมเปอร์ ประมาณ 50 กิโลเมตร สร้างยื่นออกไปในทะเลยาวขนานกับฝั่ง สามารถเทียบเรือเดินทะเลขนาด 8,000 - 10,000 ตัน ได้พร้อมกัน 7 - 8 ลำ นับเป็นท่าเทียบเรือที่สำคัญที่สุดของมาเลเซีย

ท่าเรือใหญ่ที่สุดของมาเลเซีย อยู่ที่ตันหยงเปอรูฮากา เป็นท่าเรือที่ออกแบบ เพื่อการขนถ่าย ปิโตรเลียม และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมโดยเฉพาะ

ท่าเรือขนาดเล็ก คือ ท่าเรือปอร์ตติคสัน ท่าเรือมะละกา ท่าเรือยะโฮร์บารู และท่าเรือกวตัน

ท่าเรือของประเทศมาเลเซียมีทั้งหมด 25 แห่ง เป็นท่าเรือขนาดใหญ่ 1 แห่ง คือ Port Klang ท่าเรือขนาดกลาง 7 แห่ง ได้แก่ Johor Port, Kota Kinabalu Port, Labuan Port, Lumut Port, Port of Penang, Sepangar Bay Oil Terminal และ Tanjung Pelepas Port ส่วนที่เหลือเป็นท่าเรือขนาดเล็ก 17 แห่ง⁽⁸⁾ ดังนี้ (ตารางที่ 1.1) ซึ่งการแบ่งขนาดของท่าเรือโดยปกติจะพิจารณาถึงน้ำหนักของเรือ โดยทั่วไปท่าเรือขนาดเล็ก (Small) สามารถรองรับเรือขนส่งที่มีน้ำหนักขนาดต่ำกว่า 20 ตันกรอสส์ ท่าเรือขนาดกลาง (Medium) สามารถรองรับเรือขนส่งที่มีน้ำหนักขนาด 20 - 500 ตันกรอสส์ ท่าเรือขนาดใหญ่ (Large) สามารถรองรับเรือขนส่งที่มีน้ำหนักขนาดสูงกว่า 500 ตันกรอสส์

ตารางที่ 1.1 ท่าเรือของประเทศมาเลเซีย

ท่าเรือ (Port Name)	ที่ตั้ง (Port Location)	ประเภท (Port Type)	ขนาด (Port Size)
1. Port of Bintulu	Bintulu	Harbor	Small
2. Dermaga Tanjung Lembang	Dermaga Tanjung	Pier, Jetty or Wharf	Small
3. Johor Port	Johor	Seaport	Medium
4. Kemaman Port	Kemaman	Seaport	Small
5. Kertih Port	Kertih	Pier, Jetty or Wharf	Small
6. Kota Kinabalu Port	Kota Kinabalu	Seaport	Medium
7. Kuantan Port	Kuantan	Seaport	Small
8. Kuching Port	Kuching	Seaport	Small
9. Kudat Port	Kudat	Harbor	Small
10. Kunak Port	Kunak	Harbor	Small

⁽⁸⁾ World Port Source. World Port by Countries, <http://www.worldportsource.com/countries.php>
(สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2553)

ท่าเรือ (Port Name)	ที่ตั้ง (Port Location)	ประเภท (Port Type)	ขนาด (Port Size)
11. Labuan Port	Labuan	Seaport	Medium
12. Lahad Datu Port	Lahad Datu	Seaport	Small
13. Lumut Port	Lumut Port	Seaport	Medium
14. Malacca Port	Malacca	Pier, Jetty or Wharf	Small
15. Miri Port	Miri	Harbor	Small
16. Port of Penang	Penang	Seaport	Medium
17. Port of Bintulu	Bintulu	Harbor	Small
18. Dermaga Tanjung Lembang	Dermaga Tanjung	Pier, Jetty or Wharf	Small
19. Johor Port	Johor	Seaport	Medium
20. Kemaman Port	Kemaman	Seaport	Small
21. Kertih Port	Kertih	Pier, Jetty or Wharf	Small
22. Kota Kinabalu Port	Kota Kinabalu	Seaport	Medium
23. Kuantan Port	Kuantan	Seaport	Small
24. Kuching Port	Kuching	Seaport	Small
25. Kudat Port	Kudat	Harbor	Small
26. Kunak Port	Kunak	Harbor	Small
27. Labuan Port	Labuan	Seaport	Medium
28. Lahad Datu Port	Lahad Datu	Seaport	Small
29. Lumut Port	Lumut Port	Seaport	Medium
30. Malacca Port	Malacca	Pier, Jetty or Wharf	Small
31. Miri Port	Miri	Harbor	Small
32. Port of Penang	Penang	Seaport	Medium
33. Port Dickson	Port Dickson	Pier, Jetty or Wharf	Small
34. Port Klang	Port Klang	Harbor	Large
35. Sandakan Port	Sandakan	Seaport	Small
36. Sepangar Bay Oil Terminal	Sepangar Bay	Seaport	Medium
37. Rajang Port	Sibu	River Port	Small
38. Sungai Udang Port	Sungai Udang	Pier, Jetty or Wharf	Small

ท่าเรือ (Port Name)	ที่ตั้ง (Port Location)	ประเภท (Port Type)	ขนาด (Port Size)
39. Tanjung Pelepas Port	Tanjung Pelepas	Pier, Jetty or Wharf	Medium
40. Tawau Port	Tawau	Pier, Jetty or Wharf	Small
41. Teluk Ewa Jetty	Teluk Ewa	Pier, Jetty or Wharf	Small

ที่มา: World Port Source

การขนส่งทางอากาศ

- ท่าอากาศยาน⁽⁹⁾

ท่าอากาศยานของประเทศมาเลเซียมีทั้งหมด 48 แห่ง โดยเป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 6 แห่ง ได้แก่ Kota Kinabalu International Airport , Kuala Lumpur International Airport , Kuching International Airport , Langkawi International Airport , Penang International Airport, Sultan Ismail International Airport ส่วนที่เหลือเป็นสนามบินภายในประเทศ ดังนี้ (ตารางที่ 1.2)

ตารางที่ 1.2 ท่าอากาศยานของประเทศมาเลเซีย

ท่าอากาศยาน (Airport)	ที่ตั้ง (City)	ขนาด Runway Length (ft.)
1. Alor Setar Airport (AOR)	Alor Setar	9005
2. Bakalalan Airport (BKM)	Bakalalan	1800
3. Bario Airport (BBN)	Bario	2100
4. Batu Berendum Airport (MKZ)	Malacca	4500
5. Belaga Airport (BLG)	Belaga	1400
6. Bintulu Airport (BTU)	Bintulu	4500
7. Butterworth Airport (BWH)	Butterworth	8000
8. Ipoh Airport (IPH)	Ipoh	4800
9. Kapit Airport (KPI)	Kapit	1400
10. Keningau Airport (KGU)	Keningau	2860

⁽¹⁰⁾ World Airport Codes. Airports By Country Name, <http://www.world-airport-codes.com/>
 (สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2553)

ท่าอากาศยาน (Airport)	ที่ตั้ง (City)	ขนาด Runway Length (ft.)
11. Kerteh Airport (KTE)	Kerteh	4593
12. Kota Kinabalu International Airport (BKI)	Kota Kinabalu	9800
13. Kuala Lumpur International Airport (KUL)	Kuala Lumpur	4000
14. Kuantan Airport (KUA)	Kuantan	9200
15. Kuching International Airport (KCH)	Kuching	8051
16. Kudat Airport (KUD)	Kudat	2411
17. Labuan Airport (LBU)	Labuan	6380
18. Lahad Datu Airport (LDU)	Lahad Datu	4500
19. Langkawi International Airport (LGK)	Langkawi	12500
20. Lawas Airport (LSM)	Long Semado	1400
21. Lawas Airport (LWY)	Lawas	1700
22. Limbang Airport (LMN)	Limbang	1412
23. Long Lellang Airport (LGL)	Long Lellang	2559
24. Long Pasia Airport (GSA)	Long Pasia	1800
25. Long Seridan Airport (ODN)	Long Seridan	1500
26. Marudi Airport (MUR)	Marudi	3000
27. Mersing Airport (MEP)	Mersing	1200
28. Miri Airport (MYY)	Miri	6500
29. Mukah Airport (MKM)	Mukah	2460
30. Mulu, Sarawak Airport (MZV)	Mulu, Sarawak	4921
31. Pamol Airport (PAY)	Pamol	1600
32. Penang International Airport (PEN)	Penang	11000
33. Sultan Ismail Petra Airport (KBR)	Kota Bharu	6982
34. Ranau Airport (RNU)	Ranau	1800
35. Sahabat 16 Airport (SXS)	Sahabat 16	n/a
36. Sandakan Airport (SDK)	Sandakan	7054
37. Sematan Airport (BSE)	Sematan	2300
38. Semporna Airport (SMM)	Semporna	2001
39. Sepulot Airport (SPE)	Sepulot	1712

ท่าอากาศยาน (Airport)	ที่ตั้ง (City)	ขนาด Runway Length (ft.)
40. Sibul Airport (SBW)	Sibu	4500
41. Simanggang Airport (SGG)	Simanggang	1800
42. Sitiawan Airport (SWY)	Sitiawan	1800
43. Sultan Ismail International Airport (JHB)	Johor Bahru	11004
44. Sultan Mahmood Airport (TGG)	Kuala Terengganu	6801
45. Taman Negara Airport (SXT)	Taman Negara	n/a
46. Tawau Airport (TWU)	Tawau	n/a
47. Tioman Airport (TOD)	Tioman	3255
48. Tomanggang Airport (TMG)	Tomanggang	n/a

ที่มา World Airport Codes.

- โทรคมนาคม

มาเลเซียมีโครงสร้างระบบโทรคมนาคมทั้งสายโทรศัพท์และดาวเทียม เพื่อใช้ในการสื่อสารทั้งภายในและระหว่างประเทศ ช่วงครึ่งแรกของปี 2550 มีจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์พื้นฐานทั้งสิ้น 4.3 ล้านเครื่อง โทรศัพท์เคลื่อนที่ 20 ล้านเครื่อง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 84 ของจำนวนประชากรทั้งหมด สูงเป็นอันดับ 2 ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากสิงคโปร์ และผู้ใช้อินเทอร์เน็ตกว่า 13.5 ล้านคน มีผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Providers: ISPs) 6 ราย โดยผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตหลักได้แก่

- TM Net มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 58
- Jaring มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 23

บริษัท เทเลคอม มาเลเซีย (TM) เป็นบริษัทสื่อสารโทรคมนาคมรายใหญ่และเป็นผู้นำด้านการสื่อสารในเอเชีย ให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ และบรอดแบนด์ โดย TM เป็นบริษัทจดทะเบียนรายใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในมาเลเซีย มูลค่าลงทุน 1 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รายได้หลักมาจาก 9 ประเทศในเอเชีย ได้แก่ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ กัมพูชา ไทย บังกลาเทศ ปากีสถาน อินเดีย ศรีลังกา และอิหร่าน บริหารงานโดยบริษัท เทเลคอม มาเลเซีย อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล มาเลเซียมีการใช้เคเบิลโทรคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาคเอเชียและอเมริกาเหนือ และใช้งานเกือบเต็มกำลังแล้ว

เครือข่ายด้านโทรคมนาคมของมาเลเซียพัฒนารวดเร็วมาก ด้วยเทคโนโลยีของระบบดิจิทัล เส้นใยนำแสง WiMAX (Worldwide Interoperability for Microwave Access) ทำให้การให้บริการระบบโทรคมนาคมมีประสิทธิภาพสูง คณะกรรมการกำกับกิจการโทรคมนาคมของมาเลเซียอนุญาตผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูง WiMAX จำนวน 4 ราย ได้แก่ Bizsurf, MIB Comm, Redtone-CNX Broadband และ Asiaspace Dotcom บริษัทเหล่านี้คาดว่าจะลงทุนรวม 85.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเวลา 3 ปีแรกของการเปิดให้บริการ ที่สำคัญรัฐบาลมีเป้าหมายให้สร้างเครือข่ายความเร็วสูง หรือ อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ครอบคลุมร้อยละ 75 ของประชากรทั่วประเทศให้ได้ภายในปี 2553

นอกจากนี้ รัฐบาลยังจัดตั้ง “ไซเบอร์จายา (Cyberjaya)” ซึ่งกล่าวได้ว่าเมืองแห่งโลกไซเบอร์ อยู่ทางใต้ของกรุงกัวลาลัมเปอร์และทางทิศตะวันตกของเขตปุตراجายา ตามโครงการ “Multimedia Super Lorrridor” (MSC) เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีระดับสูง มีการติดตั้งโครงข่ายโทรคมนาคมที่ทันสมัยระดับโลก และส่งเสริมการลงทุนด้าน Multimedia การค้นคว้าและวิจัย (R&D Centers) ปัจจุบันมีสำนักงานใหญ่ด้านปฏิบัติการของบริษัทจากทั่วโลกที่เข้ามาตั้งฐานการผลิตหรือทำการค้าในมาเลเซีย

- ไฟฟ้า

ครัวเรือนของมาเลเซียฝั่งแหลมมลายูมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน ขณะที่ในรัฐซาบาห์มีไฟฟ้าใช้ประมาณร้อยละ 75 และซาราวัก ประมาณร้อยละ 80 ของครัวเรือน ตามลำดับ มาเลเซียมีกำลังการผลิตไฟฟ้าทั้งสิ้น 14 กิกะวัตต์ (GW) โดยร้อยละ 86 เป็นการผลิตไฟฟ้าพลังงานความร้อนอีกร้อยละ 14 เป็นการผลิตไฟฟ้าจากพลังน้ำ รัฐบาลได้ลงทุนกว่า 9.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อตอบสนองความต้องการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น บริษัทที่ผลิตกระแสไฟฟ้าให้กับประชาชนในฝั่งแหลมมลายูคือ Tenaga Nasional Berhad (TNB) ผลิตไฟฟ้าโดยใช้พลังงานไอน้ำ และใช้เทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าที่ทันสมัยที่สุดในภูมิภาค สามารถผลิตไฟฟ้าได้อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ ขณะที่ทางเกาะบอร์เนียวคือ บริษัท Sabah Electricity Sdn.Bhd. (SESB) และบริษัท Sarawak Electricity Supply Corporation (SESCO) ผลิตไฟฟ้าให้กับประชาชนในรัฐซาบาห์และซาราวัก

ปัจจุบันมาเลเซียมีการใช้เชื้อเพลิงแบบผสมผสาน โดยใช้ก๊าซธรรมชาติร้อยละ 79 และถ่านหินร้อยละ 21 ทั้งนี้ มาเลเซียพยายามเปลี่ยน โครงสร้างการผลิตไฟฟ้า จากการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติมาใช้ถ่านหินมากขึ้น โดยมีเป้าหมายลดการใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติเหลือเพียงร้อยละ 20 ภายในปี 2563 อีกทั้งจะสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหินถึงปีละ 19 ล้านตันภายในปี 2553 บริษัท การไฟฟ้าแห่งชาติ

มาเลเซีย (TNB) ได้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินแมนจุงขนาดกำลังผลิต 2,100 เมกะวัตต์ ที่รัฐเปรัก ทางฝั่งตะวันตกของประเทศมาเลเซีย นับเป็นโรงไฟฟ้าแห่งใหม่ล่าสุดของมาเลเซีย เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาอุปสรรคในการจัดหาพื้นที่ในการก่อสร้างโรงไฟฟ้าบนแผ่นดินใหญ่ โดยมีการถมทะเลสร้างเกาะเทียมขึ้นมาชื่อ “เกาะแมนจุง” มีพื้นที่ประมาณ 830 เอเคอร์ เพื่อใช้ก่อสร้างโรงไฟฟ้า ถ่านหิน ถ่านหิน และสถานีถ่านหิน ปัจจุบันสถานีแห่งนี้จัดเป็นสถานีขนส่งถ่านหินขนาดใหญ่ และทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน ประกอบด้วยท่าเรือที่มีน้ำลึก 20 เมตร สามารถรองรับเรือบรรทุกถ่านหินขนาด 1.8 แสนตัน สามารถลำเลียงถ่านหินได้สูงถึง 6 เมตร และหากมีความต้องการถ่านหินเพิ่มก็สามารถขนถ่ายได้ปริมาณสูงกว่า 25 เมตร นอกจากนี้ ยังมีโรงไฟฟ้าถ่านหิน ทีจี บิน ขนาดกำลังผลิต 2,100 เมกะวัตต์ และโรงไฟฟ้าจิหมาว อีก 1,400 เมกะวัตต์ ที่คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2553

รัฐบาลมาเลเซียมีโครงการเชื่อมต่อสถานีไฟฟ้าบนเกาะบอร์เนียวกับฝั่งมลายูเข้าด้วยกันด้วยสายเคเบิลใต้ทะเล รวมระยะทางประมาณ 700 กิโลเมตร มูลค่า 2,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2555 ซึ่งหากดำเนินการเสร็จจะสามารถส่งกระแสไฟฟ้าได้ 5,000 กิโลวัตต์ โดยจะนำไฟฟ้าจากพลังน้ำมาใช้ตามนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการกระจายแหล่งพลังงานไปสู่พลังงานรูปแบบอื่น ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้

- น้ำประปา

สำหรับการผลิตน้ำประปาอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละรัฐ น้ำประปาที่ผลิตได้มีความสะอาดภายใต้มาตรฐานของ World Health Organization (WHO) ผู้ประกอบการสามารถใช้น้ำประปา ที่สะอาดเป็นวัตถุดิบได้ โดยไม่ต้องมีต้นทุนเพิ่มในด้านปรับปรุงคุณภาพน้ำที่จำเป็นต่ออุตสาหกรรม การผลิต ซึ่งปัจจุบันมาเลเซียส่งน้ำประปาไปจำหน่ายยังประเทศสิงคโปร์

- นิคมอุตสาหกรรม

เขตหรือนิคมอุตสาหกรรมของมาเลเซียกระจายอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งนักลงทุนสามารถเลือกแหล่งตั้งโรงงานที่เหมาะสมกับการผลิตและการตลาดได้ ดังนี้

1. Industrial Estate มีจำนวนกว่า 200 แห่ง กระจายอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน เช่น State Economic Development Corporation (SEDCs), Regional Development Authorities (RDAs), การท่าเรือและเทศบาล นอกจากนี้ยังมีเขตอุตสาหกรรมของภาคเอกชนอีกจำนวนมาก ซึ่งแต่ละเขตอุตสาหกรรมจะมีเงื่อนไขและค่าใช้จ่ายแตกต่างกันออกไปตามแต่ละพื้นที่

2. Free Industrial Zones (FIZs) เป็นเขตที่จัดตั้งขึ้นสำหรับบริษัทหรือโรงงานที่ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตนี้จะได้รับการลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ อุปกรณ์ เครื่องจักรที่ใช้ในโรงงาน ปัจจุบันมาเลเซียมี FIZs ทั้งหมด 13 แห่ง ได้แก่

- Jelepong I	- Sungai Way	- Perai
-Jelepong II	- Bayan Lepas	- Sama Jaya
- Peringgit I	- Tanjung Kling	- Pasin Gudang
- Peringgit II	- Telok Panglima Garang	- Hulu Kelang Kinta
- Peringgit III		

โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขต FIZs สามารถขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจคลังสินค้า (Licensed Manufacturing Warehouse: LMWs) ภายในเขต FIZs ได้ หากเป็นการเก็บวัตถุดิบ สำหรับใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และต้องใช้วัตถุดิบหรือส่วนประกอบนำเข้าเป็นส่วนใหญ่

สินค้าที่ส่งออกไปต่างประเทศจากเขต FIZs และ LMWs จะได้รับยกเว้นภาษีศุลกากร ขณะที่สินค้าได้รับอนุญาตให้ขายในประเทศ (ยกเว้นบุหรี่ยสุรา ยานยนต์) ตามเกณฑ์ Principal Customs Areas (PCAs) จะมีการเก็บภาษีนำเข้าในอัตราดังนี้

1. สินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าขั้นกลาง ภาษีนำเข้าจะถูกเก็บในอัตราเดียวกันกับเขตการค้าเสรี AFTA Common Effective Preferential Tariff (CEPT)
2. สินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าขั้นกลางที่มี Local Content มากกว่าร้อยละ 51 เก็บภาษีนำเข้าร้อยละ 5 ของมูลค่าสินค้า หรือเก็บเท่ากับภาษีสรรพสามิต (ตามอัตราที่กำหนดไว้) แล้วแต่อัตราภาษีใดสูงกว่า
3. สินค้าอุปโภคบริโภคซึ่งไม่ได้ผลิตใน PCAs (อนุญาตให้ขายในประเทศ) เก็บภาษีนำเข้าร้อยละ 3
4. สินค้าขั้นกลาง เช่น วัตถุดิบ ส่วนประกอบ เครื่องจักร สำหรับผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ผลิตใน PCA ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าทั้งหมด

1.6 นโยบายต่างประเทศและความสัมพันธ์ของไทยกับมาเลเซีย⁽¹⁰⁾

ไทยกับมาเลเซียเป็นเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกัน และมีผลประโยชน์ร่วมกันหลายด้าน จึงทำให้ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด สามารถแยกความสัมพันธ์ในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. **ด้านการเมือง** ความร่วมมือทางการเมืองที่สำคัญ คือ การที่มาเลเซียมีความเข้าใจในนโยบายของไทยที่มีต่อชาวมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนไทยโดยพยายามป้องกันไม่ให้มีขบวนการโจรก่อการร้ายที่ปฏิบัติการในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นำเอาปัญหาชาวไทยมุสลิมเข้าสู่ที่ประชุมกลุ่มประเทศมุสลิม ซึ่งอาจกลายเป็นปัญหาระหว่างประเทศ อันจะทำให้ปัญหาดังกล่าวรุนแรงเพิ่มขึ้น

2. **ด้านเศรษฐกิจ** ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ การค้าขายระหว่างกัน ในกลุ่มประเทศอาเซียนนั้นมาเลเซียเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทยรองจากสิงคโปร์ อดีตไทยเคยได้เปรียบดุลการค้ามาเลเซีย โดยตลอด ปัจจุบันมาเลเซียกลับเป็นฝ่ายได้เปรียบ นอกจากนี้ทั้งสองฝ่ายได้ทำความตกลงจัดตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย เพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งได้แก่ แก๊สธรรมชาติและน้ำมันในบริเวณเขตพัฒนาร่วม บริเวณไหล่ทวีปในอ่าวไทย ซึ่งเป็นบริเวณที่ล้อมล้ากัน มีพื้นที่ประมาณ 6,900 ตารางกิโลเมตร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 เป็นต้นมา ความร่วมมือนี้มีความก้าวหน้าตามลำดับ

3. **ด้านการทหาร** เนื่องจากทั้งสองประเทศมีพรมแดนติดต่อกัน จึงมีความร่วมมือกันเป็นพิเศษ ในด้านการทหาร เช่น การร่วมมือในอุตสาหกรรมผลิตอาวุธ การซ้อมรบร่วม การฝึกนักบินและเจ้าหน้าที่ประจำเครื่องบิน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างเรือรบและคณะทหารระหว่างกัน

⁽¹⁰⁾ ทิพย์รัตน์. ลักษณะความสัมพันธ์ของไทยกับแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียน,

<http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=489.10;wap2> (สืบค้นเมื่อ 9 กรกฎาคม 2553)

บทที่ 2

ภาพรวมทางเศรษฐกิจ

2.1 สภาพเศรษฐกิจ

ข้อมูลจากศูนย์ศึกษาความร่วมมือระหว่างประเทศ (International Cooperation Study Center: ICSC) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวถึงนโยบายทางด้านเศรษฐกิจของมาเลเซียไว้ดังต่อไปนี้

1. เปิดรับการค้า การลงทุน และการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากตะวันตก เพื่อพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี 2563 (Vision 2020)
2. ใช้นโยบายการเมืองนำเศรษฐกิจเพื่อนำมาซึ่งผลประโยชน์และโอกาสทางการค้าแก่ประเทศ
3. ขยายการติดต่อด้านเศรษฐกิจและการค้ากับประเทศกำลังพัฒนาเพื่อลดการพึ่งพาดตลาดสหรัฐฯ และยุโรป อาทิ มาเลเซียในฐานะประธานองค์การการประชุมอิสลาม (Organisation of Islamic Conference – OIC) ให้มีความสำคัญกับการรวมตัวทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก OIC (รวม 57 ประเทศ) โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ธนาคารอิสลาม การศึกษา และการท่องเที่ยว

มาเลเซียยังได้วางนโยบายเศรษฐกิจสืบต่อจาก Vision 2020 คือ นโยบายวิสัยทัศน์แห่งชาติ (National Vision Policy: NVP) ซึ่งมีเป้าหมายในการสร้างมาเลเซียให้เป็น “ประเทศที่มีความยืดหยุ่น ลงทุนและมีความสามารถในการแข่งขัน” โดยจะลดความสำคัญของการลงทุนที่ทำให้เกิดการเจริญเติบโตที่ไม่ยั่งยืนและขาดประสิทธิภาพ และให้ความสำคัญต่อประเด็นใหม่คือการเติบโตที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของประสิทธิภาพการผลิตโดยรวม โดยจะเน้นการลงทุนที่มี การค้นคว้าและวิจัย (R & D) และเทคโนโลยีสูง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจบนฐานความรู้ (knowledge-based economy) กระตุ้นและเพิ่มพลวัตของภาคการเกษตร การผลิต และการบริการ โดยการใช้ความรู้และเทคโนโลยีวิชาการ เพิ่มการมีส่วนร่วมของกมุมนุสร ในภาคเศรษฐกิจชั้นนำ และปรับให้มีการพัฒนาการทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับสังคมบนฐานความรู้ (knowledge-based society)

เศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียในปี 2553 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5 (ตารางที่ 2.1) จากผลของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2549-2553) ซึ่งกำหนดวงเงินงบประมาณในการพัฒนาประเทศถึง 220,000 ล้านบาท (ประมาณ 2,288,000 ล้านบาท) โดยพัฒนาในสาขาสำคัญ เช่น การเกษตร การเงินและอุตสาหกรรม การศึกษา การวิจัยและพัฒนาในด้านต่างๆ

รวมทั้งการพัฒนาเพื่อเป็นศูนย์กลางในภูมิภาคทางด้าน Biotechnologicmic Finance & Islamic Banking, Information & Communication Technology ธุรกิจการบินและการท่องเที่ยว

ตารางที่ 2.1 สรุปการคาดการณ์เศรษฐกิจประเทศสำคัญในภูมิภาคเอเชีย ⁽¹¹⁾

ประเทศ	การเจริญเติบโต ปี 2552	คาดการณ์ ปี 2553	มูลค่าการลงทุนของต่างชาติ :FDI (ปี)	อัตราการว่างงาน (ปี)
จีน	8.7%	10-11%	US\$ 13.56 billion (*52)	4.3% (*52)
ฮ่องกง	-2.7%	4-5%	US\$ 63 billion (*51)	5.9% (*52 E)
อินเดีย	7.2%	8.5%	US\$ 33 billion (*52)	6.8 **
อินโดนีเซีย	4.5%	5.5%	US\$ 14 billion (*52)	8.1% (*51)
ญี่ปุ่น	-5%	1.6%	US\$ 0.23 billion (*51)	5.1% (*52)
มาเลเซีย	-1.7%	5%	US\$ 221.61 billion (*52)	3.6% (*52)
ฟิลิปปินส์	0.9%	2.6-3.6%	US\$ 1.3 billion *	7.5% (*52)
สิงคโปร์	-2%	4.5-6.5%	US\$ 22.73 billion (*51)	2.1% (*52)
เกาหลีใต้	0.2%	5%	US\$ 11.48 billion (*52)	4.1% (*52 E)
ไต้หวัน	-2.53%	4-5%	US\$ 4.79 billion (*52)	5.85% (*52)
ไทย	-2.3%	4-5%	US\$ 6 billion (*52)	1.5% (*52)

* The figure totals the FDI into the Philippines from January to August 2009

**The fiscal year ending March 31, 2010

อัตราแลกเปลี่ยน 1 CNY = 0.1507 USD, 1 JPY = 0.0120 USD, 1 MYR = 0.3204 USD

ที่มา: Economist Intelligence Unit

⁽¹¹⁾ กรมส่งเสริมการส่งออก. รายงานสถานการณ์เศรษฐกิจและภาวะการค้าสิงคโปร์ ระหว่างวันที่ 1-15 มีนาคม 2553, <http://www.ryt9.com/s/expd/869739> (สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2553)

2.2 โครงสร้างทั่วไปทางเศรษฐกิจ⁽¹²⁾

ปี 2553 ภาวะเศรษฐกิจของมาเลเซีย คาดว่าจะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7 (ตารางที่ 2.2) ดังนี้

1. ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 414 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จากเดิมปี 2552 มีผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ 384 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

2. รายได้เฉลี่ยต่อหัว คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 14,360 ดอลลาร์สหรัฐฯ จากเดิมปี 2552 รายได้เฉลี่ยต่อหัว 13,550 ดอลลาร์สหรัฐฯ

3. การส่งออก สินค้าและบริการ ปี 2553 คาดว่าจะมีมูลค่าประมาณ 220.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากเดิมปี 2552 ซึ่งมีมูลค่า 185.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 18.7

4. การนำเข้า สินค้าและบริการ ปี 2553 มีมูลค่าประมาณ 175.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากเดิมปี 2552 ซึ่งมีมูลค่า 144.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 21.3

5. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ คาดว่าปี 2553 จะมีมูลค่าประมาณ 5.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากเดิมปี 2552 ซึ่งมีมูลค่า 4.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 41.4

⁽¹²⁾ สำนักงานยุทธศาสตร์การพาณิชย์. เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจประเทศ, http://otp.moc.go.th/modules/datacenter/inc_econ_ind1.php (สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2553)

ตารางที่ 2.2 ภาวะเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซีย ปี 2549-2553

	2549	2550	2551	2552	2553
MALAYSIA (2/8/2010)					
GDP (at PPP) (us\$ bn)	329 ^a	361 ^a	386 ^b	384 ^b	414 ^c
GDP per Head (at PPP) (us\$)	12,360 ^a	13,280 ^a	13,910 ^b	13,550 ^b	14,360 ^c
GDP Growth (% change YoY)	6 ^a	7 ^a	5 ^a	-2 ^a	7 ^c
GDP By Sector (%)					
- Agriculture	8.6 ^a	10.0 ^a	10.1 ^a	9.4 ^a	9.0 ^c
- Industrial	46.1 ^a	44.2 ^a	45.4 ^a	40.9 ^a	40.6 ^c
- Service	45.4 ^a	45.8 ^a	44.5 ^a	49.7 ^a	50.4 ^c
Exports of Goods & Services (at current market price)(us\$ bn)	182.5 ^a	205.5 ^a	229.6 ^a	185.9 ^a	220.8 ^c
Imports of Goods & Services(at current market price)(us\$ bn)	147.1 ^a	167.0 ^a	178.4 ^a	144.4 ^a	175.2 ^c
Unemployment rate (%)	3.3 ^a	3.2 ^a	3.3 ^a	3.6 ^b	3.6 ^c
Consumer price (av) (%)	3.6 ^a	2.0 ^a	5.4 ^a	0.6 ^a	1.7 ^c
Current account balance (us\$ bn)	26.2 ^a	29.2 ^a	38.9 ^a	30.3 ^b	30.4 ^c
Current account balance (% of GDP)	16.7 ^a	15.7 ^a	17.5 ^a	15.7 ^b	13.0 ^c
Goods: exports fob(us\$ bn)	160.9 ^a	176.4 ^a	199.7 ^a	157.5 ^b	179.1 ^c
Goods: imports fob(us\$ bn)	-123.5 ^a	-139.2 ^a	-148.5 ^a	-119.4 ^b	-138.3 ^c
Trade balance(us\$ bn)	37.4 ^a	37.2 ^a	51.3 ^a	38.1 ^b	40.8 ^c
Foreign direct investment (FDI) (us\$ bn)					
- Inward direct investment	6.1 ^a	8.5 ^a	7.4 ^a	4.1 ^b	5.8 ^c
- Outward direct investment	-6.0 ^a	-11.1 ^a	-15.2 ^a	-6.6 ^b	-7.0 ^c
Total External debt (us\$ bn)	55.0 ^a	61.6 ^a	66.2 ^a	59.0 ^b	59.8 ^c
Population (m)	26.6 ^a	27.2 ^a	27.7 ^a	28.3 ^a	28.8 ^c
Purchasing power parity Rmb:US\$ (av)	1.70 ^a	1.80 ^a	1.90 ^a	1.80 ^a	1.90 ^c
^a actual, ^b EIU estimates, ^c EIU forecasts.					

ที่มา: Economist Intelligence Unit

2.3 ภาวะเศรษฐกิจปี 2553 และแนวโน้มปี 2554 ⁽¹³⁾

เศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียในปี 2553 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5 จากผลของการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2549-2553) และคาดว่าในปี 2554 อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 6 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (2553-2558)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2549-2553) มีหลักการสำคัญ ได้แก่

1. มุ่งเน้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พร้อมกับการกระจายรายได้และโอกาสอย่างเท่าเทียมลดช่องว่างระหว่างเชื้อชาติ ระหว่างชนบทและในเมือง และระหว่างคาบสมุทรมาเลเซียกับรัฐซาบาห์ และซาราวัก
2. ส่งเสริมให้ภาคเอกชนโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เข้ามามีส่วนร่วมในสาขาที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว เช่นภาคเกษตรกรรม เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การท่องเที่ยว สาธารณสุข และการศึกษา
3. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ โดยมุ่งเน้นการคิดค้นใหม่ๆ
4. ปรับปรุงบริการของภาครัฐและลดต้นทุนการทำธุรกิจในมาเลเซีย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปีฉบับที่ 10 ของมาเลเซีย (ปี 2553-2558)

1. ขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 6 ต่อปี โดยงบประมาณส่วนใหญ่ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่า 2.3 แสนล้านริงกิตหรือ 2.3 ล้านล้านบาท นำไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ (ร้อยละ 55) ส่งเสริมภาคสังคม (ร้อยละ 30) การใช้จ่ายด้านความมั่นคง (ร้อยละ 10) และการบริหารงานทั่วไป (ร้อยละ 5)
2. กระตุ้นการลงทุนให้ขยายตัวแบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะการลงทุนของภาคเอกชนมาเลเซีย ต้องการการลงทุนของภาคเอกชนเฉลี่ยปีละกว่า 1.15 แสนล้านริงกิต หรือประมาณ 1.15 ล้านล้านบาท เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเพิ่มการลงทุนร้อยละ 12.8 ต่อปี เทียบกับการลงทุนที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2 ต่อปี ในช่วงปี 2549-2553

⁽¹³⁾ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับใหม่ของมาเลเซีย...โอกาสและปัจจัยท้าทายต่อไทย,

<http://www.bangkokbiznews.com/home/news/finance/research/news-list-1.php> (สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2553)

3. แผนการใช้จ่ายเพื่อก่อสร้างสาธารณูปโภค ขนาดใหญ่มูลค่า 70 พันล้านบาทหรือสหรัฐฯ โดยงบประมาณส่วนใหญ่จะเน้นพัฒนาระบบพลังงานและการขนส่ง ตลอดจนสถาบันการศึกษาตลอด 5 ปีข้างหน้า ในเบื้องต้นรัฐบาลมาเลเซียมีแผนจะร่วมทุนกับบริษัทเอกชนมูลค่า 63,000 ล้านบาทในโครงการต่างๆ อาทิ การสร้างถนนย่านการเงินในกรุงกัวลาลัมเปอร์ การก่อสร้างโรงงานไฟฟ้าถ่านหิน

4. ยกเลิกมาตรการอุดหนุนเพื่อลดการขาดดุลงบประมาณ รัฐบาลมาเลเซียจะยกเลิกมาตรการอุดหนุนสินค้าจำเป็น ตั้งแต่ น้ำมัน ไปจนถึงอาหารอย่างน้ำตาล คาดว่ามาตรการดังกล่าวจะช่วยให้รัฐบาลประหยัดงบประมาณถึง 22,000 ล้านบาทหรือสหรัฐฯ รัฐบาลจะลดเงินอุดหนุนเหลือ 15,700 ล้านบาทหรือร้อยละ 2.8 ของ GDP ในปี 2558 จาก จำนวน 18,300 ล้านบาทหรือสหรัฐฯ ในปีนี้ ทั้งการลดช่องว่างขาดดุลงบประมาณ จะช่วยให้มาเลเซียหลีกเลี่ยงวิกฤติความเชื่อมั่น แบบที่ยุโรปกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ได้

5. เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในตลาดโลก ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเสรี เพื่อกระตุ้นภาคเอกชนและส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศโดยการลดกฎระเบียบข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุงยากและไม่จำเป็นรวมถึงการใช้ประโยชน์จากการเป็นประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558

6. เร่งปฏิรูประบบการศึกษา ตลอดจนสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อยกระดับรายได้ให้สูงขึ้นควบคู่กับยกระดับการประกันสุขภาพ และการรักษาสิ่งแวดล้อม

7. นโยบายภูมิบุตร รัฐบาลมาเลเซียยังคงดำเนินนโยบายที่เอื้อประโยชน์แก่คนเชื้อสายมาเลย์ต่อไป เพื่อให้คนกลุ่มนี้ได้ควบคุมความมั่งคั่งทางธุรกิจราวร้อยละ 30 ภายในปี 2563 ขณะเดียวกันจะให้ความสำคัญกับคนเชื้อสายอื่นและชาวต่างชาติมากขึ้น เพิ่มความโปร่งใสในการดำเนินงานของรัฐบาลมากขึ้น

บทที่ 3 การค้าระหว่างประเทศ

3.1 ภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของมาเลเซีย

มาเลเซีย เกินดุลการค้ากับต่างประเทศมาโดยตลอด ในปี 2552 มีมูลค่าการส่งออกรวม 553,295 ล้านริงกิต นำเข้า 434,940 ล้านริงกิต เกินดุลการค้า 118,355 ล้านริงกิต และมีแนวโน้มเกินดุลมากขึ้น ในปี 2553 โดยในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2553 ส่งออกมูลค่า 263,032 ล้านริงกิต เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งมีมูลค่า 205,421 ล้านริงกิต หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 28 สำหรับการนำเข้า มีมูลค่า 206,690 ล้านริงกิต เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งมีมูลค่า 155,307 ล้านริงกิต หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 33 เกินดุลการค้า 56,342 ล้านริงกิต (ตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1 มูลค่าการส่งออกและนำเข้า ปี 2552-2553 (มกราคม – พฤษภาคม)

การค้าระหว่างประเทศ (ล้านริงกิต)	มกราคม – ธันวาคม	มกราคม – พฤษภาคม	
	ปี 2552	ปี 2552	ปี 2553
มูลค่าการส่งออก	553,295	205,421	263,032
มูลค่าการนำเข้า	434,940	155,307	206,690
ดุลการค้า	118,355	50,114	56,342

ที่มา: Department of Statistics Malaysia

เมื่อพิจารณาทางด้านมูลค่าสินค้าส่งออก มาเลเซียส่งออกอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน มีมูลค่าสูงสุดโดยในปี 2552 มีมูลค่าส่งออกสูงถึง 227,778 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 48 ของมูลค่าการส่งออกรวม และมีแนวโน้มการส่งออกเพิ่มขึ้น ปี 2553 (ม.ค.-พ.ค.) ส่งออกมูลค่า 102,518 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกัน ของปี 2552 ซึ่งมีมูลค่า 80,096 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 27 รองลงมา ได้แก่ น้ำมันปาล์ม โดยในปี 2552 มีมูลค่าส่งออก 50,728 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11 ของมูลค่าการส่งออกรวม และมีแนวโน้มการส่งออกเพิ่มขึ้น ปี 2553 (ม.ค.-พ.ค.) ส่งออกมูลค่า 24,352 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกัน ของปี 2552 ซึ่งมีมูลค่า 19,451 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 อันดับสามคือ ก๊าซธรรมชาติ มีมูลค่าสูงสุดโดยในปี 2552 มีมูลค่าส่งออก 31,195 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6 ของมูลค่าการส่งออกรวม และมีแนวโน้มการส่งออกเพิ่มขึ้น ปี 2553 (ม.ค.-พ.ค.) ส่งออกมูลค่า 15,882 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกัน ของปี 2552 ซึ่งมีมูลค่า 15,269 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ตามลำดับ (ตารางที่ 3.2)

ตารางที่ 3.2 มูลค่าการส่งออกของมาเลเซียจำแนกรายสินค้า ปี 2552-2553 (ม.ค.-พ.ค.)

สินค้าส่งออก (ล้านบาท)	ม.ค.-ธ.ค.	ม.ค. - พ.ค.	
	ปี 2552	ปี 2552	ปี 2553
ยางธรรมชาติ	4,460	1,420	3,529
น้ำมันปาล์ม	50,728	19,451	24,352
น้ำมันดิบ	25,360	8,466	14,797
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	19,400	6,501	8,845
ก๊าซธรรมชาติ	31,195	15,269	15,882
ไม้ และ ผลิตภัณฑ์จากไม้*	19,411	7,274	8,538
อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน*	227,778	80,096	102,518
สิ่งทอ*	11,003	4,421	4,950
ผลิตภัณฑ์อื่นๆ*	75,958	29,297	36,764
รวม	465,293	172,195	220,175

* These commodities do not include transactions valued below RM

อัตราแลกเปลี่ยน 1 ริงกิต = 10.1629 บาท (ธนาคารแห่งประเทศไทย ประจำวันที่ 22 กรกฎาคม 2553)

ที่มา: Department of Statistics Malaysia

3.2 ภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของไทยกับมาเลเซีย⁽¹⁴⁾

ในปี 2553 (มกราคม-สิงหาคม) มีมูลค่าการค้า 459,714.68 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าปี 2552 ในช่วงเดือนเดียวกันที่มีมูลค่าการค้า 340,168.99 ล้านบาทหรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 35 โดยไทยส่งออกไปมาเลเซียเป็นมูลค่ารวม 225,215.34 ล้านบาทและนำเข้ามูลค่า 234,499.34 ล้านบาท ไทยขาดดุลการค้า 9,284.00 ล้านบาท (ตารางที่ 3.3)

ตารางที่ 3.3 มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับมาเลเซีย

รายการ	มูลค่า : ล้านบาท				
	2550	2551	2552	2552 (ม.ค.-ส.ค.)	2553 (ม.ค.-ส.ค.)
ไทย - โลก					
มูลค่าการค้า	10,172,305.63	11,813,853.63	9,795,136.40	6,064,276.34	7,944,228.01
การส่งออก	5,302,119.22	5,851,371.14	5,194,588.78	3,256,402.83	4,047,974.28
การนำเข้า	4,870,186.41	5,962,482.49	4,600,547.78	2,807,873.51	3,896,253.73
ดุลการค้า	431,932.81	-111,111.34	594,040.83	448,529.32	151,720.56
ไทย - มาเลเซีย					
มูลค่าการค้า	569,467.05	648,275.26	556,123.45	340,168.99	459,714.68
การส่งออก	269,581.72	325,280.10	260,837.28	158,796.25	225,215.34
การนำเข้า	299,885.33	322,995.16	295,286.18	181,372.75	234,499.34
ดุลการค้า	- 30,303.60	2,284.93	- 34,448.90	- 22,576.50	- 9,284.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

การค้าระหว่างไทยกับมาเลเซียในช่วงปี 2552 มีอัตราลดลง สืบเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย การนำเข้าและส่งออกของมาเลเซียลดลง สำหรับปี 2553 (มกราคม-สิงหาคม) การค้าระหว่างไทยกับมาเลเซีย มีอัตราการขยายตัวทั้งในด้านการส่งออกและนำเข้า โดยการส่งออกขยายตัวร้อยละ 41.83 ส่วนการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 29.29 (ตารางที่ 3.4)

⁽¹⁴⁾ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร.
 ข้อมูลสรุปการค้าระหว่างประเทศ, <http://www2.ops3.moc.go.th/menucomth/> (สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2553)

ตารางที่ 3.4 อัตราการขยายตัวการค้าระหว่างไทยกับมาเลเซีย

รายการ	อัตราการขยายตัว (%)				
	2550	2551	2552	2552 (ม.ค.-ธ.ค.)	2553 (ม.ค.-ธ.ค.)
ไทย - โลก					
มูลค่าการค้า	2.96	16.14	- 17.09	- 24.35	31.00
การส่งออก	7.39	10.36	- 11.22	-18.14	24.31
การนำเข้า	- 1.47	22.43	- 22.84	- 30.47	38.76
ไทย - มาเลเซีย					
มูลค่าการค้า	- 1.35	13.84	- 14.21	- 24.85	35.14
การส่งออก	6.99	20.66	- 19.81	- 30.93	41.83
การนำเข้า	- 7.82	7.71	- 8.58	- 18.58	29.29

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
 โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับมาเลเซียคิดเป็นร้อยละ 5.79 ของมูลค่าการค้าระหว่างไทยกับโลก โดยมูลค่าการส่งออกระหว่างไทยกับมาเลเซียคิดเป็นร้อยละ 5.56 ของมูลค่าการค้าระหว่างไทยกับโลก และมูลค่าการนำเข้าคิดเป็นร้อยละ 6.02 ของมูลค่าการค้าระหว่างไทยกับโลก (ตารางที่ 3.5)

ตารางที่ 3.5 สัดส่วนการค้าระหว่างไทยกับมาเลเซีย

รายการ	สัดส่วน (%)				
	2550	2551	2552	2552 (ม.ค.-ธ.ค.)	2553 (ม.ค.-ธ.ค.)
ไทย - มาเลเซีย					
มูลค่าการค้า	5.60	5.49	5.68	5.61	5.79
การส่งออก	5.08	5.56	5.02	4.88	5.56
การนำเข้า	6.16	5.42	6.42	6.46	6.02

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
 โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

สินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซีย⁽¹⁵⁾

ปี 2553 (มกราคม-สิงหาคม) สินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซียหรือมาเลเซียนำเข้าสินค้าจากประเทศไทย มูลค่ารวม 225,215.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซึ่งมีมูลค่า 158,796.2 ล้านบาท โดยสินค้าที่มีมูลค่าสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (26,761.7 ล้านบาท) ยางพารา (26,588.5 ล้านบาท) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (26,555.1 ล้านบาท) น้ำมันสำเร็จรูป (21,674.7 ล้านบาท) และแผงวงจรไฟฟ้า (8,475.4 ล้านบาท) ตามลำดับ (ตารางที่ 3.6)

⁽¹⁵⁾ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร. สินค้าส่งออก 6 อันดับแรกของไทยรายประเทศ, <http://www2.ops3.moc.go.th/menucomth/> (สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2553)

ตารางที่ 3.6 มูลค่าสินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซีย

ลำดับที่	รายการ	มูลค่า : ล้านบาท				
		2550	2551	2552	2552 (ม.ค.-ธ.ค.)	2553 (ม.ค.-ธ.ค.)
1	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	22,520.8	31,577.6	28,432.4	17,480.8	26,761.7
2	ยางพารา	31,209.0	33,997.9	26,487.4	15,736.0	26,588.5
3	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	27,442.2	26,465.9	28,968.2	15,725.6	26,555.1
4	น้ำมันสำเร็จรูป	7,571.7	15,228.5	21,489.2	11,897.5	21,674.7
5	แผงวงจรไฟฟ้า	22,100.5	15,516.3	12,848.0	8,384.9	8,475.4
6	ผลิตภัณฑ์ยาง	6,207.0	8,310.0	9,427.4	5,690.6	8,251.0
7	เคมีภัณฑ์	11,327.9	13,156.4	9,131.3	6,550.1	6,814.2
8	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง	6,913.9	6,505.8	6,662.4	4,156.4	6,124.6
9	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	10,457.9	8,927.5	7,097.7	4,499.2	5,996.5
10	มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	2,186.0	5,087.6	6,653.8	3,822.2	5,611.9
11	เม็ดพลาสติก	8,419.7	8,077.2	6,190.0	3,945.9	5,441.2
12	เครื่องยนต์เส้นด้ายในแบบลูกสูบ	5,077.0	7,166.9	5,816.5	3,394.6	4,747.1
13	เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว	4,107.6	22,374.5	5,197.2	3,277.2	3,564.3
14	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	4,934.5	5,234.4	4,416.6	2,873.2	3,381.9
15	เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	6,429.5	5,040.5	3,952.5	2,343.5	3,357.9
16	ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	3,874.1	4,191.6	3,563.9	2,237.7	3,012.6
17	กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	4,194.1	4,307.7	3,981.9	2,536.8	2,989.7
18	เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,665.0	5,978.3	1,586.8	881.3	2,506.4
19	ผู้ยื่น ผู้แช่แข็งและส่วนประกอบ	2,942.4	3,739.1	3,292.3	2,050.9	2,478.3
20	เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	2,156.7	3,455.4	2,465.7	1,618.9	2,433.9
รวม 20 รายการ		191,737.3	234,339.0	197,661.3	119,103.3	176,767.0
อื่นๆ		77,844.4	90,941.1	63,175.9	39,693.0	48,448.4
รวมทั้งสิ้น		269,581.7	325,280.1	260,837.3	158,796.2	225,215.3

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

ปี 2553 (มกราคม-สิงหาคม) สินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซียหรือมาเลเซียนำเข้าสินค้าจากประเทศไทย มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 41.83 ซึ่งสินค้าที่มาจากมาเลเซียนำเข้าจากประเทศไทย และมีอัตราการขยายตัวสูงสุด ได้แก่ เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ร้อยละ 184.40)

รองลงมาได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป (ร้อยละ 82.18) ยางพารา (ร้อยละ 68.97) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ (ร้อยละ 68.87) และรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ร้อยละ 53.09) ตามลำดับ (ตารางที่ 3.7)

ตารางที่ 3.7 อัตราการขยายตัวสินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซีย

ลำดับที่	รายการ	อัตราการขยายตัว (%)				
		2550	2551	2552	2552 (ม.ค.-ธ.ค.)	2553 (ม.ค.-ธ.ค.)
1	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	32.05	40.22	- 9.96	- 20.23	53.09
2	ยางพารา	1.84	8.94	- 22.09	- 32.89	68.97
3	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	- 13.15	3.56	9.45	- 12.69	68.87
4	น้ำมันสำเร็จรูป	184.86	101.13	41.11	13.93	82.18
5	แผงวงจรไฟฟ้า	73.46	- 29.79	- 17.20	26.18	1.08
6	ผลิตภัณฑ์ยาง	- 25.57	33.88	13.45	- 1.01	44.99
7	เคมีภัณฑ์	16.52	16.14	- 30.59	- 29.29	4.03
8	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง	38.31	- 5.90	2.41	- 6.69	47.35
9	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	31.74	- 14.63	- 20.50	- 28.06	33.28
10	มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	6.73	132.74	30.78	51.25	46.83
11	เม็ดพลาสติก	16.21	- 4.07	- 23.36	- 32.30	37.90
12	เครื่องยนต์เส้นด้ายในแบบลูกสูบ	- 17.29	41.16	- 18.84	- 26.90	39.84
13	เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว	-13.80	- 444.72	- 76.77	- 84.29	8.76
14	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	7.80	6.08	- 15.62	- 20.41	17.70
15	เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	12.02	- 21.60	- 21.58	- 34.65	43.29
16	ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	0.84	8.20	- 14.97	- 22.67	34.63
17	กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	- 1.35	2.71	- 7.56	-17.92	17.85
18	เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	- 1707	259.06	- 73.46	- 60.23	184.40
19	ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ	3.62	27.08	- 11.95	- 9.52	20.84
20	เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	6.22	60.22	- 28.64	- 9.21	50.34
รวม 20 รายการ		11.97	22.22	- 15.65	-27.47	48.41
อื่นๆ		- 3.56	16.82	- 30.53	- 39.59	22.06
รวมทั้งสิ้น		6.99	20.66	- 19.81	- 30.93	41.83

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

ปี 2553 (มกราคม-สิงหาคม) สินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซียหรือสินค้าที่มาเลเซียนำเข้าจากประเทศไทย ที่มีสัดส่วนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ร้อยละ 11.88) ยางพารา (ร้อยละ 11.81) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ร้อยละ 11.79) น้ำมันสำเร็จรูป (ร้อยละ 9.62) และแผงวงจรไฟฟ้า (ร้อยละ 3.76) ตามลำดับ (ตารางที่ 3.8)

ตารางที่ 3.8 สัดส่วนสินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซีย

ลำดับที่	รายการ	สัดส่วน (%)				
		2550	2551	2552	2552 (ม.ค.-ส.ค.)	2553 (ม.ค.-ส.ค.)
1	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	8.35	9.71	10.90	11.01	11.88
2	ยางพารา	11.58	10.45	10.15	9.91	11.81
3	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	10.18	8.14	11.11	9.90	11.79
4	น้ำมันสำเร็จรูป	2.81	4.68	8.24	7.49	9.62
5	แผงวงจรไฟฟ้า	820	4.77	4.93	5.28	3.76
6	ผลิตภัณฑ์ยาง	2.30	2.55	3.61	3.58	3.66
7	เคมีภัณฑ์	4.20	4.04	3.50	4.12	3.03
8	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง	2.56	2.00	2.55	2.62	2.72
9	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	3.88	2.74	2.72	2.83	2.66
10	มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	0.81	1.56	2.55	2.41	2.49
11	เม็ดพลาสติก	3.12	2.48	2.37	2.48	2.42
12	เครื่องยนต์เส้นด้ายในแบบลูกสูบ	1.88	2.20	2.23	2.14	2.11
13	เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว	1.52	6.88	1.99	2.06	1.58
14	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	1.83	1.61	1.69	1.81	1.50
15	เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	2.38	1.55	1.52	1.48	1.49
16	ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	1.44	1.29	1.37	1.41	1.34
17	กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	1.56	1.32	1.53	1.60	1.33
18	เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	0.62	1.84	0.61	0.55	1.11
19	ผู้เย็บ ผู้แห้งและส่วนประกอบ	1.09	1.15	1.26	1.29	1.10
20	เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	0.80	1.06	0.95	1.02	1.08
รวม 20 รายการ		71.12	72.04	75.78	75.00	78.49
อื่นๆ		28.88	27.96	24.22	25.00	21.51
รวมทั้งสิ้น		100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

สินค้านำเข้าของไทยจากมาเลเซีย⁽¹⁶⁾

ปี 2553 (มกราคม-สิงหาคม) มูลค่าสินค้านำเข้าของไทยจากมาเลเซียหรือมูลค่าสินค้าที่มาเลเซียส่งออกมายังประเทศไทย รวม 234,499.3 ล้านบาท โดยสินค้าที่มีมูลค่าสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ น้ำมันดิบ (33,571.9 ล้านบาท) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (32,054.9 ล้านบาท) เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ (21,575.6 ล้านบาท) เคมีภัณฑ์ (16,750.0 ล้านบาท) และสื่อบันทึกข้อมูล ภาพเสียง (14,153.7 ล้านบาท) ตามลำดับ (ตารางที่ 3.9)

⁽¹⁶⁾ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร. สินค้านำเข้า 5 อันดับแรกของไทยรายประเทศ, <http://www2.ops3.moc.go.th/menucomth/> (สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2553)

ตารางที่ 3.9 มูลค่าสินค้านำเข้าของไทยจากมาเลเซีย

ลำดับที่	รายการ	มูลค่า : ล้านบาท				
		2550	2551	2552	2552 (ม.ค.-ธ.ค.)	2553 (ม.ค.-ธ.ค.)
1	น้ำมันดิบ	35,260.4	4,698.3	47,192.3	28,592.5	33,571.9
2	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	46,061.2	45,031.2	48,545.5	30,211.9	32,054.9
3	เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	19,877.9	29,439.8	29,290.1	17,419.7	21,575.6
4	เคมีภัณฑ์	24,540.9	27,238.5	18,023.9	10,730.5	16,750.0
5	สื่อบันทึกข้อมูล ภาพ เสียง	11,216.3	21,687.0	19,716.5	14,538.3	1,413.7
6	แผงวงจรไฟฟ้า	18,900.9	18,610.2	16,876.5	10,917.3	13,902.6
7	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	12,747.9	12,696.2	16,801.0	6,847.6	9,525.6
8	เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์	9,453.0	8,706.9	7,141.5	4,028.2	7,909.8
9	เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	10,347.8	7,989.2	6,758.4	4,080.0	7,809.1
10	ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก	6,841.1	7,993.3	6,779.3	3,972.4	7,675.0
11	เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ	559.5	313.2	214.5	69.4	5,573.7
12	สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	7,847.3	9,092.3	5,408.6	3,499.1	5,137.8
13	เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด	6,057.3	6,040.3	7,857.6	5,397.6	5,012.1
14	ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์	8,989.7	8,440.0	6,915.5	4,508.8	4,996.0
15	น้ำมันสำเร็จรูป	9,786.3	5,774.4	7,036.0	3,156.9	4,175.9
16	ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์	4,420.3	5,448.9	5,109.9	3,730.8	4,069.4
17	เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ	3,811.8	4,337.8	4,140.1	2,305.6	3,932.0
18	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	6,740.5	7,650.1	5,398.6	3,463.5	3,641.2
19	พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	3,729.9	5,039.1	3,527.0	2,230.6	3,362.5
20	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	3,551.3	3,890.0	2,777.9	1,602.0	2,575.2
รวม 20 รายการ		250,741.1	282,405.5	262,510.4	161,302.7	207,404.9
อื่นๆ		49,144.2	40,589.6	32,775.7	20,070.0	27,095.4
รวมทั้งสิ้น		299,885.3	322,995.2	295,286.2	181,372.7	234,499.3

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

ปี 2553 (มกราคม-สิงหาคม) สินค้านำเข้าของไทยจากมาเลเซียหรือสินค้านำเข้าจากมาเลเซียส่งออกมายังประเทศไทย มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 29.29 โดยสินค้านำเข้าที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด 5 อันดับแรก

ได้แก่ เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ (ร้อยละ 7,931.86) เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 96.36) ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก (ร้อยละ 93.21) เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน (ร้อยละ 91.40) และ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ (ร้อยละ 70.54) ตามลำดับ (ตารางที่ 3.10)

ตารางที่ 3.10 อัตราการขยายตัวสินค้านำเข้าของไทยจากมาเลเซีย

ลำดับที่	รายการ	อัตราการขยายตัว (%)				
		2550	2551	2552	2552 (ม.ค.-ธ.ค.)	2553 (ม.ค.-ธ.ค.)
1	น้ำมันดิบ	-39.47	33.26	0.44	-15.04	17.42
2	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	-5.63	-2.24	7.80	-2.82	6.10
3	เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	24.80	48.10	-0.51	-13.29	23.86
4	เคมีภัณฑ์	-3.40	10.99	-33.83	-47.34	56.10
5	สื่อบันทึกข้อมูล ภาพ เสียง	55.65	93.35	-9.09	10.14	-2.65
6	แผงวงจรไฟฟ้า	-3.31	-1.54	-9.32	-17.60	27.34
7	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	-0.70	-0.41	8.70	-19.23	39.11
8	เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์	9.24	-7.89	-17.98	-27.72	96.36
9	เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	54.23	-22.79	-15.41	-21.56	91.40
10	ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก	-23.26	16.84	-15.19	-27.61	93.21
11	เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ	-83.76	-44.03	-31.52	-77.30	7,931.86
12	สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	2.98	15.87	-40.52	-40.89	46.83
13	เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด	19.72	-0.28	30.09	37.11	-7.14
14	ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์	-5.76	-6.11	-18.06	-22.87	10.81
15	น้ำมันสำเร็จรูป	-52.33	-41.00	21.85	-13.75	32.28
16	ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์	2.95	23.27	-6.22	-7.41	9.08
17	เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ	13.24	13.80	-4.56	-26.13	70.54
18	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	49.11	13.49	-29.43	-40.28	5.13
19	พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	13.44	35.10	-30.01	-37.56	50.75
20	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	13.46	9.54	-28.59	-40.62	60.75
รวม 20 รายการ		-9.50	12.63	-7.04	-17.40	28.58
อื่นๆ		1.80	-17.41	-19.25	-26.97	35.00
รวมทั้งสิ้น		-7.82	7.71	-8.58	-18.58	29.29

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

ปี 2553 (มกราคม-สิงหาคม) สัดส่วนสินค้านำเข้าของไทยจากมาเลเซียหรือสัดส่วนสินค้าที่มาจากเอเชียส่งออกมายังประเทศไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ น้ำมันดิบ (ร้อยละ 14.32) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ร้อยละ 67) เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ (ร้อยละ 9.20) เคมีภัณฑ์ (ร้อยละ 7.14) และสื่อบันทึกข้อมูล ภาพ เสียง (ร้อยละ 6.04) ตามลำดับ (ตารางที่ 3.10)

ตารางที่ 3.11 สัดส่วนสินค้านำเข้าของไทยจากมาเลเซีย

ลำดับที่	รายการ	สัดส่วน (%)				
		2550	2551	2552	2552 (ม.ค.-ธ.ค.)	2553 (ม.ค.-ธ.ค.)
1	น้ำมันดิบ	11.76	14.55	15.98	15.76	14.32
2	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	15.36	13.94	16.44	16.66	13.67
3	เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	6.63	9.11	9.92	9.60	9.20
4	เคมีภัณฑ์	8.18	8.43	6.10	5.92	7.14
5	สื่อบันทึกข้อมูล ภาพ เสียง	3.74	6.71	6.68	8.02	6.04
6	แผงวงจรไฟฟ้า	6.30	5.76	5.72	6.02	5.93
7	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	4.25	3.93	4.67	3.78	4.06
8	เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์	3.15	2.70	2.42	2.22	3.37
9	เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	3.45	2.47	2.29	2.25	3.33
10	ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติก	2.28	2.47	2.39	2.19	3.27
11	เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ	0.19	0.10	0.07	0.04	2.38
12	สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	2.62	2.82	1.83	1.93	2.19
13	เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด	2.02	1.87	2.66	2.98	2.14
14	ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์	3.00	2.61	2.34	2.49	2.13
15	น้ำมันสำเร็จรูป	3.26	1.79	2.38	1.74	1.78
16	ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์	1.47	1.69	1.73	2.06	1.74
17	เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ	1.27	1.34	1.40	1.27	1.68
18	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	2.25	2.37	1.83	1.91	1.55
19	พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	1.24	1.56	1.19	1.23	1.43
20	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	1.18	1.20	0.94	0.88	1.10
รวม 20 รายการ		83.61	87.43	88.90	88.93	88.45
อื่นๆ		16.39	12.57	11.10	11.07	11.55
รวมทั้งสิ้น		100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า ในด้านการค้าระหว่างประเทศมาเลเซียกับประเทศไทย ประเทศไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้ามาโดยตลอด สินค้าหลักที่ไทยส่งออกไปยังมาเลเซียเป็นสินค้าอุตสาหกรรม และมีแนวโน้มขยายตัวตามความต้องการของตลาดโลก ในกรณีที่เศรษฐกิจโลกขยายตัว ความต้องการสินค้าต่างๆ เพิ่มขึ้น การส่งออกของมาเลเซียจะขยายตัวมากขึ้น ส่งผลให้การส่งออกสินค้าของไทยไปยังมาเลเซียเพิ่มขึ้น

บทที่ 4

การลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ

4.1 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในมาเลเซีย

มาเลเซียส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ โดยให้แรงจูงใจหลายประการทั้งทางด้านภาษีและ การอำนวยความสะดวกในการลงทุน ธุรกิจที่มาเลเซียส่งเสริมให้มีการลงทุน ได้แก่ ธุรกิจบริการ ภาคการผลิต รวมทั้งทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น Biotechnology, ICT และเกษตรภัณฑ์ ปัจจุบันมี การลงทุนส่วนใหญ่ในภาคการผลิต เช่น อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรม โลหะและอโลหะ เครื่องมือและอุปกรณ์ขนส่ง เคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมเครื่องจักร อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมกระดาษและการพิมพ์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมไม้ เฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมยาง อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี⁽¹⁷⁾

⁽¹⁸⁾ สำหรับการลงทุนจากต่างประเทศในมาเลเซีย MIDA รายงานภาวะการณ์ลงทุนในมาเลเซีย ในปี 2552 ว่ามีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น (รวมนักลงทุนท้องถิ่นและต่างชาติ) 32.6 พันล้านริงกิต จาก จำนวนโครงการลงทุนทั้งสิ้น 766 โครงการ สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ที่ 27.5 พันล้านริงกิตต่อปี โดยใน จำนวนนี้เป็นการลงทุนจากต่างชาติเป็นส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 67.8 หรือคิดเป็นมูลค่า 22.1 พันล้านริงกิต และการลงทุนในประเทศร้อยละ 32.2 หรือคิดเป็นมูลค่า 10.5 พันล้านริงกิต การลงทุนจากต่างชาติส่วนใหญ่ อยู่ในสาขาเคมีภัณฑ์ non-metallic mineral products และอิเล็กทรอนิกส์ ก่อให้เกิดการจ้างงาน มากกว่า 64,000 ตำแหน่ง

ญี่ปุ่น ยังคงเป็นนักลงทุนรายใหญ่ที่สุดในมาเลเซียในปี 2552 โดยมีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการ อนุมัติจาก MIDA ทั้งสิ้น 7 พันล้านริงกิต เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 25.0 (จาก 5.6 พันล้านริงกิต) โครงการลงทุนจากญี่ปุ่นรายใหญ่ที่สุดที่ได้รับการอนุมัติให้การส่งเสริมจาก MIDA เป็นของบริษัท Tokuyama Corporation

⁽¹⁷⁾ สำนักความร่วมมือการค้าและการลงทุน กรมการค้าต่างประเทศ. การค้าและการลงทุนระหว่างไทยกับมาเลเซีย, [http://www.dft.moc.go.th/the_files/\\$59/level4/ml4.htm](http://www.dft.moc.go.th/the_files/$59/level4/ml4.htm) (สืบค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2553)

⁽¹⁸⁾ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. [ภาวะการณ์ลงทุนโดยตรงจากประเทศมาเลเซียในไทยปี 2552](http://www.boi.go.th/thai/download/investment_foreign/142/MALa09.pdf), www.boi.go.th/thai/download/investment_foreign/142/MALa09.pdf (สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2553)

มีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 5.5 พันล้านริงกิต เพื่อผลิต Polycrystalline Silicon สำหรับ Solar Cells ตั้งอยู่ในแคว้นซาราวัก สำหรับการลงทุนอื่นๆส่วนใหญ่ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ขนส่ง เป็นต้น

ฮ่องกง เป็นนักลงทุนรายใหญ่อันดับสองในมาเลเซีย มีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 5.3 พันล้านริงกิต เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้ามากกว่า 5 เท่า (จาก 83.6 ล้านริงกิต) ส่วนใหญ่ลงทุนในกิจการเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี และผลิตภัณฑ์ยาง

รองลงมา คือ สหรัฐอเมริกา มีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 2.3 พันล้านริงกิต ในกิจการผลิตอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน และอาหาร เป็นต้น

สิงคโปร์ ยังคงมีการลงทุนอย่างต่อเนื่องในมาเลเซีย คิดเป็นมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 2 พันล้านริงกิตเท่ากับปี 2551 ส่วนใหญ่เป็นการผลิตอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมและปิโตรเคมี และได้หันมีการลงทุนมูลค่าทั้งสิ้น 16.1 ล้านริงกิต ตามลำดับ

เพื่อเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของมาเลเซียและกระตุ้นการลงทุน มาเลเซียได้เปิดเสรีภาคบริการทั้งสิ้น 27 สาขาเมื่อเดือนเมษายน 2552 โดยอนุญาตให้ต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ทั้งสิ้น และเมื่อเดือนมิถุนายน 2552 ได้ยกเลิกข้อจำกัดในการถือหุ้นของชนมาเลเซีย (Bumiputra) ร้อยละ 30 สำหรับบริษัทจดทะเบียนใหม่ในตลาดหลักทรัพย์ นอกจากนี้ยังได้ลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเหลือร้อยละ 27 ในปี 2552 และร้อยละ 26 ในปี 2553 สำหรับชาวมาเลเซีย (local residents) และต่างชาติที่พำนักอยู่ใน Iskandar รัฐบาลจะเก็บอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาพิเศษร้อยละ 15

นอกจากนั้น มาเลเซียยังลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลือ 25% ในปี 2552 และเพิ่มงบประมาณรายจ่ายภาครัฐด้านการพัฒนาการศึกษา นวัตกรรม การวิจัยและการพัฒนา เพื่อพัฒนาไปสู่การผลิตที่เพิ่มมูลค่าและนำประเทศสู่เป้าหมายการเป็นประเทศพัฒนาแล้วภายในปี 2563 เสริมความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรม โลจิสติกส์เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศ โดยวางแผนจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนา โลจิสติกส์แห่งชาติและศูนย์โลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งเพิ่มงบประมาณรายจ่ายภาครัฐด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยใช้มาตรการส่งเสริมการลงทุนและส่งเสริมการส่งออก โดยมีมาตรการส่งเสริมสนับสนุนหลากหลาย ทั้งในส่วนการยกเว้นภาษีอากรและมาตรการ Investment Allowance สำหรับการชักจูงอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีความสำคัญมากเป็นพิเศษรัฐบาลมาเลเซียยังได้กำหนดมาตรการเพิ่มเติม

Pre-Package Investment Scheme พร้อมกับกองทุนเพื่อลงทุนในธุรกิจยุทธศาสตร์ (Strategic Investment Fund)

ด้วยมาตรการและการดำเนินการดังกล่าว รัฐบาลมาเลเซีย ในปี 2553 เศรษฐกิจของประเทศจะเติบโตที่ร้อยละ 6 หากไม่มีสถานการณ์ที่ไม่อำนวยอื่นเกิดขึ้นในอนาคต

4.2 การลงทุนโดยตรงของมาเลเซียในไทย

กลุ่มประเทศอาเซียน การลงทุนโดยตรงจากประเทศมาเลเซียในประเทศไทย มากเป็นอันดับ 2 รองจากสิงคโปร์ จากสถิติสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ปี 2552 โครงการลงทุนของมาเลเซียที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริม มีจำนวน 25 โครงการ เงินลงทุนทั้งสิ้น 6,389 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 43 ของเงินลงทุนทั้งสิ้นจากกลุ่มประเทศอาเซียน

สำหรับปี 2553 (มกราคม - สิงหาคม) โครงการลงทุนของมาเลเซียที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริม มีจำนวน 20 โครงการ เงินลงทุนทั้งสิ้น 3,262 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17 ของเงินลงทุนทั้งสิ้นจากกลุ่มประเทศอาเซียน⁽¹⁹⁾ (ตารางที่ 4.1)

⁽¹⁹⁾ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. FOREIGN INVESTMENT FROM MAJOR COUNTRIES. http://www.boi.go.th/english/download/statistics_foreign_investment/228/FINV108.pdf (สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2553)

ตารางที่ 4.1 การลงทุนโดยตรงจากประเทศต่างๆ ในไทยที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมปี 2551-2553

(หน่วย: ล้านบาท)

ประเทศ	โครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน							
	2551		2552		2552 (ม.ล. - ส.ล.)		2553 (ม.ล. - ส.ล.)	
	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน
Total Foreign Investment	838	351,142	614	142,077	384	64,354	508	184,235
100% Foreign Investment	496	159,771	361	87,736	229	32,167	324	115,803
Japan	324	106,155	243	58,905	150	37,888	200	62,538
<i>ANIEs</i>								
Taiwan	47	7,406	32	5,341	17	1,243	20	2,769
Hong Kong	19	5,303	14	1,001	13	921	19	11,570
Korea, South	56	9,273	31	6,278	13	690	26	1,075
<i>ASEAN</i>	119	50,407	78	18,227	46	2,773	65	20,259
- Singapore	67	25,334	49	14,699	27	1,465	43	16,984
- Malaysia	46	25,219	25	6,389	16	1,280	20	3,262
- Indonesia	2	350	3	1,331	1	5	1	12
- Philippines	1	5	2	3	2	3	-	-
- Myanmar	3	585	-	-	-	-	1	1
PRC.	27	3,474	15	7,009	11	563	19	9,974
India	21	9,592	17	3,680	9	1,449	6	1,445
<i>North America</i>								
U.S.A.	32	8,698	37	25,591	24	1,324	29	4,458
Canada	4	141	7	667	5	587	2	88
<i>Australia</i>								
Australia	22	3,195	13	676	6	523	15	5,949
New Zealand	5	875	-	-	-	-	1	5
<i>European Union</i>	143	48,502	121	13,433	91	10,079	87	54,801
<i>All Europe</i>	160	49,749	135	16,210	99	12,616	100	62,954
- UK	31	9,004	21	1,943	13	187	11	496
-Germany	30	2,265	21	1,071	20	1,021	20	1,447
-Switzerland	10	979	11	2,748	7	2,522	9	7,477
-France	24	2,027	17	772	13	689	10	1,030
-Belgium	10	2,308	7	405	7	405	3	6
-Italy	7	721	4	2,070	3	2,065	5	395
-Denmark	7	245	9	866	5	524	9	1,479
-Sweden	4	809	10	850	6	300	2	70
-Netherlands	27	30,904	22	3,751	15	3,593	17	24,484
<i>Others of which:</i>								
Cayman Island	1	28	1	79	-	-	4	1,434
United Arab Emirates	3	7,212	3	376	3	376	1	630
Samoa	4	533	-	-	-	-	-	-
British Virgin Island	16	7,012	11	5,350	8	3,969	11	1,087
Mauritius	5	959	6	1,824	3	1,083	2	111

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

(20) 1. ภาพรวม จากสถิติธนาคารแห่งประเทศไทยในปี 2552 มีการไหลเข้าของเงินลงทุนจาก มาเลเซีย 274.73 ล้านบาท และจากสถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริม ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนปี 2552 มูลค่าการลงทุนจากมาเลเซียเป็นอันดับที่ 11 เมื่อเทียบกับการลงทุนของต่างชาติทั้งสิ้น

2. ปริมาณการลงทุน: จำนวนโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนมีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับ ปีที่ผ่านมา

- **ขั้นคำขอ** จำนวนโครงการลงทุนจากมาเลเซียที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนในปี 2552 มี จำนวนลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 37 โครงการจาก 40 โครงการในช่วงเดียวกัน ของปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตามมีมูลค่าการลงทุนคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 10,342.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 20.6 (จาก 8,578.1 ล้านบาท)

- **ขั้นอนุมัติ** จำนวนโครงการลงทุนจากมาเลเซียที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมในปี 2552 มี ทั้งหมด 25 โครงการ จาก 46 โครงการในปี 2551 และมีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 6,388.9 ล้านบาท (ตารางที่ 4.1) ลดลงจากปี 2551 ซึ่งมีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 25,219.1 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 74.7

3. ขนาดการลงทุน: โครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมส่วนใหญ่ยังคงเป็นโครงการขนาดเล็ก

- **ขั้นคำขอ** โครงการขนาดเล็กที่มีมูลค่าการลงทุนน้อยกว่า 50 ล้านบาทมีจำนวนมากที่สุด โดย มีจำนวน 15 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมา ได้แก่ โครงการที่มีมูลค่าการลงทุนอยู่ระหว่าง 50- 99 ล้านบาท มีจำนวน 9 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 24.3 โครงการที่มีมูลค่าการลงทุนอยู่ระหว่าง 100-499 ล้านบาท มีจำนวน 7 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 18.9 โครงการที่มีมูลค่าการลงทุนอยู่ระหว่าง 500-999 ล้านบาท มีจำนวน 3 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 8.1 โครงการที่มีมูลค่าการลงทุนมากกว่า 1,000 ล้านบาท มีจำนวน 3 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 8.1

(20) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, ภาวะการณ์ลงทุนโดยตรงจากประเทศมาเลเซียในประเทศไทยปี 2552, www.boi.go.th/thai/download/investment_foreign/142/MALa09.pdf (สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2553)

- **ชั้นอนุมัติ** โครงการขนาดเล็กที่มีมูลค่าการลงทุนน้อยกว่า 50 ล้านบาทมีจำนวน 9 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 36.0 โครงการที่มีมูลค่าการลงทุนอยู่ระหว่าง 50-99 ล้านบาท มีจำนวน 9 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 36.0 โครงการที่มีมูลค่าการลงทุนอยู่ระหว่าง 100-499 ล้านบาท มีจำนวน 5 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 20.0 โครงการที่มีมูลค่าการลงทุนอยู่ระหว่าง 500-999 ล้านบาท มีจำนวน 1 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.0 โครงการที่มีมูลค่าการลงทุนมากกว่า 1,000 ล้านบาท มีจำนวน 1 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.0

- **โครงการลงทุนที่มีมูลค่าการลงทุนมากกว่า 1,000 ล้านบาท** ได้แก่ Toshiba Semiconductor (Thailand) Co., Ltd. มีมูลค่าการลงทุน 4,216.0 ล้านบาท เป็นโครงการขยาย และเป็นโครงการร่วมทุนระหว่างไทย มาเลเซีย ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ โดยผลิต semiconductor โดยจะมีการจ้างแรงงานไทยประมาณ 784 คน

4. สาขาการลงทุน: นักลงทุนสนใจยื่นขอรับการส่งเสริมในสาขาเกษตรมากเป็นอันดับหนึ่ง

- **ชั้นคำขอ** นักลงทุนมาเลเซียสนใจยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนในสาขาเกษตรและผลผลิตทางการเกษตรมากเป็นอันดับหนึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 10 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 27.0 ของจำนวนโครงการมาเลเซียที่ยื่นขอรับการส่งเสริมทั้งหมดในปี 2552

อันดับสองได้แก่ สาขาการบริการมีจำนวนทั้งสิ้น 9 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 24.3 รองลงมาคือ สาขาผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งมีจำนวนทั้งสิ้น 7 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 18.9 สาขาอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามีจำนวน 6 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 16.2 สาขาอุตสาหกรรมเบาและสิ่งทอมีจำนวน 3 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 8.1 และสาขาเคมีภัณฑ์และกระดาษมีจำนวน 2 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 5.4

- **ชั้นอนุมัติ** สาขาเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร และสาขาผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง เป็นสองสาขาที่มีจำนวนโครงการลงทุนจากมาเลเซียที่ได้รับการส่งเสริมมากเป็นอันดับหนึ่ง มีจำนวนสาขาละ 6 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 24.0

อันดับสองได้แก่สาขาการบริการมีจำนวน 5 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมา 2 สาขาที่มีจำนวนเท่ากันได้แก่ สาขาอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า และสาขาเคมีภัณฑ์และกระดาษ มีจำนวนสาขาละ 3 โครงการคิดเป็นร้อยละ 12.0 สาขาอุตสาหกรรมเบาและสิ่งทอมีจำนวน 2 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 8.0

5. **มูลค่าการลงทุน:** สาขาอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าเป็นสาขาที่มีมูลค่าการลงทุนมากที่สุดเช่นเดียวกับที่ผ่านมา โดยมีมูลค่าการลงทุน 4,232.0 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 66.0 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด รองลงมาได้แก่สาขาการบริการมีมูลค่าการลงทุน 791.8 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.4 สาขาเกษตรและผลผลิตทางการเกษตรมีมูลค่าการลงทุน 603.9 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.5 สาขาผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งมีมูลค่าการลงทุน 465.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.3 สาขาอุตสาหกรรมเบาและสิ่งทอมีมูลค่าการลงทุน 161.3 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.5 สาขาเคมีภัณฑ์และกระดาษมีมูลค่าการลงทุน 134.5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.1

6. **ลักษณะการลงทุน:** โครงการใหม่มีสัดส่วนมากกว่าโครงการขยายในชั้นคำขอ

- **ชั้นคำขอ** ในปี 2552 สัดส่วนร้อยละ 54.1 ของจำนวนโครงการมาเลเซียที่ยื่นขอรับการส่งเสริมทั้งสิ้นเป็นโครงการใหม่ ซึ่งมีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 3,879.8 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37.5 โดยส่วนที่เหลือเป็นโครงการขยาย

- **ชั้นอนุมัติ** จำนวนและมูลค่าการลงทุนของโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนส่วนใหญ่เป็นโครงการใหม่ โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 52.0 ซึ่งมีมูลค่าการลงทุน 1,355.3 คิดเป็นร้อยละ 21.2 ของมูลค่าเงินลงทุนทั้งสิ้นที่ได้รับอนุมัติ

7. **แหล่งรองรับการลงทุน:** โครงการส่วนใหญ่อยู่ในเขต 3

- **ชั้นคำขอ** โครงการลงทุนจากมาเลเซียที่ยื่นขอรับการส่งเสริมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขต 3 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.5 ของจำนวนโครงการทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ เขต 1 และเขต 2 ตามลำดับ

- **ชั้นอนุมัติ** โครงการลงทุนจากมาเลเซียที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนตั้งอยู่ในเขต 3 คิดเป็นร้อยละ 44.0 เขต 1 และเขต 2 มีจำนวนโครงการเท่ากัน

8. **การส่งออก**

- **ชั้นคำขอ** จำนวนโครงการซึ่งผลิตเพื่อการส่งออกร้อยละ 80 ขึ้นไปมีจำนวน 10 โครงการ คิดเป็น ร้อยละ 27.0 ของโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมของปี 2552 โดยมีจำนวนโครงการเท่ากับในปีที่ผ่านมา

- **ชั้นอนุมัติ** จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมเป็นโครงการผลิตเพื่อส่งออกร้อยละ 80 ขึ้นไปมีจำนวน 10 โครงการ โดยคิดเป็นร้อยละ 40.0 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า จำนวน 1 โครงการ

9. แนวโน้มการลงทุน: นักลงทุนมาเลเซียยังคงเข้ามาลงทุนในไทยต่อเนื่อง โดยเฉพาะในสาขาการเกษตร จากผลความพยายามของรัฐบาลไทยและมาเลเซียที่สนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนระหว่างกันให้มากขึ้น ทำให้ประเมินได้ว่า มาเลเซียน่าจะเข้ามาลงทุนในไทยเพิ่มขึ้นในอนาคตเมื่อเศรษฐกิจดีขึ้น โดยเฉพาะในกิจการอาหารฮาลาล การบริการ เช่น โรงแรม ศูนย์จัดหาดำจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ (IPO) รวมทั้งการผลิตพลังงานทดแทน เป็นต้น

ตารางที่ 4.2 การลงทุนโดยตรงที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนของประเทศมาเลเซีย ปี 2552

รายชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	ผลิตภัณฑ์/การบริการ	เขต	เงินลงทุนทั้งสิ้น (ล้านบาท)
OHTA PRECISION (THAILAND) CO., LTD.	7.8	International Procurement Office (IPO)	1	3.0
2 MONKEYS FILMS CO., LTD.	7.17	Film Cooperation Service	1	2.0
CLT ENGINEERING (THAILAND) CO., LTD.	4.2	Mould & Dies; Mould & Die Repairing; Mould & Die Parts; Jig & Fixture	1	33.9
FLEXOPRINT (THAILAND) CO., LTD.	6.14	Printing Item	1	56.0
LH TOMO AUTOPARTS (THAILAND) CO., LTD.	4.8	Wiper Blade; Steering Wheel; Brake Piston; Spark Plug Cable; Ignition Coil; Gear Knob	1	11.2
TRANS NIAGA (THAILAND) CO., LTD.	7.10	Trade and Investment Support Office (2,3,4,7)	1	5.0
TOSHIBA SEMICONDUCTOR (THAILAND) CO., LT	5.5	Semiconductor	1	4,216.0
YPC PRECISION (THAILAND) CO., LTD.	3.8	Plastic Lens	2	76.3
KASAI TECK SEE CO., LTD.	4.29	Auto Door Panel for Eco-Car	2	199.0
YPC PRECISION (THAILAND) CO., LTD.	5.5	Digital Camera Parts	2	6.0
INGRESS AUTOVENTURES CO., LTD.	4.8	EGR Pipe; Belt Line Moulding	2	132.0

รายชื่อบริษัท	ประเภท กิจการ	ผลิตภัณฑ์/การบริการ	เขต	เงินลงทุนทั้งสิ้น (ล้านบาท)
AAPICO ITS CO., LTD.	5.8.2	Software	2	10.0
KASAI TECK SEE CO., LTD.	4.8	Sunvisor	2	19.3
NIHON SEIKI THAI LTD.	4.3	Machining Parts	2	70.0
MR.CHAO YI-CHOU	3.11	Furnitures (Particle Board)	3	85.0
LS GLOBAL CO., LTD.	7.4.3	Hotel	3	200.0
นางสาวเกศนรี จงโชติศิริกุล	1.14	Concentrated Latex; Skim Crepe	3	78.4
NIMBLE FINGER COT CO., LTD.	1.14	Finger Cot (Natural Rubber)	3	72.5
W2E CO., LTD.	7.1.1	Electricity Power from Bio Mass	3	581.8
QUALITY COILS INDUSTRIES (P.B.) CO., LTD	6.4	Mosquito Repellent (Coil)	3	51.0
THAI LAM HENG RUBBER INDUSTRY CO., LTD.	1.14	Concentrated Latex	3	85.0
HADSYN LATEX CO., LTD.	1.14	Concentrated Latex; Skim Crepe & Skim Block	3	150.0
SUPERTEX CO., LTD.	1.14	Concentrated Latex; Skim Crepe	3	70.0
HADSYN RUBBER CO., LTD.	1.14	Concentrated Latex; Skim Crepe & Skim Block	3	148.0
HIGH Q PACK INDUSTRIES CO., LTD.	6.9.2	Polyester Strap	3	27.5
			รวม	6,388.9

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

สำหรับปี 2553 (ม.ค.-มิ.ย.) จำนวนโครงการลงทุนโดยตรงจากประเทศมาเลเซียที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุน มีทั้งสิ้น 15 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 2,757.7 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นกิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากผลิตผลทางการเกษตร ได้แก่ กิจการผลิตน้ำยางข้น ยางผสมถุงมือยางธรรมชาติ น้ำมันปาล์มดิบ และบรรจุภัณฑ์ที่ย่อยสลายได้ (จำนวน 8 โครงการ เงินลงทุนทั้งสิ้น 740.4 ล้านบาท) รองลงมา เป็นกิจการบริการและสาธารณูปโภค (จำนวน 2 โครงการ เงินลงทุนทั้งสิ้น 964 ล้านบาท) ได้แก่ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า และกิจการภาพยนตร์) และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง (จำนวน 2 โครงการ เงินลงทุนทั้งสิ้น 227 ล้านบาท) โดยส่วนใหญ่ตั้งโรงงานอยู่ในเขต 2 (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 การลงทุนโดยตรงที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนของประเทศมาเลเซีย
ปี 2553 (ม.ค. - มิ.ย.)

รายชื่อบริษัท	ประเภทกิจการ	ผลิตภัณฑ์/การบริการ	เขต	เงินลงทุนทั้งสิ้น (ล้านบาท)
BANGKOK PANEL INDUSTRIAL CO., LTD.	3.11	Laminated Flooring	1	60.0
APPLEBOX ASIA (BANGKOK) CO., LTD.	7.17	Film Cooperation Service	1	4.0
MR.BERNARD CHEONG WENG KONG	1.11.2	Dehydrated Fruits	1	30.0
BRADY TECHNOLOGIES (THAILAND) CO., LTD.	4.2	Jig & Fixture; Mould & Mould Parts; Industrial Machinery & Equipment	1	47.0
PRESIDIUM INSTRUMENTS (THAILAND) LTD.	1.14	Concentrated Latex; Skim Crepe & Skim Block	1	8.0
BRADY TECHNOLOGIES (THAILAND) CO., LTD.	1.14	Concentrated Latex; Skim Crepe & Skim Block; Rubber Block	1	138.0
ENGTEK (THAILAND) CO., LTD.	5.5	Metal Parts for Hard Disk Drive	2	119.0
MR.LIM CHIN CHONG	1.14	Compound Rubber	2	58.6
MELSOM GREEN TECH CO., LTD.	1.16	Biodegradable Packaging Product	2	65.8

รายชื่อบริษัท	ประเภท กิจการ	ผลิตภัณฑ์/การบริการ	เขต	เงินลงทุนทั้งสิ้น (ล้านบาท)
BROSE DELLOYD AUTOMOTIVE CO., LTD.	4.8	Window Regulator	2	180.0
PJT TECHNOLOGY CO., LTD.	7.1.1	Electricity Power from Garbage/Waste; Garbage Treatment	2	960.0
SOODE NAGANO (THAILAND) CO., LTD.	1.14	Natural Rubber Gloves	2	45.0
UTAC THAI LTD.	6.9.2	Natural Rubber/Synthetic Rubber Gloves	2	647.3
THAIMA RUBBER CO., LTD.	1.12	Crude Palm Oil (CPO); Dried Palm Kernel	3	100.0
SMOTHONG PALM OIL CO., LTD.	1.14	Block Rubber & Compound Rubber	3	295.0
			รวม	2,757.7

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

บทที่ 5

กฎ ระเบียบ สิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในมาเลเซีย

ในการเข้าไปลงทุนในประเทศมาเลเซีย นักลงทุนจะต้องทราบกฎระเบียบต่างๆ ตลอดจนสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ ซึ่งกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ได้แก่ ระบบภาษีอากร ระบบภาษีธุรกิจ กฎหมายการค้า การบริการธุรกิจขายตรง กฎหมายแรงงาน สิทธิประโยชน์ในการลงทุน และขั้นตอนการลงทุน

5.1 กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ได้แก่ ระบบภาษีอากร ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีการขายสินค้า ภาษีบริการ และภาษีสรรพสามิต นอกจากนี้ยังรวมถึงกฎหมายแรงงานของประเทศมาเลเซียในปัจจุบัน

- ระบบภาษีอากร ⁽²¹⁾

ภาษีอากร

รายได้ที่บุคคลหรือนิติบุคคลได้รับจากการดำเนินงานในมาเลเซีย จะต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ สำหรับแหล่งรายได้ที่ต้องนำมาคำนวณภาษี ได้แก่

- กำไรจากการค้าหรือการค้าบริการ
- ค่าจ้างและเงินเดือน
- การจ่ายเงินปันผล และดอกเบี้ย
- ค่าเช่าและเงินส่วนแบ่ง
- บำเหน็จบำนาญ เบี้ยรายปี และเงินได้อื่นๆ
- กำไรอื่นๆ

⁽²¹⁾ สำนักงานยุทธศาสตร์การพาณิชย์. กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในมาเลเซีย.

<http://otp.moc.go.th/modules/datacenter/images/File/Malaysia/Malasia%20Rule%20of%20Investment.pdf>

(สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2553)

สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นนอกประเทศมาเลเซียไม่ต้องนำมาคำนวณภาษี ยกเว้นนิติบุคคลในธุรกิจธนาคาร ประกันภัย การขนส่งทางทะเลและทางอากาศ ต้องนำรายได้ที่เกิดจากนอกประเทศมาคำนวณภาษีด้วย ทั้งนี้ รายได้ดังกล่าวสามารถนำมาหักลดหย่อนตามรายละเอียดที่ระบุไว้ใน Income Tax Act 1967 ก่อนที่จะนำมาคำนวณภาษี

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

บริษัทท้องถิ่นและบริษัทต่างชาติที่มีรายได้จากการดำเนินธุรกิจในมาเลเซียต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ร้อยละ 25 ยกเว้นในธุรกิจปิโตรเคมีเริ่มต้น เสียภาษีในอัตราร้อยละ 38

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

บุคคลผู้มีรายได้ที่เกิดขึ้นในมาเลเซียต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งอัตราที่จัดเก็บขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในมาเลเซียตามที่ระบุไว้ใน Income Tax Act 1967 สำหรับชาวต่างชาติที่อยู่ในมาเลเซียเกินกว่า 182 วัน จะเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราเดียวกับคนท้องถิ่น

ส่วนชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในมาเลเซียไม่ถึง 182 วัน ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 28 สำหรับอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของมาเลเซีย เป็นอัตราภาษีแบบก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 0 - 28 แต่สามารถหักลดหย่อนได้ (ตารางที่ 5.1)

ภาษีการขายสินค้า (Sales Tax)

ภาษีที่เก็บจากการผลิตหรือการนำเข้าในอัตราร้อยละ 10 ยกเว้น สินค้าอุปโภคบริโภคและวัสดุก่อสร้าง บางรายการเก็บในอัตราร้อยละ 5 หรือไม่เก็บเลย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 20 บุหรี่ ร้อยละ 25 สินค้าเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและกีฬา หนังสือ หนังสือพิมพ์ รวมทั้งผู้ประกอบการที่มียอดขายต่ำกว่า 1 แสนริงกิตต่อปี ไม่ต้องเสียภาษีการขาย นอกจากนี้ ยังมีรายละเอียดของภาษีการขายอื่นๆ ซึ่งระบุอยู่ในกฎหมาย Sales Tax Act 1972

ภาษีบริการ (Service Tax)

ผู้ที่ต้องเสียภาษีบริการคือบุคคลที่ทำงานบริการต่างๆ รวมถึงการให้บริการโดยมีอาชีพ เช่น ทัศนศึกษา วิศวกรสถาปนิก นักสำรวจ ที่ปรึกษา บริษัทโฆษณาโรงพยาบาลเอกชน บริษัทประกันชีวิต ธุรกิจการสื่อสาร โรงแรมและภัตตาคาร โดยจะต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 5

ภาษีสรรพสามิต (Excise Tax)

ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิต คือผู้ที่นำเข้า หรือผลิตสินค้าในประเทศ ภายใต้พระราชบัญญัติสรรพสามิต 1976 (Excise Tax Act 1976) สินค้าที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตมีดังนี้ (ตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 อัตราภาษีสรรพสามิต

สินค้า	อัตรา (ร้อยละ)
รถยนต์	75 - 105
รถยนต์ ขับเคลื่อน 4 ล้อ	60 - 105
รถจักรยานยนต์	20 - 30
สุรา หรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์	RM0.10 + 15% ต่อลิตร - RM42.50 per 100% vol per litre + 15% per litre
บุหรี่	RM0.18 per stick + 20%

ที่มา : Inland Revenue Board

กฎหมายการดำเนินการธุรกิจขายตรง

มาเลเซียได้ตราพระราชบัญญัติธุรกิจขายตรง พ.ศ. 2536 (Direct Sales Act 1993) ได้กำหนดให้ การดำเนินธุรกิจขายตรงจะต้องขออนุญาต (License) โดยบริษัทที่เป็นของคนท้องถิ่น (Local) ของภูมิบุตร (Bumiputra) หรือของชาวต่างชาติ (Foreign-owned companies) ก็ได้ หากกรณีดำเนินธุรกิจโดยชาวต่างชาติ จะต้องมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 5 ล้านริงกิต โดยในจำนวนนี้จะต้องกันหุ้นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ให้แก่ผู้ร่วมทุนที่เป็นภูมิบุตร

สินค้าที่อนุญาตให้ดำเนินธุรกิจขายตรง ได้แก่

- สินค้าที่มีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานต่างๆ เช่น ISO, GMP, เครื่องหมายรับรอง Halal
- สินค้าอาหารเพื่อสุขภาพ (Health Food) อาหารเสริม (Food Supplement) ยาแผนโบราณ (Traditional Medicine) ที่ผ่านการรับรองจาก Drugs Control Authority, Ministry of Health และจะต้องติดฉลากแสดงเลขที่ที่ได้รับอนุญาตจาก Drugs Advertisement Board, Ministry of Health บนโบรชัวร์ และเอกสารเผยแพร่
- สินค้าเครื่องสำอางจะต้องขึ้นทะเบียนกับ Pharmaceutical Service Division, Ministry of Health
- บริการด้านสุขภาพ (Health care program) ต้องจดทะเบียนกับ Ministry of Health

กฎหมายแรงงานประเทศมาเลเซีย ⁽²²⁾

ในประเทศมาเลเซียความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างถูกควบคุม โดยกฎหมายแรงงาน กฎหมาย แรงงาน เริ่มมีเมื่อแรงงานชาวจีนและชาวอินเดียเข้าสู่แหลมมลายู เพื่อเข้าทำงานในเหมืองดีบุก และสวนยาง การขยายตัวของเหมืองดีบุกและสวนยางมีมากขึ้นในแหลมมลายู ซึ่งทำให้แรงงานทั้ง ชาวจีนและชาวอินเดียเพิ่มจำนวนไปด้วย

โดยชาวอังกฤษ ผู้เป็นเจ้าของกิจการเหมืองดีบุกและสวนยาง เป็นผู้นำเข้าแรงงานผ่านเอเยนต์ หรือคนกลาง ในขณะที่ไม่มีกฎหมายแรงงาน นายจ้างชาวอังกฤษจะใช้วิธีแต่งตั้งหัวหน้าใน หมู่แรงงาน เพื่อเป็นผู้ประสานระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง เช่น ในปีพ.ศ. 2420 มีชาวจีนคนหนึ่งได้รับ แต่งตั้งในรัฐสเตรทเซ็ทเติลเมนต์ เพื่อดูแลแรงงานชาวจีนจากการถูกกดขี่

กฎหมายแรงงานนั้นมีการร่างในศตวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20 ส่วนใหญ่แล้วจะเกี่ยวกับการอพยพ เงื่อนไขลักษณะงานที่สามารถนำแรงงานเข้ามา ที่อยู่อาศัยและสุขภาพของแรงงาน ในปีพ.ศ. 2455 สำนักงานแรงงานและรัฐสหพันธรัฐมลายู กฎหมายแรงงาน (Kanun Buruh) ฉบับหนึ่งถูก ประกาศใช้ในรัฐสหพันธรัฐมลายู พ.ศ. 2455 และ ในรัฐสเตรทเซ็ทเติลเมนต์ในปี พ.ศ. 2463 ⁽²³⁾

การลงทะเบียนเปิดบริษัท

ตามกฎหมายแรงงานมาตรา 63A 1955 ผู้ประกอบการจะต้องแจ้งให้กรมแรงงานทราบและ ลงทะเบียนภายใน 90 วันนับแต่วันที่เริ่มดำเนินกิจการ ได้แก่กิจการ (A) เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ธุรกิจและการค้า (B) ประเภทที่สถานประกอบการถูกควบคุมกิจการ (C) การเปลี่ยนชื่อ สถานที่ตั้งของ การที่เข้าควบคุมกิจการ และลูกจ้างที่ถูกควบคุมกิจการก็สามารถเข้าทำงานต่อไป ร่วมกับบริษัทที่ควบคุมกิจการ

โดยเอกสารที่แจ้งต่อกรมแรงงานนั้นจะต้องประกอบด้วย

1. ชื่อ ที่อยู่ ของบริษัท ลักษณะทางธุรกิจ
2. ชื่อผู้รับผิดชอบในบริษัท เช่นผู้จัดการ

⁽²²⁾ สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กระทรวงแรงงาน. รวมกฎหมาย แรงงาน(ประเทศมาเลเซีย), กรุงเทพมหานคร: 2551

⁽²³⁾ นิอับลุรากีบ บินนิฮ์ซัน. กฎหมายแรงงานในประเทศมาเลเซีย, http://mikrakib.blogspot.com/2007/11/blog-post_26.html (สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2553)

3. รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับจำนวนลูกจ้าง ในสถานประกอบการนั้น หากผู้ประกอบการรายใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ จะมีโทษปรับตามจำนวนที่ศาลกำหนด

ทะเบียนลูกจ้าง

ตามมาตรา 61(1)(2) กำหนดว่า นายจ้างทุกคนต้องมีทะเบียนอันเป็นรายละเอียดของลูกจ้างทุกคน ตามผนวก C ได้แก่

(a) ข้อมูลบุคคล

1. ชื่อ
2. เพศ
3. อายุ วัน เดือน ปีเกิด
4. หมายเลขบัตรประชาชน
5. บัตรอนุญาตทำงาน (work permit) / และหมายเลขใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (ถ้ามี)

และวันหมดอายุ

6. ภูมิลำเนา
7. อาชีพ
8. วันที่เริ่มทำงาน
9. วันสิ้นสุดการทำงาน
10. จำนวนเงินที่ให้ลูกจ้างเมื่อถูกเลิกจ้าง และกำหนดวันที่จ่าย
11. วิธีดำเนินการคำนวณเงินที่ได้รับเมื่อถูกเลิกจ้าง

(b) รายละเอียดของข้อกำหนดและเงื่อนไขในการจ้างงาน

1. ชื่อของลูกจ้างและหมายเลขบัตรประชาชน
2. อาชีพ
3. ค่าจ้าง ไม่รวมเงินเบี่ยเลี้ยง
4. อัตราการจ่ายเบี่ยเลี้ยงอย่างอื่น
5. อัตราการจ่ายค่าล่วงเวลา
6. สิทธิประโยชน์อย่างอื่น (สวัสดิการและบริการ)
7. ข้อตกลงของจำนวนชั่วโมงทำงานต่อวัน

8. ข้อตกลงเกี่ยวกับระยะเวลาที่จะต้องบอกเวลาล่วงหน้าก่อนถูกจ้างลาออกจากงาน
9. จำนวนวันหยุดและวันหยุดตามประเพณีในรอบปี
10. ระยะเวลาการจ่ายค่าจ้าง

(c) รายละเอียดเกี่ยวกับระยะเวลาของการจ่ายค่าจ้างและเบี้ยเลี้ยง

1. ในกรณีการคิดคำนวณการจ่ายเงิน อาจจ่ายตามจำนวน ชั่วโมง วัน สัปดาห์ เดือน
 - (i) อัตราการจ่ายเงิน
 - (ii) จำนวนวันที่ปฏิบัติงานตามปกติในรอบการจ่ายเงิน
 - (iii) จำนวนเงินค่าจ้างตามชั่วโมงปกติในรอบการจ่ายเงิน
 - (iv) อัตราการจ่ายค่าล่วงเวลา
 - (v) จำนวนชั่วโมงการทำงานล่วงเวลา
 - (vi) จำนวนเงินค่าล่วงเวลา
2. ในกรณีการคิดคำนวณการทำงานเป็นรายชิ้น หรือจำนวนของผลงาน
 - (i) อัตราการจ่ายเงินต่อชิ้นงานหรือจำนวนของผลงานที่ได้ทำในชั่วโมงทำงานตามปกติในรอบการจ่ายเงินเดือน
 - (ii) จำนวนชิ้นงานหรือจำนวนของผลงานที่แล้วเสร็จตามเวลาทำงานปกติในรอบการจ่ายเงินเดือน
 - (iii) จำนวนการจ่ายค่าจ้างตามระยะเวลาทำงานปกติในรอบการจ่ายเงิน
 - (iv) อัตราการจ่ายเงินค่าจ้างต่อชิ้นงานและจำนวนของผลงานที่แล้วเสร็จ นอกเหนือจากการทำงานปกติ
 - (v) จำนวนของชิ้นงานหรือผลงานที่แล้วเสร็จนอกเหนือจากการทำงานปกติ
 - (vi) จำนวนเงินจ่ายค่าจ้างล่วงเวลาที่ได้รับในรอบการจ่ายเงินเดือน
3. จำนวนของวันทำงาน หรือจำนวนของชิ้นงาน หรือผลงานที่ได้ทำในวันหยุด
4. จำนวนค่าจ้างที่จ่ายทดแทนในวันหยุดประจำปีในรอบการจ่ายเงิน
5. รายละเอียดของเบี้ยเลี้ยงการจ่ายเงินอย่างอื่น ในรอบการจ่ายเงิน
6. จำนวนของค่าจ้างและเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับในระยะเวลาตามข้อ 1 - 5
7. รายละเอียดการจ่ายเงินล่วงหน้าในรอบการจ่ายเงินเดือน
8. รายละเอียดของการหักเงินในรอบการจ่ายเงินเดือน

9. บัญชีของค่าจ้างและเบี่ยเลี้ยงเมื่อสิ้นสุดการจ่ายเงินเดือน

10. รายละเอียดของวันหยุดราชการ การลาหยุดประจำปี และการลาป่วยซึ่งได้รับเงินเดือนในรอบการจ่ายเงินเดือน

11. การกำหนดวันที่จ่ายเงิน

12. ลายมือชื่อของลูกจ้าง

ข้อกำหนดภายใต้ (C) ต้องปรับปรุงข้อมูลภายในไม่เกินสามวันหลังจากวันที่ได้จ่ายค่าจ้าง

นายจ้างทุกคนต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมแรงงานที่เก็บข้อมูลทะเบียนการจ้างงานและไว้ที่สถานประกอบการที่มีการจ้างงานและสามารถแสดงให้เจ้าหน้าที่ได้เมื่อได้รับการร้องขอ

มาตรา 61 (1) และ (2) นายจ้างสามารถหาซื้อเอกสารใบลงทะเบียนลูกจ้างได้ตามร้านขายเครื่องใช้สำนักงานทั่วไป

เอกสารใบลงทะเบียนและใบบันทึกของลูกจ้างนั้น จะต้องสามารถแสดงให้เจ้าหน้าที่ได้เมื่อได้รับการร้องขอโดยไม่น้อยกว่า 6 ปี

ตามมาตรา 97 และมาตรา 98 หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรา 61 (1) และ (2) จะต้องถูกปรับตามจำนวนที่ศาลกำหนด

ความปลอดภัยในการทำงาน

ตามกฎหมายแรงงานและเครื่องจักรกล 1967 ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า นายจ้างควรจะต้องจัดหาระบบความปลอดภัยในการทำงานให้กับลูกจ้าง รายละเอียดอยู่ในภาค 2 ของกฎหมายดังกล่าว แต่หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว นายจ้างจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นตามกฎหมายจารีตประเพณีว่าด้วย ละเมิดและความประมาทเลินเล่อหรือการฝ่าฝืนด้วยการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย

ค่าจ้าง

ค่าจ้างนี้หมายถึงค่าจ้างที่อยู่ในมาตรา 2 แห่งกฎหมายแรงงานฉบับนี้ ซึ่งตามกฎหมายแรงงาน 1955 หมายถึง การจ่ายเป็นเงินสดให้แก่ลูกจ้างตามสัญญาจ้าง อย่างไรก็ตามค่าจ้างนี้ไม่รวมถึง ค่าเช่าบ้าน ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าอาหาร ค่าสิ่งอำนวยความสะดวก และไม่รวมถึง ค่าชดเชยต่างๆ ค่าเบี่ยเลี้ยงเดินทาง และค่าใช้จ่าย เงินพิเศษหรือโบนัสต่างๆ (มาตรา 2 (1))

1. ลักษณะของค่าจ้าง

ระยะเวลาการจ่ายค่าจ้างนั้น หมายถึงระยะเวลาที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้าง (มาตรา 2 (1))

กฎหมายมิได้กำหนดว่า ลูกจ้างจะได้รับเงินล่วงหน้าได้หรือไม่ และการจ่ายค่าจ้างนั้นหากมิได้กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ค่าจ้างควรจะจ่ายเงินต่อเดือน (มาตรา 18 (1) (2))

การจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างนั้น อาจทำสัญญากำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าจ้างเป็นกรณีพิเศษได้ แต่ต้องไม่เกินกว่า 1 เดือน (มาตรา 18 (1))

ถ้าสัญญาจ้างงานมิได้กำหนดระยะเวลาไว้เป็นกรณีพิเศษ ให้ถือว่ามิได้กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน (มาตรา 18 (2))

นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอย่างช้าไม่เกินกว่า 7 วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดของการจ่ายค่าจ้างตามสัญญา และสามารถหักเงินค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามข้อกำหนดได้เฉพาะตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น (มาตรา 19 วรรคหนึ่ง)

อธิบดีกรมแรงงานอาจใช้ดุลพินิจในการออกข้อกำหนดที่เหมาะสมเกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าจ้างได้ แต่การขยายระยะเวลาการจ่ายค่าจ้างนั้นต้องเป็นจำนวนวันที่เหมาะสม (มาตรา 19 วรรคสอง)

นายจ้างจะจ่ายค่าจ้างตามอัตราในวันทำงานปกติเป็นรายวัน แต่ไม่รวมถึงค่าจ้างของการทำงานในวันหยุดพักผ่อนหรือวันหยุดราชการ (มาตรา 60 I (1) (a))

2. วิธีการการจ่ายค่าจ้าง

การจ่ายค่าจ้างจะต้องดำเนินการดังนี้ (มาตรา 25)

การจ่ายค่าจ้าง ลูกจ้างอาจจะยินยอมให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างด้วยการ โอนจำนวนเงินเข้าบัญชีในธนาคารหรือบริษัททางบริษัททางการเงินภายในกฎหมายบริษัทการเงิน (1969) ในที่ใดก็ได้ของประเทศมาเลเซีย โดยที่ในบัญชีนั้น จะต้องมิชื่อของลูกจ้าง หรือมีชื่อลูกจ้างร่วมกับชื่อของผู้อื่น หรือการจ่ายเงินเป็นเช็คสั่งจ่ายในชื่อของลูกจ้าง

แต่การยินยอมของลูกจ้างในการจ่ายเงินตามมาตรา 25 A (1) นี้ ลูกจ้างสามารถยกเลิกได้โดยแจ้งล่วงหน้าให้นายจ้างทราบไม่น้อยกว่าสี่สัปดาห์ก่อนการจ่ายค่าจ้าง มาตรา 25 A (2)

การยินยอมของลูกจ้างในการจ่ายค่าจ้าง ลูกจ้างไม่ควรยกเลิกโดยไม่มีเหตุผล และหากมีการโต้แย้งสามารถเสนอเรื่องให้อธิบดีกรมแรงงานเพื่อพิจารณาได้ 25 A (3) (4)

การจ่ายเงินค่าจ้างนั้น ลูกจ้างจะต้องได้รับข้อความที่แสดงรายละเอียดถึงการจ่ายค่าจ้าง การหักค่าจ้างที่เกิดขึ้นในรอบเดือน และการหักเงินค่าจ้างนั้น จะต้องหักได้ตามที่กฎหมายกำหนด

กฎหมายแรงงาน 1957

การจ่ายค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง คือการจ่ายค่าจ้างปกติที่แยกเป็นรายชั่วโมง (มาตรา 60 I (1) (b))

3. การคำนวณค่าจ้าง

อัตราค่าจ้างสามารถคำนวณเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน และรายชิ้นงาน ได้แก่ อัตราค่าจ้างรายวัน แต่ได้จ่ายเป็นรายสัปดาห์ ได้แก่ อัตราค่าจ้างรายสัปดาห์ ÷ หกวัน (มาตรา 60 I (1) (B))

อัตราค่าจ้างรายวันแต่ไม่ได้จ่ายเป็นรายเดือน ได้แก่ อัตราค่าจ้างรายเดือน ÷ ยี่สิบหกวัน (มาตรา 60 I (1) (1A))

อัตราค่าจ้างรายชิ้น/รายวัน ได้แก่ ค่าจ้างที่ได้รับในเวลาทั้งหมด ÷ จำนวนของวัน ที่ได้ทำงานไป (มาตรา 60 I (1) (1 c))

อัตราค่าจ้างเป็นรายชั่วโมงอย่างอื่น นั้น นายจ้างสามารถคิดคำนวณอย่างอื่นได้แต่ต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

และวิธีการคิดคำนวณตามอัตราต่างๆ ดังกล่าวนั้น สามารถนำมาคำนวณเพื่อหาจำนวนของค่าล่วงเวลา ค่าวันลาป่วย ค่าวันลาคลอด เท่านั้น

กรณีลูกจ้างที่ทำงานไม่ถึงหนึ่งเดือนและลาออก ได้แก่ เงินเดือน × จำนวนวันทำงาน ÷ 1 เดือน (สามสิบวัน) (* รวมวันหยุดพักผ่อนและวันหยุดราชการแล้ว)

สัญญาจ้างงาน

ตามมาตรา 2(1) หมายถึงสัญญาที่สร้างขึ้นด้วยการบอกกล่าวด้วยวาจาหรือการเขียนเป็นรายลักษณะอักษร หรือการบอกกล่าวในทำนองเดียวกัน ในกรณีที่บุคคลหนึ่งที่ตกลงที่จะว่าจ้างบุคคลอีกคนหนึ่งเป็นลูกจ้างและยินยอมที่จะ ทำงานให้แก่ นายจ้าง และรวมถึงกรณีผู้ฝึกงานด้วย และกฎหมายนี้มิได้รวมถึงผู้รับเหมาช่วงด้วย

1. แบบของสัญญาจ้างงานตามกฎหมาย การจ้างงาน 1955

รูปแบบของสัญญาจ้างอาจทำได้ด้วยการบอกกล่าวด้วยวาจา การเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือบอกกล่าวในทำนองเดียวกัน (มาตรา 10 (1)) อย่างไรก็ตามสัญญาบางประเภท มีความจำเป็นต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่

(a) สัญญาว่าจ้างใดก็ตาม ที่มีกำหนดเวลามากกว่า 1 เดือน หรือเฉพาะเจาะจงเป็นชิ้นงาน และมีระยะเวลาว่าจ้างมากกว่า 1 เดือน

(b) สัญญาเกี่ยวกับผู้ฝึกงานที่นายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบและว่าจ้างบุคคลนี้โดยมีระยะเวลาฝึกงานไม่ต่ำกว่าสองปี

2. กฎหมายแรงงาน 1957 มาตรา 5 b

ถึงแม้ว่าสัญญาจ้างแรงงานอาจจะทำได้ด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร แต่ลูกจ้างจะต้องเขียนแบบฟอร์ม ข้อความดังต่อไปนี้

- a. ชื่อของลูกจ้างและหมายเลขบัตรประชาชน
- b. อาชีพ
- c. ค่าจ้าง (ไม่รวมเบี้ยเลี้ยงอย่างอื่น)
- d. อัตราและการจ่ายเบี้ยเลี้ยงอย่างอื่น
- e. อัตราการทำงานล่วงเวลา
- f. สิทธิประโยชน์อย่างอื่น (การอำนวยความสะดวกในการทำงาน)
- g. ข้อตกลงการทำงานตามปกติต่อวัน
- h. ข้อตกลงการบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนออกจากงาน
- i. จำนวนวันหยุดต่อปี
- j. ระยะเวลาในการทำงานต่อเดือน

3. เงื่อนไขที่ไม่เหมาะสมในสัญญาจ้าง

ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขใดๆ ของสัญญาจ้างที่ไม่เหมาะสมและขัดกับกฎหมายแรงงานหรือข้อบังคับของกฎหมายแรงงานฉบับนี้ ถือเป็นโมฆะ (มาตรา 7)

อย่างไรก็ตามสัญญาจ้างนี้สามารถกำหนดข้อความหรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้างงานใดๆ อันเป็นคุณแก่ลูกจ้างนั้นที่สามารถที่จะกระทำได้ (มาตรา 7A)

- การห้ามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกับสหภาพแรงงาน (มาตรา 8)

ในสัญญาจ้างไม่สามารถกำหนดข้อห้ามของลูกจ้างดังต่อไปนี้

1. การที่ลูกจ้างเข้าร่วมการลงทะเบียนเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน

2. การที่ลูกจ้างเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสหภาพแรงงาน

3. การห้ามสมาคมให้กับบุคคลอื่นๆ หรือบุคคลที่อยู่ในสหภาพแรงงานตามกฎหมาย สหภาพแรงงาน 1959

4. การกำหนดรายละเอียดการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้าง

นายจ้างไม่สามารถกำหนดเงื่อนไขใดๆ ในสัญญาจ้างว่า เงินค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับ ลูกจ้างจะนำไปใช้อย่างไร ที่ไหน กับใคร ซึ่งหากมีข้อกำหนดนี้อยู่ในสัญญาจ้าง ถือเป็นโมฆะและไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อลูกจ้าง (มาตรา 26)

5. ข้อตกลงก่อนทำสัญญาจ้าง

กฎหมายฉบับนี้มีความปรารถนาให้นายจ้างทำหนังสือเป็นข้อตกลงก่อนทำสัญญาจ้างให้กับลูกจ้าง โดยในหนังสือดังกล่าวนี้ นายจ้างจะต้องระบุถึงข้อกำหนดหรือเงื่อนไขใดๆ ในสัญญาจ้าง ซึ่งจะนำมาเป็นพื้นฐานของสัญญาจ้างอันเป็นพันธะผูกพันระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างต่อไป ซึ่งลูกจ้างจะต้องยอมรับก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงานแต่อย่างไรก็ตาม ลูกจ้างจะเสียเปรียบหากมิได้มีการทำเป็นลายลักษณ์อักษร และสิ่งสำคัญมากที่ลูกจ้างจะต้องได้รับหนังสือฉบับนี้ก่อนเริ่มปฏิบัติงาน (ระเบียบกรมแรงงาน ว่าด้วยการจ้างงาน 1957 ข้อ 5(b)) ว่าด้วยกฎและเงื่อนไขของการจ้างงาน)

และหนังสือข้อตกลงก่อนการทำสัญญาจ้างนี้จะต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงานทำการตรวจสอบเพื่อพิจารณาว่ามีความสอดคล้องกับกฎหมายแรงงาน 1955 หรือไม่

6. การแจ้งข้อมูลของลูกจ้าง

นายจ้างจะต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการหยุดงานของลูกจ้างไม่ว่าจะเป็นวันหยุดของทางราชการตามประเพณีหรือลาพัก ลาป่วย ลาพัก ซึ่งในวันหยุดดังกล่าวเป็นวันที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างด้วย และ

บันทึกนี้ นายจ้างจะต้องสามารถให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงานตรวจสอบ โดยจะต้องมีข้อมูลให้ตรวจสอบไม่น้อยกว่าหกปีนับตั้งแต่วันที่เริ่มบันทึก (นับตั้งแต่วันที่ลูกจ้างเข้าทำงาน) (มาตรา 61)

7. ระยะเวลาการทำงานของลูกจ้าง

ในหนึ่งเดือนลูกจ้างที่ทำงานด้านการเกษตร จะต้องทำงานไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่วัน โดยนายจ้างจะต้องมอบงานที่เหมาะสมที่ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป แต่หากลูกจ้างทำงานน้อยกว่ายี่สิบสี่วันในหนึ่งเดือน นายจ้างสามารถจ่ายค่าจ้างเป็นรายวันได้ และในยี่สิบสี่วันดังกล่าวนี้จะต้องไม่รวมถึงวันหยุดพักผ่อนและวันหยุดราชการตามประเพณี และหากลูกจ้างทำงานครบยี่สิบสี่วันในหนึ่งเดือน นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างในวันหยุดที่เหลือ (มาตรา 16(1))

8. ลูกจ้างชั่วคราว

ลูกจ้างชั่วคราวหมายถึง บุคคลที่ตกลงทำงานกับนายจ้างไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของเวลาทำงานตามปกติ แม้ว่านายจ้างจะตกลงให้ลูกจ้างทำงานเป็นรายวัน รายสัปดาห์ แล้วแต่นายจ้างกำหนด

9. การพักอาศัยอย่างถาวรของคนต่างด้าวในประเทศมาเลเซีย (Permanent resident)

หมายถึง บุคคลที่มีสัญชาติมาเลเซีย แต่ได้รับอนุญาตให้พักอาศัยอยู่ในประเทศมาเลเซียได้ โดยไม่มีกำหนดระยะเวลา ภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวกับกฎหมายคนเข้าเมือง หรือบุคคลใดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลมาเลเซีย (มาตรา 2(1))

10. การจ้างงานแม่บ้าน (Domestic Servant)

หมายถึงบุคคลที่ได้ว่าจ้างเกี่ยวกับการทำงานภายในบ้าน เช่น ปรุงอาหาร ทำสวน ดูแลเด็ก ทำความสะอาดบ้าน และรวมถึงคนขับรถยนต์ ที่มีใบอนุญาตขับขี่ประเภทบุคคล มาตรา 2(1)

วันหยุด

ลูกจ้างทุกคนจะมีสิทธิในวันหยุดในสัญญาจ้างงาน

1. ประเภทของวันหยุด

- (a) วันหยุดพักผ่อน
- (b) วันหยุดราชการตามประเพณี
- (c) วันลาป่วย
- (d) ลาคลอด
- (e) วันหยุดพักผ่อนประจำปี

2. การลาหยุดอย่างอื่น

การลาหยุดอย่างอื่น เช่น การลาหยุดไปแต่งงาน การลาไปงานศพของญาติ การลาหยุดประเภทนี้กฎหมายมิได้บัญญัติไว้ การลาป่วยประเภทนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของนายจ้าง แต่การลาเพื่อตรวจสอบสุขภาพจะไม่ได้รับค่าจ้างเว้นจะมีใบรับรองแพทย์มาแสดงต่อนายจ้าง

ชั่วโมงการทำงาน

ชั่วโมงการทำงานหมายถึงเวลาทำงานของลูกจ้างที่ได้ปฏิบัติงานให้กับนายจ้าง (มาตรา 60 A (9))

1. การทำงานปกติ

หมายถึง การทำงานที่ลูกจ้างได้ตกลงไว้กับนายจ้างภายใต้สัญญาการว่าจ้างของเวลาทำงานตามปกติของวัน (มาตรา 60 A (3) (C))

2. วันทำงาน

วันทำงานหมายถึงระยะเวลาที่ติดต่อกันยี่สิบสี่ชั่วโมง เริ่มจากเที่ยงคืน (มาตรา 2 (1))

3. ชั่วโมงการทำงานที่ได้มากที่สุด

สัญญาจะเป็นโมฆะหากชั่วโมงทำงานมากกว่าที่กฎหมายกำหนด (มาตรา 60 A (1)) กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้ทำงานมีเวลาติดต่อกันห้าชั่วโมงต่อเนื่องกันต้องมีเวลาพักไม่น้อยกว่าสามสิบนาที เช่น หากลูกจ้างทำงานเริ่ม 08.00 น. - 17.00 น. จะต้องได้รับการพักไม่น้อยกว่าสามสิบนาที ในเวลาใดก็ได้ แต่ก่อน 13.00 น. หรืออย่างช้าที่สุด 13.00 น. (มาตรา 60 A (1) (a)) แต่หากว่างานนั้นมีความ

จำเป็นต้องทำงานติดต่อกันแปดชั่วโมง ลูกจ้างจะต้องมีเวลาพักไม่น้อยกว่า สี่สิบห้า นาที (รวมเวลาอาหาร) (มาตรา 60 A (1) (b)) เช่น หากลูกจ้างทำงานตั้งแต่ 08.00 - 17.00 น. (เก้าชั่วโมง) และเวลาอาหารเที่ยงคือ 13.00 น. - 14.00 น. เพราะฉะนั้นการทำงานของลูกจ้างคือแปดชั่วโมงต่อวันเพราะหักเวลาอาหารเที่ยง

4. ข้อตกลงยินยอมร่วมกันเกี่ยวกับการทำงาน

ในการทำงานของลูกจ้างนั้น ไม่ควรทำงานเกินกว่า 9 ชั่วโมงต่อวัน หรือไม่ควรเกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือตามหนึ่งสัปดาห์หมายความว่าถึงระยะเวลาที่ติดต่อกันเป็นเวลาเจ็ดวัน (มาตรา 2)

อธิบดีกรมแรงงานสามารถอนุญาตให้นายจ้างทำสัญญาจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกินกว่าสี่สิบแปด ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และต้องไม่เกินสิบสองชั่วโมงต่อวัน และไม่เกินเจ็ดสิบชั่วโมงต่อสัปดาห์ (มาตรา 60 A (1A))

การทำงานเป็นช่วงเวลา (กะ) (Shift Work)

การทำงานเป็นช่วงเวลาหมายถึง การทำงานตามปกติที่ติดต่อกันและแบ่งเวลาออกเป็นสองช่วงหรือมากกว่านั้นต่อวัน (มาตรา 2 (1))

วันตามความหมายของการทำงานเป็นช่วงเวลา หมายถึงระยะเวลาที่ติดต่อกันยี่สิบสี่ชั่วโมง โดยเริ่มจากวันที่เริ่มทำงาน (มาตรา 2)

1. การทำงานล่วงเวลาของการทำงานเป็นช่วงเวลา

ลูกจ้างที่ทำงานเป็นช่วงเวลาสามารถทำงานได้มากกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงต่อสัปดาห์และมากกว่าแปดชั่วโมงต่อวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิดสิบสองชั่วโมงต่อวัน เฉลี่ยแล้วของสามสัปดาห์ต้องไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมงต่อสัปดาห์ (มาตรา 60 C)

นายจ้างสามารถกำหนดตารางเวลาปฏิบัติงาน โดยเฉลี่ยสี่สิบแปดชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นระยะเวลาสี่สัปดาห์ ทั้งนี้ต้องได้รับการอนุญาตจากอธิบดีกรมแรงงาน (มาตรา 60 C (1A) (1B))

2. ชั่วโมงการทำงานของการทำงานล่วงเวลา

ลูกจ้างสามารถทำงานล่วงเวลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยสี่ชั่วโมงต่อเดือน โดยไม่รวมวันทำงานในวันหยุดพักผ่อนหรือในวันหยุดราชการใดๆ แต่หากมีเหตุอันควรอธิการบดีสามารถอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาเกินกว่าที่กำหนดได้ หากนายจ้างได้รับการร้องขอ (มาตรา 60 A (4) (a))

ค่าล่วงเวลา

ค่าล่วงเวลาหมายถึงจำนวนของชั่วโมง ที่เกินมาจากชั่วโมงทำงานตามปกติ (มาตรา 60 A (3) (b)) และจะได้รับค่าล่วงเวลาอย่างน้อยเป็นจำนวนหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าชั่วโมงปกติ (มาตรา 60 A (3) (a))

1. การจ่ายค่าล่วงเวลา

ค่าตอบแทนของการทำงานล่วงเวลานั้นจะต้องจ่ายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้จ่ายค่าจ้างตามปกติ ส่วนกรณีที่ลูกจ้างถูกให้ออกจากงาน ค่าจ้างทั้งหมดที่ควรได้รับในวันสุดท้ายของการทำงาน (มาตรา 21 (1))

กรณีระยะเวลาการทำงานที่ไม่ติดต่อกัน แต่รวมกันได้สิบสองชั่วโมง แม้ว่าตามกฎหมายมาตรา 60 A (1) (c) จะกำหนดว่าให้ลูกจ้างทำงานได้โดยรวมระยะเวลาที่พักไม่เกินสิบชั่วโมงต่อวัน ดังนั้นกรณีนี้จะนับในช่วงเวลาพักคือสองชั่วโมงเป็นจำนวนการทำงานล่วงเวลา (มาตรา 60 A (3) (b))

กรณีทำงานล่วงเวลาในวันหยุดราชการ ลูกจ้างจะได้สามเท่าของอัตราการทำงานปกติ/อัตราของชิ้นงาน (มาตรา 60 D (3) (aa) (aaa))

ส่วนกรณีการคำนวณค่าล่วงเวลาที่คิดเป็นชั่วโมงของวันปกติ ได้แก่ อัตราการทำงานปกติ ÷ ชั่วโมงตามปกติต่อวันและการทำงานล่วงเวลานั้นสามารถทำในช่วงเวลาใดก็ได้ไม่ว่าก่อนหรือหลังเวลาทำงานปกติ

ค่าจ้างขั้นต่ำ

จำนวนของค่าจ้างที่จ่ายนั้น เป็นการต่อรองระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง หรือระหว่างสหภาพแรงงานกับนายจ้าง (กฎหมายแรงงาน 1955 ตามผนวก B)

ประกาศของรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรมนุษย์ 1970 เรื่องการจ่ายค่าจ้างขั้นต่ำซึ่งจะจ่ายให้กับ
ผู้ที่ทำงานเต็มเวลาโดยมิใช่ผู้ฝึกงาน โดยการจ่ายนี้จะจ่ายตามอัตราของพื้นที่ A และพื้นที่ B

พื้นที่ A หมายถึงพื้นที่ที่มีเขตอำนาจอยู่ในเขตต่างๆ ดังนี้

- เขตปกครองเทศบาลนครกัวลาลัมเปอร์
- เขตปกครองเทศบาลเมืองที่อยู่ตามเกาะต่างๆ
- เขตปกครองเทศบาลเมืองรัฐอิโปร์
- เขตปกครองเทศบาลรัฐมาลัคกา
- เขตปกครองเซบิลัง เปไร
- เขตปกครองเปตาลิง เปไร
- เขตปกครองของรัฐโยโฮร์ บารู
- เขตปกครองของเมืองเซลม์บัน
- เขตปกครองของเมืองอลอสตาร์
- เขตปกครองของเมืองโคตาบารู
- เขตปกครองของเมืองกวนตัน
- เขตปกครองของเมืองกลัง

พื้นที่ B หมายถึงพื้นที่ที่มีเขตอำนาจอยู่ในเขตต่างๆ ดังนี้

- เขตปกครองของเมืองบาตู ปาฮัง บารัท
- เขตปกครองของเมืองคัมปาร์
- เขตปกครองของเมืองเบนตง
- เขตปกครองของเมืองกัวลาตรังกานู
- เขตปกครองของเมืองกัวลามูต้า
- เขตปกครองของเมืองกัวลาแกงซา
- เขตปกครองของเมืองกูลิ่ง อูตรา
- เขตปกครองของเมืองกูลิม
- เขตปกครองของเมืองมัว เซลาตัน
- เขตปกครองของเมืองไทป์ง

- เขตปกครองของดีล็ค อีตัน
- เขตปกครองของเซอร์กัมมัท

	พื้นที่ A	พื้นที่ B
ในกรณีที่ลูกจ้างที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 16 ปี และไม่เกิน 18 ปี	205.00 ริงกิต	180.00 ริงกิต
ในกรณีที่ลูกจ้างที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี และไม่เกิน 21 ปี	230.00 ริงกิต	195.00 ริงกิต
ในกรณีที่ลูกจ้างที่มีอายุ 1 ปี ขึ้นไป	250.00 ริงกิต	210.00 ริงกิต
ในกรณีผู้ฝึกงานอายุไม่ต่ำกว่า 16 ปี และไม่เกิน 18 ปี	175.00 ริงกิต	150.00 ริงกิต
ในกรณีผู้ฝึกงานอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี และไม่เกิน 21 ปี	195.00 ริงกิต	170.00 ริงกิต
ในกรณีผู้ฝึกงานอายุไม่ต่ำกว่า 21 ปี และไม่เกิน 23 ปี	215.00 ริงกิต	190.00 ริงกิต

1. เงินเพิ่มเติมอย่างอื่น

- (a) เงินโบนัส และค่าคอมมิชชั่น (ค่าตอบแทนทางการขาย)
- (b) เงินเบี้ยเลี้ยงค่าเดินทาง
- (c) ค่าใช้จ่ายที่นายจ้างออกให้เป็นพิเศษ
- (d) ค่าล่วงเวลาหนึ่งเท่าหรือหนึ่งเท่าครึ่งของค่าจ้างปกติ
- (e) เบี้ยเลี้ยงอย่างอื่นที่ตกลงกัน

2. การให้ความช่วยเหลือค่าอาหารและที่พัก

ลูกจ้างที่ทำงานเต็มเวลาในพื้นที่ A หรือ B อาจได้รับความช่วยเหลือหรือที่พักหรือความช่วยเหลือทางด้านอาหารหรือที่พักหรือทั้งสองจากนายจ้างเป็นจำนวนเงินหรือจ่ายเป็นเงินสดแก่ลูกจ้างดังนี้

ค่าอาหาร	พื้นที่ A 70.00 ริงกิต	พื้นที่ B 55.00 ริงกิต
ค่าที่พัก	พื้นที่ A 20.00 ริงกิต	พื้นที่ B 25.00 ริงกิต

ลูกจ้างที่ทำงานนอกเหนือจากลูกจ้างที่ทำงานเต็มเวลาในพื้นที่ A หรือพื้นที่ B อาจได้รับความช่วยเหลือทางด้านอาหารหรือที่พักหรือทั้งสองจากนายจ้างตามตารางจำนวนเงินหรือจ่ายเป็นเงินสดให้แก่ลูกจ้าง ได้แก่

ค่าอาหาร	พื้นที่ A 1.00 ริงกิต	พื้นที่ B 1.00 ริงกิต
----------	-----------------------	-----------------------

การจ่ายเงินเดือนนี้จะต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างไม่เกินกว่าเจ็ดวันหลังจากวันที่ครบกำหนดการยึดเวลาการจ่ายเงินเดือนนี้ต้องทำเป็นหนังสือถึงอธิบดีกรมแรงงานเพื่อขออนุญาต (มาตรา 19)

การจ่ายค่าจ้างกรณีที่ถูกจ้างขอลาออกและไม่ได้ออกกล่าวล่วงหน้า ลูกจ้างจะได้รับเงินภายในสามวันหลังจากวันที่สิ้นสุดสัญญาจ้างงาน มาตรา 21 (2)

การจ้างเงินค่าจ้างกรณีที่ถูกจ้างขอลาออกและได้มีการบอกกล่าวล่วงหน้าไม่ว่าจะเป็นฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นผู้บอกเลิกสัญญาก็ตาม จะต้องจ่ายเงินเดือนในวันที่สิ้นสุดสัญญา (มาตรา 20) การจ่ายค่าจ้างกรณีลาป่วย

กรณีที่ลูกจ้างรายวันหรือรายชิ้นงาน หากลาป่วยจะได้รับตามจำนวนค่าจ้างที่ได้รับตามปกติ (มาตรา 60 I (1D))

3. การลดเงินเดือน / ค่าจ้าง

การลดค่าจ้างของลูกจ้างสามารถมีผลดังนี้

- การจ่ายเงินที่ผิดพลาดของนายจ้างภายในสามเดือน
- การถูกลดเงินเดือนเนื่องจากค่าปรับใดๆ เช่นฝ่าฝืนสัญญาจ้าง (มาตรา 13 (1))
- การที่ได้เคยจ่ายค่าจ้างล่วงหน้าไปแล้ว (มาตรา 22)
- การหักเงินเดือนโดยชอบด้วยกฎหมาย เช่น เงินประกันที่กฎหมายกำหนด

4. การหักเงินเดือน / ค่าจ้าง

นายจ้างสามารถค่าจ้างได้มากที่สุดได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของค่าจ้างทั้งหมด (มาตรา 24 (8)) การหักเงินเดือนไม่รวมถึงค่าปรับที่นายจ้างได้หักจากการที่ลูกจ้างได้ฝ่าฝืนสัญญาจ้าง และการหักค่าจ้างนี้ไม่รวมถึงการจ่ายค่าจ้างครั้งสุดท้ายของสัญญาจ้างสิ้นสุดหรือลูกจ้างถูกไล่ออก และหากกรณีลูกจ้างได้รับเงินเดือนครั้งสุดท้ายเนื่องจากสัญญาจ้างสิ้นสุดนายจ้างสามารถหักเงินเดือนค่าจ้างที่ลูกจ้างคิดค้างได้มากกว่าร้อยละห้าสิบ และในการหักลักษณะนี้ นายจ้างสามารถหักได้อีกร้อยละยี่สิบห้าหากเป็นการคิดค้างค่าเช่าบ้าน (มาตรา 13 (1))

ค่าจ้างล่วงหน้า

นายจ้างสามารถจ่ายค่าจ้างล่วงหน้าได้ไม่เกินหนึ่งเดือนของค่าจ้าง โดยเป็นไปตามข้อกำหนดดังนี้

- กรณีการซื้อบ้าน สร้างบ้าน ตกแต่งเพิ่มเติมบ้าน
- กรณีการซื้อที่ดิน
- กรณีการซื้ออุปกรณ์
- กรณีการซื้อยานพาหนะ รถยนต์ รถจักรยานยนต์หรือจักรยาน
- กรณีการที่อนุญาตจากอธิบดีกรมแรงงาน (มาตรา 22)

1. การจ่ายเงินเดือนกรณีนายจ้างเป็นผู้รับเหมาหรือผู้รับเหมาช่วง

ผู้ว่าจ้างหรือผู้รับเหมาช่วงจะต้องร่วมกันจ่ายค่าจ้าง (มาตรา 33 (1))

2. ความรับผิดชอบของผู้รับเหมา

ผู้รับเหมาจะไม่รับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้าง

- สัญญาประเภทการก่อสร้าง (ยกเว้นแต่ผู้รับเหมาเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างเอง)

- เงินที่ติดค้างค่าจ้างเกินกว่าสามเดือนติดต่อกัน

- ลูกจ้างไม่เรียกร้องเงินค่าจ้างค้างจ่ายหรือไม่ยื่นคำร้องให้อธิบดีกรมแรงงานภายใน เก้าสิบวัน

นับแต่วันที่ควรจะได้รับ

- ค่าจ้างผู้อื่นจ่ายทดแทนไปโดยมิใช่ นายจ้าง

3. สิทธิในการเรียกร้องค่าจ้าง

ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา 31 หากกรณีได้ขายทรัพย์สินของเพื่อจ่ายหนี้สินต่างๆ นั้น ค่าจ้างของลูกจ้างหรือผู้รับเหมาช่วง จะได้รับเป็นลำดับแรก (ลำดับบุริมสิทธิ) การจ่ายเงินครั้งนี้จะต้อง

(a) ลูกจ้างสามารถเรียกร้องค่าจ้างที่ค้างจ่ายได้มากที่สุดไม่เกินสองเดือนของการทำงาน

(b) หากผู้ที่ติดค้างค่าจ้างคือผู้รับเหมาช่วง ลูกจ้างสามารถใช้สิทธิเรียกร้องเงินค่าจ้างค้างจ่ายได้

เต็มจำนวน

(c) หากผู้ที่ติดค้างค่าจ้างคือผู้รับเหมาลำดับต้นและผู้รับเหมาช่วง ลูกจ้างสามารถใช้สิทธิเรียกร้องเงินค่าจ้างค้างจ่ายได้เพียงสองเดือนติดต่อกัน

แต่หากกรณีที่นายจ้างได้จ่ายเงินล่วงหน้าให้กับลูกจ้างไป นายจ้างไม่มีสิทธิที่จะลดเงินค่าจ้างหรือเก็บคอกเบี้ยจากลูกจ้าง หากเงินจำนวนนั้นไม่เกินหนึ่งเดือน (มาตรา 27) (มาตรา 24 (2) (c))

วันหยุด วันลา วันลาพักผ่อน

ลูกจ้างจะได้รับสิทธิในการหยุดตามที่ทางรัฐบาลประกาศเป็นเวลา 10 วัน (ประกาศรัฐบาลกลาง ภายใต้กฎหมายของ S.8 เกี่ยวกับวันหยุด 1951) (มาตรา 60 D (1) (b) แก้ไขเพิ่มเติม ปี 2000) ภายในวันหยุดต่างๆ ดังนี้

1. วันฮารีรายาปีวษา
2. วันตรุษจีน
3. วันแรงงาน
4. วันวิสาขบูชา
5. วันเกิดของ ยังดี เปอร์ตวน อากง
6. วันฮารีรายา ฮัจยี
7. วันอาวัต มูฮาราน (วันปีใหม่ของศาสนาอิสลาม)
8. วันเกิดของศาสตคามูฮัมหมัด
9. วันตีปาวารี (วันปีใหม่ของอินเดีย)
10. วันคริสต์มาส
11. วันปีใหม่ ตามปีปฏิทิน (ไม่รวม โยโฮร์ เคดาห์ กลันตัน ตรังกานู และเปอร์ลิส)
12. วันเฉลิมฉลองรัฐ (เฉพาะกัวลาลัมเปอร์และลาบาวน)
13. วันฮารี โสลมามัม สุลต่าน อิสมาอิล (วันระลึกถึงวันอนิจกรรมของสุลต่าน)
14. วันไทปูซัม (วันพิธีศาสนาของศาสนาฮินดู เฉพาะ ปีนัง เปรัก สลังงอ และเนกรีซัมบิลัน)
15. อิสเลาะห์ แอนด์เมะเราะห์ (วันที่ศาสนาฮัมหมัดรับ โองการละหมาดจากพระเจ้า) (เฉพาะรัฐเคดาห์ และเนกรีซัมบิลัน)
16. วันอาวาล รัมมะดอน (วันถือศีลอดวันแรก เฉพาะรัฐโยโฮร์)
17. วันขอบคุณพระเจ้า (ของศาสนาคริสต์ เฉพาะรัฐซาบาร์และซาราวัก)

18. วันนุชุล กุระอ่านห์ (เฉพาะกลิ่นตัน มาล็กกา เปร็ค เปรอร์ลิส สลั้งจอ ตรังกานูและปาหัง)
19. วันฮารี โฮล (วันเฉลิมฉลองสุดต่านรัฐปาหัง) (เฉพาะรัฐปาหัง)
20. วันเปสตา (วันเฉลิมฉลองวัฒนธรรมของรัฐซาบาร์ และลาบวน)
21. วันเปอร์ราเออัน ฮารีเยาะห์ (วันเฉลิมฉลองชุมชนเยาะห์ในรัฐซาราวัก)
22. วันฮารี รายา ฮัจยี (วันรายา ฮัจยี ซึ่งเป็นวันที่สอง เฉพาะรัฐเคดาห์ กลันตัน ปะลิส ตรังกานู)

23. วันเกิดสุดต่านในรัฐ

วันเกิดสุดต่านในทุกรัฐต้องหยุดมีจำนวน 4 วัน ได้แก่ วันชาติ 31 สิงหาคม วันเกิดของกษัตริย์
วันเกิดสุดต่านในทุกรัฐ และวันแรงงาน

ลูกจ้างจึงสามารถเลือกวันหยุดราชการ 6 วันที่เหลือ จากจำนวน 23 วัน ที่กล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตาม
ก็ตาม วันหยุดดังกล่าวนี้ นายจ้างจะต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้าและประกาศในสถานประกอบการ
นั้น (มาตรา 60 D (1)) อย่างไรก็ตามวันหยุดนี้นายจ้างและลูกจ้างต้องเห็นชอบร่วมกันสามารถสลับ
วันหยุดได้ตามความเหมาะสม (มาตรา 60 D (1A))

หากลูกจ้างได้ขอลาเพื่อ ลาป่วย วันหยุดประจำปี ลาคลอด ลาป่วยเนื่องจากได้รับบาดเจ็บจาก
การทำงาน ตรงกับวันหยุดที่ทางราชการกำหนด ลูกจ้างสามารถหยุดชดเชยได้ (มาตรา 60 D (1B)) และ
หากวันหยุดของทางราชการได้ตรงกับวันหยุดในสัปดาห์ สามารถหยุดชดเชยได้ (มาตรา 60 (D) (1))

1. การจ่ายค่าจ้างกรณีทำงานในวันหยุดราชการ

1. นายจ้างสามารถให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดราชการได้ โดยมีอัตราการจ่ายค่าจ้างดังนี้ ใน
กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชั่วโมง หรือลักษณะเช่นเดียวกับที่กล่าว
มาแล้ว จะได้รับค่าจ้างดังนี้

(a) ลูกจ้างจะได้รับค่าจ้างสองวันของอัตราปกติที่ได้รับ (มาตรา 60 D (3) (a) (i))

(b) นายจ้างจะต้องจ่ายเป็นจำนวนสามเท่าของอัตราที่เคยได้รับปกติ (ช่วงเวลาในวันหยุด)

2. ในกรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายชิ้น หากทำงานในวันหยุดจะได้รับค่าจ้างดังนี้

(a) จะได้รับค่าจ้างเป็นสองเท่าของอัตราปกติที่เคยได้รับเป็นรายชิ้น (มาตรา 60 D (3) (a) (ii))

(b) นายจ้างจะต้องจ่ายเป็นจำนวนสามเท่าของอัตราที่เคยได้รับปกติเป็นรายชิ้น (ช่วงเวลาใน
วันหยุด) (มาตรา 60 D (3) (aaa))

หากกรณีลูกจ้างหยุดทำงานก่อนหรือหลังวันที่ทางราชการกำหนดโดยไม่มีเหตุผล ลูกจ้างจะ
ไม่ได้รับเงินใดๆ ของค่าจ้างที่จะได้รับในวันหยุดราชการนั้น (มาตรา 60 D (2))

การหยุดพักผ่อน

ลูกจ้างทุกคนมีสิทธิได้รับการหยุดพักผ่อนหนึ่งวันในสัปดาห์ และสามารถหยุดเพื่อพักผ่อนได้
มากกว่าหนึ่งวันในสัปดาห์ก็ได้ วันหยุดวันสุดท้ายของสัปดาห์ควรจะเป็นวันหยุด (มาตรา 59 (1))

แต่อย่างไรก็ตาม การอนุญาตให้หยุดพักผ่อนสำหรับลูกจ้างที่ทำงานเป็นช่วงเวลา (กะงาน)
สามารถหยุดได้หลังจากที่ได้ทำงานสามสัปดาห์ โมงติดต่อกันเท่านั้น (มาตรา 59 (1A))

กรณีวันหยุดพักผ่อนมิได้อยู่ในหนึ่งวันของสัปดาห์ ลูกจ้างสามารถหยุดในวันใดๆ ก็ได้ในหนึ่ง
เดือน โดยนายจ้างได้ยื่นคำร้องเพื่อขออนุญาตต่ออธิบดีกรมแรงงาน หากอธิบดีเห็นชอบก็สามารถ
กระทำได้ (มาตรา 59 (1B))

การสลับวันหยุด นายจ้างสามารถกำหนดการสลับวันหยุดได้ โดยต้องเตรียมแผนก่อนล่วงหน้า
หนึ่งเดือนและแจ้งให้ลูกจ้างทราบกำหนดการดังกล่าว

ในกรณีที่กำหนดวันหยุดที่แน่นอน นายจ้างจะต้องปิดประกาศในที่ชัดเจนในสถาน
ประกอบการเพื่อให้แจ้งให้ลูกจ้างทราบเกี่ยวกับวันหยุดนั้น (มาตรา 59 (2))

ตามปกติแล้วการสะสมวันหยุดนั้นไม่สามารถกระทำได้ แต่อย่างไรก็ตามหากเป็นกรณีพิเศษ
เช่น สถานที่ทำงานอยู่ห่างไกลและใช้เวลานานในการเดินทางกลับบ้าน นายจ้างสามารถยื่นคำร้องเพื่อ
ขออนุญาตพิจารณาว่าควรกระทรวงทรัพยากรมนุษย์ เพื่ออนุญาตให้ลูกจ้างสะสมวันหยุดในแต่ละ
เดือนได้ (มาตรา 2 B)

1. การลาหยุดพักผ่อน (มาตรา 60 E (1))

ลูกจ้างที่ทำงานไม่ต่ำกว่า 1 ปี ถึง 2 ปี จะได้หยุดพักผ่อน 8 วัน

ลูกจ้างที่ทำงานไม่ต่ำกว่า 2 ปี ถึง 5 ปี จะได้หยุดพักผ่อน 12 วัน

ลูกจ้างที่ทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี ขึ้นไป จะได้หยุดพักผ่อน 16 วัน

การจ่ายค่าจ้างในวันหยุดประจำปีจะไม่รวมถึงวันหยุดพักผ่อนและวันหยุดราชการ (มาตรา 60
E (2))

นายจ้างสามารถปรับวันหยุดพักผ่อนประจำปีของลูกจ้างได้หาก ลูกจ้างถูกปรับทำโทษในเรื่อง การลาหยุด โดยไม่มีเหตุอันควรและเป็นจำนวนมากกว่าร้อยละสิบของจำนวนวันทำงานในหนึ่งปี (มาตรา 60 E (1)) และยิ่งกว่านั้น ลูกจ้างไม่สามารถนำเอาวันหยุดมาสะสมกับวันหยุดในปีต่อไปได้ (มาตรา 60 E (2)) ลูกจ้างหญิงสามารถใช้สิทธิลาหยุดประจำปีต่อจากการคลอดได้ แต่หากกรณีที่ ลูกจ้างลาป่วยลูกจ้างจะ得天หยุดพิเศษเพิ่ม (มาตรา 60 E (1B))

นายจ้างสามารถอนุญาตให้ลูกจ้างที่ทำงานมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีลาหยุดได้เมื่อลูกจ้างร้องขอ (มาตรา 60 E (2)) หากกรณีที่สัญญาจ้างสิ้นสุดและลูกจ้างไม่เคยลาหยุดพักผ่อน ลูกจ้างสามารถขอเป็น จำนวนเงินได้ (มาตรา 60 E (3A)) แต่หากกรณีที่ลูกจ้างขอลาออกและได้บอกกล่าวล่วงหน้าเป็นเวลา หนึ่งเดือนแล้ว โดยไม่เคยขอลาหยุดพักผ่อน กรณีนี้ลูกจ้างสามารถนำวันที่มีได้ลาหยุดมาหักลบกับวันที่ บอกกล่าวล่วงหน้าได้ จึงสามารถทำให้ลูกจ้างลาออกได้เร็วกว่าที่กำหนดและนายจ้างจะจ่ายเงินค่าจ้าง ได้เต็มจำนวนในเดือนที่ขอลาออกมา (มาตรา 60 E (2A))

ระยะเวลาของการทำงานนับเมื่อถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี หรือถึงวันที่ลาออก หรือถึง วันที่สิ้นสุดของสัญญา ในกรณีที่ลูกจ้างได้รับให้หยุดงานโดยนายจ้างมิได้จ้างเงินใดๆ ในหนึ่งปี และมี วันหยุดที่ขอมากกว่าสามสิบวัน ระยะเวลาที่ไม่นำมาคำนวณเป็นระยะเวลาทำงานกับนายจ้าง (มาตรา 60 E (3) (B))

อัตราการจ่ายเงินของวันลาหยุดประจำปี จะขึ้นอยู่กับกรจ่ายเงินปกติ หากลูกจ้างได้รับค่าจ้าง เป็นรายเดือนจะได้รับค่าวันลาหยุดประจำปี และเรียกคืนไม่ได้ (มาตรา 60 E (3))

การลาป่วย

ลูกจ้างจะได้รับค่าจ้างในวันลาป่วยดังนี้ (มาตรา 60 F (1A) (2))

- ลูกจ้างจะต้องมีใบรับรองแพทย์ตามที่สถานที่นายจ้างกำหนด หรือ
- ใบรับรองแพทย์จากทันตแพทย์ (มาตรา 60 F (1A))
- หากนายจ้างไม่กำหนดสถานที่ใบรับรองแพทย์หรือสถานที่ที่กำหนดไม่สามารถรักษาความเจ็บป่วยได้ กรณีสถานพยาบาลที่อื่นหรือของรัฐบาลสามารถใช้เพื่อการนี้ได้ และ
- ลูกจ้างจะต้องบอกกล่าวการลาป่วยให้นายจ้างทราบภายในสี่สิบแปดชั่วโมงของวันที่หยุดงาน

1. จำนวนวันลาป่วย

ลูกจ้างสามารถลาป่วย โดยได้รับเงินค่าจ้างตามจำนวนวันที่ทำงานดังนี้ (มาตรา 60 F (1) (aa))
ทำงานน้อยกว่า สองปี จะได้รับสิทธิวันลาป่วยได้ สิบสี่วัน
ทำงานมากกว่า สองปี แต่ไม่ถึงห้าปี จะได้รับสิทธิวันลาป่วยได้ สิบแปดวัน
ทำงานมากกว่า ห้าปีขึ้นไป จะได้รับสิทธิวันลาป่วยได้ ยี่สิบสองวัน
แต่หากลูกจ้างจะต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาลต่อไป จำนวนของวันลาป่วยที่จะได้รับค่าจ้างสามารถขยายไปได้ถึงหกสิบวัน (มาตรา 60 F (1) (bb))

ลูกจ้างไม่ได้รับค่าจ้างในวันลาป่วยหากตรงกับวันหยุดราชการหรือวันหยุดพักผ่อน
ลูกจ้างจะไม่ได้รับค่าจ้างในช่วงวันลาตลอดหรือในช่วงของวันที่ได้รับค่าชดเชยของการขาดเจ็บจากการทำงาน (กฎหมายการทำงาน 1952 มาตรา 60 F (4))

กฎหมายมิได้กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลของลูกจ้าง แต่นายจ้างสามารถให้ได้หากลูกจ้างทำงานเกินกว่า หนึ่งปีขึ้นไป

กรณีที่ค่าจ้างที่ได้รับในวันลาป่วย หากลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน ค่าจ้างขอวันลาป่วยนั้นจะได้เท่ากับค่าจ้างปกติ แต่หากลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนคำนวณ โดย วันลาป่วย × ค่าจ้างตามปกติ (มาตรา 60 F (3))

2. การลาตลอด

ลูกจ้างหญิงสามารถได้รับสิทธิการลาตลอดไม่น้อยกว่าหกสิบวัน และในระหว่างนั้นจะได้เบี่ยงเลี่ยนการลาตลอด (มาตรา 37 (1))

การทำงานในวันหยุด

ลูกจ้างไม่ควรถูกบังคับให้ทำงานในวันหยุดได้ เว้นแต่ลูกจ้างได้ทำงานที่ต้องติดต่อกันแต่ยังไม่แล้วเสร็จ เป็นเวลาสองกะหรือมากกว่านั้น นายจ้างสามารถขอให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- กรณีที่สถานประกอบการนั้นเกิดอุบัติเหตุ หรือ
- ความจำเป็นที่ต้องทำงานเพื่อชุมชน
- การทำงานที่มีความเร่งด่วนที่เกี่ยวกับการปลูกหรือเกี่ยวกับเครื่องจักรกล

(d) การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันหรือความปลอดภัยของประเทศมาเลเซีย
(e) การทำงานที่อาจเกิดอุปสรรค แต่อุปสรรคนั้นยังไม่เกิดขึ้น
(f) การทำงานใดๆ ในโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจที่จำเป็นของประเทศมาเลเซียหรือความจำเป็นการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับกฎหมายอุตสาหกรรมสัมพันธ์ 1967 (มาตรา 60 A (2))

ลูกจ้างจะถูกบังคับให้ทำงานเกินกว่าสิบสองชั่วโมงไม่ได้เว้นแต่ที่ได้กำหนดไว้ในข้อ (a) - (e) (มาตรา 60 A (2) (7))

1. วันหยุดพิเศษ

วันหยุดพิเศษต่างๆ นั้นอาจประกาศโดยนายกรัฐมนตรี กษัตริย์หรือสุลต่านแห่งรัฐ ซึ่งเป็นวันหยุดนอกเหนือที่ประกาศไว้ในประกาศของทางราชการ ในวันที่ประกาศดังกล่าวนี้ นายจ้างจะไม่ให้ลูกจ้างหยุดก็ได้ และนายจ้างจะใช้ดุลพินิจว่าจะให้ค่าจ้างพิเศษในวันดังกล่าวด้วยหรือไม่

2. อัตราค่าจ้างของการทำงานในวันหยุด

กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน รายชั่วโมง หรืออื่นๆ ใด อัตราค่าจ้างควรจะเป็นดังนี้

(a) การทำงานครึ่งวันหรือน้อยกว่านั้น จะได้รับอัตราค่าจ้างเต็มหนึ่งวัน

(b) การทำงานมากกว่าครึ่งวันแต่ไม่เกินหนึ่งวันของวันทำงานปกติ จะได้รับอัตราเท่ากับค่าจ้างสองวัน (มาตรา 60 (3) (a))

กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน มีอัตราการจ่ายดังต่อไปนี้

(a) การทำงานครึ่งวันหรือน้อยกว่านั้น จะได้รับค่าจ้างครึ่งวัน โดยคำนวณจากอัตราการจ่ายปกติต่อเดือน

(b) การทำงานมากกว่าครึ่งวันแต่ไม่เกินหนึ่งวันของวันทำงานปกติ จะได้รับอัตราค่าจ้างเป็นเวลาหนึ่งวัน จากการคำนวณตามปกติที่ได้รับในหนึ่งเดือน (มาตรา 60 (3) (b))

สำหรับลูกจ้างที่ได้รับอัตราค่าจ้างเป็นรายชิ้นงาน อัตราการจ่ายคือ สองเท่าของอัตราที่ได้รับปกติ (มาตรา 60 (3) (d))

3. ค่าจ้างล่วงเวลาในวันหยุด

กรณีที่ลูกจ้างได้รับอัตราค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน หรือลักษณะที่คล้ายๆ กัน โดยจะได้รับอัตราค่าจ้างเป็นสองเท่าจากอัตราที่จ่ายตามปกติ (มาตรา 60 (3) (c))

ในกรณีที่มีการทำงานครึ่งวันในวันหยุดที่ทางราชการประกาศ นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างเท่ากับอัตราค่าจ้างเต็มวัน (มาตรา 60 D (c))

การสิ้นสุดสัญญาจ้าง

การสิ้นสุดสัญญาจ้างนั้น จะต้องบอกกล่าวล่วงหน้าโดยไม่คำนึงว่าจะเป็นผู้สัญญา ช่วงระยะเวลาของการบอกกล่าวล่วงหน้านั้นจะต้องเป็นระยะเวลาที่เท่ากันระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง (มาตรา 12 (1) (2))

ส่วนระยะเวลาของการบอกกล่าวล่วงหน้าของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของสัญญาจ้างงาน แต่หากสัญญาจ้างมิได้ระบุไว้ให้ถือว่าระยะเวลาของการบอกกล่าวล่วงหน้านั้นจะต้องเป็นไปตามกฎหมายแรงงาน ดังนี้

- ระยะเวลาทำงานน้อยกว่าสองปี ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสี่สัปดาห์
- ระยะเวลาทำงานมากกว่าสองปีแต่ไม่เกินห้าปี ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์
- ระยะเวลาทำงานมากกว่าห้าปี ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่าแปดสัปดาห์

อย่างไรก็ตาม ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะไม่ใช้ข้อกำหนดดังกล่าวนี้ก็ได้ (แต่ต้องบอกกล่าวให้อีกฝ่ายทราบ) (มาตรา 12 (2))

4. การสิ้นสุดสัญญาจ้างโดยมิได้บอกกล่าวล่วงหน้า

การสิ้นสุดสัญญาจ้างโดยมิได้บอกกล่าวล่วงหน้า หรือมิได้บอกกล่าวตามที่กำหนด จะต้องดำเนินการดังนี้

1. จะต้องมีการจ่ายค่าชดเชยให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง โดยค่าชดเชยจะเท่ากับระยะเวลาของค่าจ้างที่ได้เสียไป (มาตรา 13 (1))

2. ในกรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีเจตนาฝ่าฝืนข้อกำหนดในสัญญาจ้าง อีกฝ่ายหนึ่งสามารถยกเลิกสัญญาจ้างได้ โดยมิได้บอกกล่าวล่วงหน้า (มาตรา 13 (2))

นายจ้างที่ประพฤติตัวไม่เหมาะสม หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญาจ้าง หรือการกระทำดังนี้

- ปลดลูกจ้างออกโดยมิได้บอกกล่าวล่วงหน้าและไม่จ่ายค่าจ้างให้
- ลดตำแหน่งของลูกจ้างในทันทีหรือการกำหนดโทษตามที่นายจ้างพอใจ หรือสั่งให้ลูกจ้างหยุดงานโดยไม่จ่ายค่าจ้าง ซึ่งไม่ควรเกินกว่าสองสัปดาห์ (มาตรา 14 (1))

5. การจ่ายค่าภาษีของลูกจ้างกรณีนายจ้างให้ออกจากงาน

เงินที่ลูกจ้างได้รับภายหลังจากที่นายจ้างให้ออกจากงาน ลูกจ้างจะต้องจ่ายภาษีตามกฎหมายภาษีของมาเลเซีย อย่างไรก็ตามภาษีบางประเภทสามารถละเว้นได้ ซึ่งสามารถละเว้นได้ถึง 6,000 ริงกิตต่อไป ที่ได้ทำงานในบริษัทเดิมหรือนายจ้างคนเดิม

เช่น นายตัน ทำงานมาสามปี และนายจ้างให้ออกจากงาน ปีสุดท้ายทำงานได้ 10 เดือน และได้รับค่าจ้างก่อนหักภาษีเป็นจำนวน 48,000 ริงกิต และได้รับสิทธิประโยชน์จากการที่ลูกจ้างให้ออกจากงาน (Lum sum payment) 20,000 ริงกิต นายตันจะต้องจ่ายภาษีดังนี้ $48,000 + 20,000 - \text{ค่าได้รับการยกเว้นภาษี ปีละ } 6,000 \text{ ริงกิต รวม } 3 \text{ ปี} = \times 3 = 18,000 \text{ ริงกิต}$ เพราะฉะนั้น นายตัน จะต้องนำเงินได้ภายหลังจากออกจากงานมาคำนวณภาษี คือ 50,000 ริงกิต

6. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางนั้น นายจ้างจะจ่ายให้ หากศาลสั่งโดยศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า การเดินทางกลับบ้านเป็นเวลาหลังเที่ยงคืน เช่น กรณีลูกจ้างโรงแรม หากเป็นลูกจ้างชายจะได้รับเบี้ยเลี้ยงค่าเดินทางส่วนลูกจ้างหญิงนายจ้างต้องจัดรถรับส่งให้

7. การทำงานในช่วงทดลองงาน

การทดลองงานหมายถึง ระยะเวลาในการทดลองงานก่อนที่จะได้รับการบรรจุแต่งตั้ง ระยะเวลาของการทดลองงานสามารถ 1 เดือนถึง 6 เดือน หรือ 1 ปี ถึง 4 ปี ขึ้นอยู่กับสถานะของลูกจ้าง ระยะเวลาของการทดลองงานสามารถยืดหยุ่นได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของนายจ้าง

การจ้างแรงงานเด็กและผู้เยาว์ (Children and Young Persons (Employment) Act 1966)

คำว่าเด็กหมายถึง บุคคลที่อายุต่ำกว่า 14 ปี ผู้เยาว์หมายถึงบุคคลที่มีอายุ เกินกว่า 14 ปี แต่ไม่ถึง 16 ปี (กฎหมายแรงงานเด็กและผู้เยาว์ 1966) (มาตรา 1A)

การจ้างแรงงานเด็กไม่สามารถทำได้ เว้นแต่ (มาตรา 2 (1) (2))

- การจ้างงานที่รวมถึงงานเบาและเหมาะสมกับเด็กภายใต้กิจการธุรกิจครอบครัว
- การจ้างงานในสถานที่สาธารณะ โดยกฎและเงื่อนไขอนุโลมให้
- การจ้างงานที่ได้ยอมรับหรือได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล หรือรัฐบาลในรัฐต่างๆ ได้

คัดเลือกในโรงเรียน เพื่อมาฝึกงานให้กับรัฐบาล

- การจ้างเป็นผู้ฝึกงาน โดยได้รับการยอมรับจากอธิบดีกรมแรงงาน การจ้างงานของผู้เยาว์ไม่

สามารถทำได้ เว้นแต่ (มาตรา 2 (1) (3))

- การจ้างงานโดยที่เป็นงานเบาและไม่จำเป็นต้องอยู่ในครอบครัวเดียวกัน
- การจ้างงานเป็นแม่บ้าน
- การจ้างงานในสำนักงาน ร้านค้า รวมถึง โรงแรม บาร์ ร้านอาหาร ร้านของชำเล็กๆ โรงหนัง

หรือกิจการสมาคม

- การจ้างงานในอุตสาหกรรมโดยที่งานนั้นต้องเหมาะสมกับสภาพร่างกายของผู้เยาว์
- การจ้างงานในกิจการเดินเรือภายใต้การดูแลของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

สำหรับกรณีผู้เยาว์ที่เป็นหญิง ไม่สามารถทำงานในบาร์ โรงแรม ร้านอาหาร สถานบันเทิงใดๆ

เว้นแต่อยู่ในความดูแลอย่างใกล้ชิดของพ่อแม่ หรือได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมแรงงาน (มาตรา 2 (3))

กรณีเด็กและผู้เยาว์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรมนุษย์ สามารถอนุญาตให้ทำงานได้ หากงานนั้นไม่มีอันตรายต่อชีวิตหรืออวัยวะใดๆ สุขภาพหรือศีลธรรมใดๆ การอนุญาตนี้สามารถยกเลิกเมื่อใดก็ได้ (มาตรา 2 (4)) และไม่มี การอนุญาตให้เด็กและผู้เยาว์ทำงานในโรงงาน เครื่องจักรกล ระบบ

ไฟฟ้าใต้ดิน (มาตรา 2 (5))

เด็กและผู้เยาว์ไม่สามารถทำงานมากกว่าหกวันในหนึ่งสัปดาห์ (มาตรา 4)

1. ชั่วโมงการทำงานของเด็ก

- เด็กสามารถทำงานได้ไม่เกินสามชั่วโมงติดต่อกันและพักไม่น้อยกว่าสามสิบนาที (มาตรา 5

(1))

- เด็กไม่สามารถทำงานเกินหกชั่วโมงต่อวันหรือกรณีที่เด็กต้องไปโรงเรียนจะต้องทำงานไม่เกินเจ็ดชั่วโมงต่อวันโดยรวมถึงเวลาที่ไปโรงเรียนด้วย

- ไม่อนุญาตให้ทำงานในช่วง 20.00 น. ถึง 07.00 น. กรณีนี้ไม่รวมสถานบันเทิงสาธารณะ (งานคานีวัลงานแสดง) (มาตรา 5 (1) (a))
- เด็กจะต้องได้รับการพักผ่อนไม่น้อยกว่าสี่ชั่วโมงต่อวันหลังการทำงาน (มาตรา 5 (1) (b)) ชั่วโมงการทำงานของผู้เยาว์ (มาตรา 6 (1))
- ผู้เยาว์สามารถทำงานได้ไม่เกินสี่ชั่วโมง ติดต่อกันและพักไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ (มาตรา 5 (1) (b))
- ผู้เยาว์ทำงานได้ไม่เกินแปดชั่วโมงต่อวัน โดยรวมถึงเวลาที่ไปโรงเรียนด้วย (มาตรา 6 (1) (c)) ผู้เยาว์ไม่อนุญาตให้ทำงานในช่วง 20.00 น. ถึง 06.00 น. (มาตรา 6 (1) (a)) และไม่รวมถึงผู้ที่ทำงานในด้านการเกษตรหรือการจ้างงานในสถานบันเทิงสาธารณะ (งานคานีวัล งานแสดง) หรือการทำงานบนเรือ
- เด็กจะต้องได้รับการพักผ่อนไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมงต่อวันหลังจากการทำงาน (มาตรา 6 (1) (d))

2. การทำงานเกี่ยวกับสถานบันเทิงสาธารณะ

ผู้เยาว์หรือเด็กจะอนุญาตในสถานบันเทิงสาธารณะได้เว้นแต่ได้รับการยินยอมจากอธิบดีกรมแรงงาน (มาตรา 7 (1)) ผู้ว่าจ้างจะต้องมีใบอนุญาตสำหรับการว่าจ้างนี้ (มาตรา 7 ข้อบังคับที่ 5)

3. ค่าจ้างของเด็กและผู้เยาว์

ไม่มีการกำหนดไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับค่าจ้างของเด็กและผู้เยาว์ แต่อย่างไรก็ตามหากมีการร้องขอหากเห็นว่าไม่เป็นธรรม รัฐมนตรีทรัพยากรมนุษย์จะเป็นผู้กำหนดให้ก็ได้ และสามารถดูได้จากผนวก B (มาตรา (1) (2) (3)) นายจ้างไม่สามารถเรียกร้องค่าชดเชยหรือค่าเสียหาย (indemnity) ใดๆ หากยกเลิกสัญญา (มาตรา 13 ตามกฎหมายแรงงาน 1955)

4. การจ้างแรงงานของลูกจ้างต่างด้าว

ลูกจ้างต่างด้าวไม่สามารถทำงานในประเทศมาเลเซีย เว้นแต่มีใบอนุญาตทำงาน ใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาตทำงานจะต้องกรอกแบบฟอร์ม ASK 1 ใบอนุญาตจะมีเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง และสามารถขอใหม่ได้โดยต้องกรอกแบบฟอร์มอีกครั้งหนึ่ง หากสัญญาของลูกจ้างได้สิ้นสุด นายจ้าง

จะต้องแจ้งให้กรรมการของกรมการจ้างแรงงาน ภายในสี่วันก่อนวันสิ้นสุดของสัญญา (กฎหมายการจ้างแรงงาน 1968)

5. ค่าธรรมเนียมของลูกจ้างต่างด้าว (หน่วย: ริงกิตต่อเดือน)

การอนุญาต	ค่าธรรมเนียม
- ลูกจ้างนายช่างเทคนิค	100
- ลูกจ้างผู้เชี่ยวชาญ	150
- ลูกจ้างผู้จัดการระดับกลาง	150
- ลูกจ้างผู้จัดการระดับสูง	200

การจ้างงานประเภทชั่วคราว

อาชีพ	เกษตร	ก่อสร้าง	โรงงานอุตสาหกรรม	อื่นๆ
แรงงานไร้ฝีมือ	25.00	35.00	35.00	30.00
แรงงานกึ่งฝีมือ	45.00	50.00	50.00	45.00
แรงงานฝีมือ	60.00	75.00	75.00	60.00

และค่าธรรมเนียมดังกล่าวนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ (หน่วย: ริงกิตต่อเดือน)

อย่างไรก็ตาม คนต่างด้าวที่เข้าพักอาศัยโดยคนต่างด้าวโดยไม่มี VISA หรือได้รับสิทธิ สามารถทำงานได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตทำงาน ภายใต้กฎหมายแรงงาน ปี 1968

นายจ้างมีความจำเป็นต้องรายงานสถานะของลูกจ้างต่างด้าวให้แก่สำนักงานแรงงานที่ใกล้ที่สุดภายในสิบสี่วันของการเริ่มทำงาน และนายจ้างสามารถถูกร้องขอให้แสดงการทำงานของลูกจ้างต่างด้าวในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งก็ได้ (มาตรา 60 K (1) (2))

6. การร้องเรียนจากลูกจ้างทั้งลูกจ้างท้องถิ่นหรือลูกจ้างต่างด้าว

อธิบดีกรมแรงงานอาจได้รับคำร้องเรียนจากลูกจ้างท้องถิ่นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับเชื้อชาติหรือการปฏิบัติที่แตกต่างกัน (Discrimination) หรือลูกจ้างต่างด้าวได้ร้องเรียนในลักษณะเดียวกันกับการทำงาน (มาตรา 60 L (1))

อธิบดีแรงงานสามารถสั่งให้นายจ้างแก้ปัญหาและหากไม่สามารถแก้ไขได้นายจ้างจะต้องรับผิดชอบ (มาตรา 60 L (2))

การเลิกจ้างลูกจ้างท้องถิ่นเพื่อจ้างลูกจ้างต่างด้าวไม่สามารถกระทำได้ (มาตรา 60 M) เว้นแต่ได้
เคยจ้างลูกจ้างต่างด้าวมาอยู่ก่อนแล้วและสัญญาได้สิ้นสุดลง (มาตรา 60 N)

7. การจ่ายเงินสมทบ SOCSO

นายจ้างหรือลูกจ้างที่ไม่เคยลงทะเบียนกับ (Social Security Organization (SOCSO)) จะต้อง
ลงทะเบียนที่สำนักงาน SOCSO (กฎหมายความมั่นคงทางสังคมของลูกจ้าง 1969) และการจ่ายเงินสมทบ
ที่แบ่งออกเป็นสองหมวด คือ

1. ว่าด้วยการประกันการเจ็บป่วยและการจ่ายค่าชดเชยกรณีไร้สมรรถภาพของลูกจ้าง สำหรับ
กรณีที่ลูกจ้างอายุไม่เกิน 55 ปี

2. ว่าด้วยการเอาประกันการเจ็บป่วยในการทำงาน สำหรับลูกจ้างที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป และ
ความหมายของนายจ้างตามกฎหมายนี้แบ่งสองประเภทได้

(a) นายจ้างที่เป็นผู้ว่าจ้างโดยตรง

(b) นายจ้างที่เป็นประเภทผู้รับช่วง

นายจ้างทั้งสองประเภทดังกล่าวจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการจ่ายเงินสมทบต่อเดือน แต่หาก
นายจ้างคนแรกได้ให้นายจ้างไปทำงานกับนายจ้างคนที่สอง (ผู้รับช่วง) นายจ้างคนแรกต้องบอกกล่าว
ให้นายจ้างผู้รับช่วงต้องรับผิดชอบในการจ่ายเงินสมทบนี้

แต่หากนายจ้างผู้รับช่วงไม่ลงทะเบียน หรือไม่จ่ายเงินสมทบ นายจ้างซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างโดยตรง
ต้องรับผิดชอบในการจ่ายเงินสมทบนี้ (กฎหมายความมั่นคงทางสังคมของลูกจ้าง 1969)

บทบัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ ไม่รวมถึง แม่บ้านท้องถิ่น แรงงานต่างด้าว ข้าราชการ
ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว

ค่าชดเชย

การจ่ายค่าชดเชยจะใช้กับสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 5 คนขึ้นไป (มาตรา 2 (1)) (กฎหมายว่า
ด้วยการจ่ายค่าชดเชยของลูกจ้าง)

และแรงงานที่มีได้ใช้แรงงานนายการทำงานจะได้รับเงินสูงกว่า 500 ริงกิตต่อเดือน ไม่จำเป็นต้อง
มีการประกัน แต่สำหรับแรงงานที่ได้ใช้แรงงานภายในการทำงานต้องประกันในกฎหมายนี้

(a) บุคคลที่ทำงานด้วยการใช้แรงกายจะมีค่าจ้างมากกว่า 500 ริงกิตต่อเดือน (มาตรา 9)

- (b) บุคคลที่ได้รับความเจ็บป่วยโดยบังเอิญจากการทำงานและนอกเหนือจากการจ้าง
- (c) แม่บ้าน
- (d) บุคคลที่เป็นทหาร
- (e) บุคคลที่ทำงานอยู่ในสำนักงานเครื่องจักรกลอังกฤษหรือการจ้างงานที่ไม่ได้ทำขึ้นในประเทศไทยมาเลเซีย
- (f) บุคคลที่ได้รับการจ้างจากรัฐบาลมาเลเซีย
- (g) ตำรวจ
- (h) คนตงงาน
- (i) คนทำเหมืองแร่
- (j) สมาชิกครอบครัวของนายจ้าง
- (k) ประเภทของบุคคลที่รัฐมนตรีกำหนดไว้เป็นพิเศษ

1. การจ่ายค่าชดเชยกรณีลูกจ้างตาย

จำนวนค่าชดเชยจะเป็น 60 เดือนของค่าจ้างหรือเป็นเงินก้อนจำนวน 18,000 ริงกิต แล้วแต่อันใดก็ได้ตามที่น้อยกว่า แต่หากไม่มีผู้รับ จะจ่ายเฉพาะค่างานศพเป็นจำนวน 1,000 ริงกิตและจ่ายให้กับผู้ดำเนินงานศพ (มาตรา 8 (a))

2. การจ่ายค่าชดเชยกรณีลูกจ้างพิการชั่วคราว

จำนวนที่จะจ่ายจะเป็นช่วง คือช่วงแรก หนึ่งเท่าครึ่งของค่าจ้างที่ได้รับและจ่ายหลังจากสิบหกวันของการที่เริ่มต้นบาดเจ็บ ช่วงที่สองจะจ่ายหลังจากวันที่ได้รับครั้งแรกอีกครั้งเดือนเป็นจำนวน 165 ริงกิตหรือ หนึ่งในสามของเงินเดือนแล้วแต่อันใดน้อยกว่าและจะจ่ายทุกครึ่งเดือนไปจนกว่าจะหายเป็นปกติแต่ไม่เกินห้าปี แล้วแต่อันใดจะมีเวลาที่สั้นกว่า (มาตรา 8 (e))

3. การจ่ายค่าชดเชยของคนพิการถาวร

(i) สำหรับผู้ที่อายุสิบแปดปีขึ้นไป จะได้รับเท่ากับ 60 เท่าของเงินเดือน หรือเป็นเงินก้อนคือ 23,000 ริงกิต แล้วแต่อันใดจะน้อยกว่า

หากลูกจ้างได้ถูกเลิกจ้างโดยไม่มีเหตุผลอันควร ลูกจ้างสามารถยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรมแรงงาน เพื่อเรียกร้อยสิทธิดังกล่าวได้ภายในสองเดือนนับแต่วันที่ถูกลูกจ้าง (มาตรา 13 (2))

6. เหตุการณ์สิ้นสุดของสัญญา นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในสัญญา

ลูกจ้างสามารถสิ้นสุดสัญญาโดยมีจำต้องบอกกล่าวล่วงหน้าได้หากถูกข่มขู่เพื่อให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต หรือรับโรคติดต่อจากภายในสถานประกอบการ ถึงแม้ว่าจะมิได้กำหนดในสัญญาจ้าง ลูกจ้างสามารถบอกเลิกสัญญาได้ (มาตรา 14 (3))

7. จดหมายขอลาออกจากการทำงาน

การแจ้งการลาออกของลูกจ้างจะเริ่มเมื่อลูกจ้างมีหนังสือถึงนายจ้าง (มาตรา 12 (4))

ไม่ว่าตำแหน่งของลูกจ้างจะเป็นเสมียนหรือผู้จัดการก็ตาม และทางนายจ้าง(บริษัท) ได้แจ้งให้ลูกจ้างทราบแล้วว่าการลาออกของลูกจ้างนั้น จะต้องบอกกล่าวล่วงหน้าสองเดือน แต่ลูกจ้างไม่สามารถกระทำได้ ลูกจ้างจะต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่ นายจ้างในจำนวนวันที่สามารถคำนวณเป็นค่าจ้างของวันที่ขาดไป (มาตรา 13 (1))

การเลิกจ้าง

1. ความไม่รับผิดชอบของนายจ้าง

นายจ้างไม่ต้องรับผิดชอบในการจ่ายค่าชดเชยหรือสิทธิประโยชน์อื่นใด ในการเลิกจ้างตามข้อกำหนดต่อไปนี้ โดยเป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยการเลิกจ้างและการสิ้นสุดสัญญา 1980

- กรณีที่นายจ้างและลูกจ้างได้ตกลงกันไว้ในสัญญาจ้างว่า หากลูกจ้างเกษียณอายุนายจ้างจะไม่จ่ายเงินใดๆ ให้กับลูกจ้าง (ข้อบังคับที่ 4 (1) (a)) หรือ

- การเลิกจ้างเนื่องจากประพฤติน่าไม่เหมาะสมของลูกจ้างภายหลังที่ได้สอบสวนแล้ว (ข้อบังคับที่ 4 (1) (b)) หรือ

- การสมัครใจสิ้นสุดของสัญญาจ้างเพราะเหตุผลส่วนตัว (ข้อบังคับที่ 4 (1) (c)) หรือ

- การทำสัญญาจ้างขึ้นใหม่โดยนายจ้างคนเดิม ภายใต้กฎและเงื่อนไขของสัญญาใหม่ โดยที่สัญญาใหม่นั้นมีกฎและเงื่อนไขไม่น้อยกว่าสัญญาฉบับเดิม (ข้อบังคับที่ 4 (2) (a)) หรือ

- การทำสัญญาขึ้นใหม่ได้กำหนดในเรื่องนี้โดยให้มีผลทันทีภายใต้การจ้างของสัญญาเดิม (ข้อบังคับที่ 4 (2) (b) หรือ
 - ได้ทำสัญญาขึ้นใหม่อย่างน้อยเจ็ดวันก่อนสัญญาเดิมสิ้นสุดและมีเงื่อนไขไม่น้อยไปกว่าสัญญาเดิม (ข้อบังคับที่ 4 (3) (a) หรือ การเสนอให้ทำสัญญาใหม่แต่ลูกจ้างได้ปฏิเสธโดยไม่มีเหตุผล (ข้อบังคับที่ 4 (3) (b) หรือ
 - ในกรณีที่ลูกจ้างได้รับการแจ้งเตือนเกี่ยวกับการสิ้นสุดของสัญญาหรือ
 - ลูกจ้างได้ออกจากงานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายจ้าง (ข้อบังคับที่ 4 (4) (a) หรือ
 - ลูกจ้างมิได้จ่ายค่าเสียหายใดๆ แก่นายจ้างตามกฎหมายแรงงาน 1955 มาตรา 13 (ข้อบังคับที่ 4 (4) (b) หรือ
 - ในกรณีที่มีการเปลี่ยนเจ้าของกิจการนายจ้างไม่ได้เสนอเปลี่ยนสัญญาภายในเจ็ดวัน และมีข้อกำหนดไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญาเดิม และลูกจ้างได้ปฏิเสธข้อเสนอนั้น (ข้อบังคับที่ 8 (1) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

2. การเปลี่ยนนายจ้าง (เจ้าของกิจการ) (Business ownership)

ถ้าได้มีการเปลี่ยนตัวเจ้าของกิจการ (New owner) และเจ้าของกิจการคนใหม่ปฏิเสธที่จะรับลูกจ้างเดิมนั้นถือว่าสัญญาจ้างแรงงานได้สิ้นสุดลง และผลที่ตามมาภายหลัง ก็นายจ้างรายเดิมจะต้องรับผิดชอบในสิทธิประโยชน์ตามสัญญาให้กับลูกจ้าง (ข้อบังคับที่ 8 (2) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แต่หากเจ้าของกิจการคนใหม่ยอมรับลูกจ้างเดิมให้ถือสัญญาจ้างที่เคยทำไว้กับนายจ้างเดิมนั้นถือว่ายังมีผลต่อไป (ข้อบังคับที่ 8 (3) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

3. จำนวนการจ่ายสิทธิประโยชน์ตอบแทนกรณีเลิกจ้าง

ลูกจ้างจะได้รับสิทธิประโยชน์แห่งการเลิกจ้างดังนี้ (ข้อบังคับที่ 6 (1))

ระยะเวลาของการทำงาน	จำนวนสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ
1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี	10 วัน
2 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	15 วัน
5 ปี ขึ้นไป	20 วัน

(แต่หากกรณีทำงานไม่ครบปีแต่มากกว่า 6 เดือน จะถือเป็น 1 ปี หากน้อยกว่า 6 เดือน จะไม่ถือทำงานครบ 1 ปี)

4. การคิดคำนวณสิทธิประโยชน์

หมายความว่า การคำนวณคิดค่าเฉลี่ยของการทำงานจริงในแต่ละวัน โดยนับสิบสองเดือนเต็ม หลังจากสัญญาสิ้นสุดลง หรือกรณีการเลิกจ้างเช่น นางสาวน้อยได้ทำงานสามปีติดต่อกัน ค่าจ้างสามปีได้แก่ปีหนึ่งได้รับค่าจ้าง 6,800 ริงกิต/ปี ปีที่สอง ได้รับค่าจ้าง 7,000 ริงกิต/ปี และปีที่สามได้รับค่าจ้าง 7,500 ริงกิต/ปี สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจะเป็นดังนี้

3 ปี (จำนวนที่ทำงาน) \times 15 วันของค่าจ้าง (ข้อบังคับที่ 6 (1)) = 45 วันของค่าจ้าง

แล้วนำค่าจ้างของปีสุดท้ายคือ 7,500 ริงกิต หารด้วยจำนวนวันของปี คือ 365 วัน ได้ผลลัพธ์เท่ากับ 20.55 ริงกิต และนำไปคูณ 45 วัน ก็จะได้ผลลัพธ์คือค่าชดเชยเท่ากับ 924.75 ริงกิต (ข้อบังคับที่ 6 (2))

การจ่ายสิทธิประโยชน์กรณีเลิกจ้างหรือสัญญาจ้างสิ้นสุด

การจ่ายสิทธิประโยชน์กรณีเลิกจ้างหรือสัญญาจ้างสิ้นสุดจะต้องจ่ายภายใน 7 วัน หลังจากสัญญาจ้างสิ้นสุดหรือหลังจากสี่สัปดาห์หลังจากการเลิกจ้าง (ข้อบังคับที่ 11 (1))

การจ่ายสิทธิประโยชน์กรณีเลิกจ้างหรือสัญญาจ้างสิ้นสุดนั้น จะต้องบอกกล่าวเป็นหนังสือของจำนวนเงินที่จ่ายและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่จะมอบให้แก่ลูกจ้าง (ข้อบังคับที่ 12 (1))

แต่หากนายจ้างคนใดไม่ปฏิบัติตาม หรือมีข้อความในหนังสือที่เปลี่ยนแปลงไป ถือว่านายจ้างมีความผิดและต้องรับโทษ (ข้อบังคับที่ 12 (2))

ลูกจ้างสามารถเรียกร้องนายจ้างให้หนังสือแจ้งจำนวนสิทธิประโยชน์ ได้ภายในสิบสี่วัน (ข้อบังคับที่ 12 (3))

หากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามที่ลูกจ้างร้องขอ นายจ้างมีความผิดแต่ต้องรับโทษ (ข้อบังคับที่ 12 (4))

5. กรณีที่ถือว่าเป็นการเลิกจ้างโดยปริยาย

(a) นายจ้างไม่ให้งานลูกจ้างเป็นเวลา 12 ชั่วโมงติดต่อกันต่อวันหรือมากกว่า เป็นเวลาสี่สัปดาห์ติดต่อกัน และ

(b) ลูกจ้างไม่ได้รับเงินตามระยะเวลาในข้อ (a)

แต่อย่างไรก็ตาม กรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นการเลิกจ้างโดยปริยาย กล่าวคือกรณีนายจ้างไม่มีงานให้ทำเนื่องจากเป็นวันหยุดพักผ่อน วันหยุดราชการ การลาคลอด และการลาหยุดประจำปี (ข้อบังคับที่ 5 (1))

6. ความรับผิดชอบของนายจ้างตามข้อบังคับ

นายจ้างจะต้องรับผิดชอบในการจ่ายเงินสิทธิประโยชน์ ดังนี้

- เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุด หรือ (ข้อบังคับที่ 3 (1) (a))

- ลูกจ้างได้ถูกยกเลิกโดยปริยายตามข้อบังคับที่ 5 (ข้อบังคับที่ 3 (1) (b) และ 3 (2))

- กรณีที่ลูกจ้างได้ทำงาน ไม่ต่ำกว่าสิบสองเดือนติดต่อกับนายจ้างคนเดียวและลาออกไป ต่อมา ลูกจ้างได้กลับเข้าทำงานภายในสามสิบวันกับนายจ้างคนเดิม นายจ้างจะต้องถือว่าอายุงานต่อเนื่องกัน (ข้อบังคับที่ 3 (2))

7. การจ่ายสิทธิประโยชน์ให้แก่ลูกจ้างเมื่อลดจำนวนลูกจ้าง (Deceased employee)

นายจ้างจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายการจ่ายค่าชดเชย 1952 (Workmen's Compensation Act 1952) และนายจ้างจะต้องฝากเงินชดเชยนี้ไว้ที่อธิบดีกรมแรงงาน (ข้อบังคับที่ 15 (1)) สิทธิประโยชน์การเกษียณอายุ ลูกจ้างได้รับการยกเว้นการจ่ายภาษี

สิทธิประโยชน์ลูกจ้างได้รับ กรณีเกษียณอายุ จะได้รับการยกเว้นการจ่ายภาษี หากกรณี ดังนี้

- เกษียณเนื่องจากมีปัญหาด้านสุขภาพ หรือ

- เกษียณหลังจากที่ลูกจ้างมีอายุ 55 ปีขึ้นไป หรือ หากกรณีที่กฎหมายมิได้กำหนด แต่ลูกจ้างได้ออกจากงานตามเวลาที่เหมาะสม (เกษียณตัวเอง) จะต้องทำงานในบริษัทเดียวกันหรือที่มีนายจ้างคนเดิมเป็นเวลาอย่างน้อยสิบปีติดต่อกัน หรือ

- หากได้รับเงินตามกฎหมายกำหนดโดยมีอายุก่อน 55 ปี (กฎหมายภาษีเงินได้ 1967)

8. การสิ้นสุดสัญญาเนื่องจากการแต่งงาน

นายจ้างจะขยับยังมีให้ลูกจ้างแต่งงานมิได้ แต่อย่างไรก็ตาม ศาลอุตสาหกรรมได้กำหนดไว้ว่า หากก่อนการจ้างงานลูกจ้างหญิงได้รู้ล่วงหน้าว่าจะสัญญาจ้างสิ้นสุดเมื่อแต่งงาน และลูกจ้างยอมรับตามนั้น

9. กรณีนายจ้างเสียชีวิต

ผลผูกพันใดๆ ที่นายจ้างมีต่อลูกจ้างจะไม่มีเปลี่ยนแปลงหากนายจ้างเสียชีวิต อย่างไรก็ตาม ตัวแทนของนายจ้างต้องรับผิดชอบตามสัญญาต่อลูกจ้าง (ข้อบังคับที่ 9 (1)(2))

เงินสมทบ (Employee Provident Fund (EPF.))

ตามกฎหมาย Employee Provident Fund Act 1991 ได้บังคับให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบให้ EPF. และจะจ่ายเงินเมื่อลูกจ้างอายุห้าสิบปี นายจ้างจะต้องจ่ายร้อยละสิบสองของเดือนและลูกจ้างร้อยละสิบของเงินเดือนเว้นแต่บุคคลดังนี้

1. บุคคลที่อยู่ในต่างประเทศเป็นเวลานาน
2. แม่บ้าน
3. ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวกับหุ้นส่วน
4. ผู้ที่อายุน้อยกว่าสิบหกปี

ผู้อำนวยการของบริษัทจำกัดที่ได้รับเงินเดือนต้องจ่ายค่า EPF. ด้วย

ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวรวมทั้งหุ้นส่วนสามารถเลือกที่จะจ่ายเงินสมทบ EPF. ได้หากเงินเดือนที่ได้รับไม่น้อยกว่า 50 ริงกิตและไม่เกิน 5,000 ริงกิต

นายจ้างและลูกจ้างสามารถจ้างเงินสมทบ EPF. ได้มากกว่าที่กำหนดได้โดยแจ้งต่อกองทุนตามแบบฟอร์มที่กำหนด และสามารถแจ้งบอกเลิกการจ่ายเงินได้

สำนักงาน EPF. แจ้งบัญชีเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบของทั้งนายจ้างและลูกจ้างให้ทราบในเดือนกรกฎาคม และเดือนเมษายน ของทุกปี

ลูกจ้างที่อายุ 18 ปี ขึ้นไปจะต้องส่งชื่อบุคคลที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามแบบ EPF. 4 และสามารถเปลี่ยนชื่อผู้รับประโยชน์ได้

แต่สำหรับลูกจ้างหรือบุคคลที่จะออกนอกประเทศมาเลเซียและได้เคยจ่ายเงินสมทบ EPF. ไปได้สามารถขอเรียกคืนเงินสมทบ EPF. ได้

และนอกจากนี้บุคคลที่ไม่สามารถทำงานได้ด้วยเหตุพิการทางร่างกาย และได้เคยจ่ายเงินสมทบ EPF. ไปได้ อย่างไรก็ตามจะต้องมีใบรับรองจากสำนักงานแพทย์ของคณะกรรมการ EPF. ด้วย

5.2 สิทธิประโยชน์ในการลงทุน

ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อม

- สิทธิประโยชน์ด้านภาษีทางตรง คือ การลดหย่อนภาษีเงินได้ บางส่วนหรือทั้งหมดจากจำนวนที่ต้องจ่ายจริงภายในระยะเวลาที่กำหนด

- สิทธิประโยชน์ด้านภาษีทางอ้อม ได้แก่ การยกเว้นภาษีขาเข้า ภาษีการขาย และภาษีสรรพสามิต

- สิ่งจูงใจที่สำคัญสำหรับส่งเสริมการลงทุนในสาขาการผลิตคือ Pioneer Status (สถานภาพการเป็นผู้ริเริ่ม) หรือ Investment Tax Allowance (การผ่อนปรนภาษีการลงทุน) การคัดเลือกบริษัทเพื่อรับสิ่งจูงใจดังกล่าว ยึดหลัก ลำดับก่อนหลัง มูลค่าเพิ่ม เทคโนโลยี การเชื่อมโยงทางอุตสาหกรรม

- บริษัทผู้ผลิต (Manufacturing Company) จะได้รับสิทธิประโยชน์ที่สำคัญ ดังนี้

Pioneer Status

- บริษัทที่ได้รับคัดเลือกให้เป็น Pioneer Status จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บางส่วนเป็นเวลา 5 ปี โดยชำระภาษีร้อยละ 30 ของรายได้ (statutory income) ภายในระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นนับจากวันผลิต (Production Day) คือวันที่ผลิตได้ร้อยละ 30 ของกำลังการผลิต

- บริษัทที่ตั้งอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ ชวาบารี ชาราวัค และ Eastern Corridor ที่สมัครเข้าร่วมโครงการ (ยื่นใบสมัครต่อ Malaysian Industrial Development Authority : MIDA) จะได้รับยกเว้นภาษีเต็มจำนวนเป็นเวลา 5 ปี การสมัครเข้าร่วมโครงการสิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 มีสิทธิที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว

Investment Tax Allowance

- บริษัทที่ขอรับ Investment Tax Allowance (ITA) จะได้รับการผ่อนปรนภาษีร้อยละ 60 ของค่าใช้จ่ายประเภททุน (เช่น โรงงาน เครื่องจักร เครื่องมือที่ต้องใช้ในโครงการ) ที่เกิดขึ้นใน 5 ปี นับจากวันที่มีค่าใช้จ่ายจำนวนแรก

- บริษัทที่ตั้งอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน (ชวาบารี ชาราวัค และ Eastern Corridor) และได้สมัครเข้าร่วมโครงการตั้งแต่วันที่ 13 กันยายน 2003 จะได้รับผ่อนปรนภาษีเต็มจำนวน สำหรับค่าใช้จ่ายประเภททุนที่เกิดขึ้นใน 5 ปี การสมัครเข้าร่วมโครงการสิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2010 จะได้รับสิทธิประโยชน์ ITA

ประเภทการลงทุนที่มีสิทธิได้รับ Pioneer Status หรือ Investment Tax Allowance เช่น การผลิตสินค้า/กิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริม การขยายกิจการเข้าไปในเขตส่งเสริมการลงทุนการผลิตสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูง โครงการทางยุทธศาสตร์ บริษัทขนาดเล็กและขนาดกลาง การเชื่อมโยงด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเครื่องจักรและเครื่องมือ การใช้ประโยชน์จาก Oil Palm Biomass เป็นต้น

ตารางที่ 5.2 สิทธิประโยชน์การลงทุนในมาเลเซีย⁽²⁴⁾

รายการ	อัตรา
1. อัตราปกติของภาษีนิติบุคคลสำหรับเงินปันผล	28 %
2. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล (และอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินปันผล, ผลประโยชน์ และกำไรจากการขายคืน หน่วยลงทุน)	- อัตราก้าวหน้าเริ่มจาก 0% - 28% ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินได้ที่ต้องเสียภาษี - ดอกเบี้ย 28% - เงินปันผล 0% - กำไรจากการขายหน่วยลงทุน 0%
3. ค่าเสื่อมราคา (แนวทางและการอนุมัติสำหรับสิ่งปลูกสร้างประกอบด้วยโรงงานและเครื่องจักร)	- สิ่งปลูกสร้าง อัตราคงที่ 10% ในปีแรก และ 3% หลังจากนั้น - โรงงานและเครื่องจักร อัตราคงที่ 14% เป็นเวลา 6 ปี
สิทธิประโยชน์ทางภาษี	
1. ภาคการลงทุนที่ตั้ง แรงงาน ที่มีคุณสมบัติได้รับสิทธิประโยชน์	- อุตสาหกรรมที่พึ่งพิงเทคโนโลยีขั้นสูง หรือทรัพยากรการวิจัยและพัฒนาธุรกิจการขนส่งทางเรือ การบริหารกองทุน ห้างสรรพสินค้า การจัดการขยะ - อุตสาหกรรมการผลิต การค้านอกประเทศการฝึกอบรมทางเทคนิคและวิชาชีพ - อุตสาหกรรมการเกษตรและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องของการสื่อสาร สาธารณูปโภค การขนส่ง โรงแรม การท่องเที่ยว การบริการ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และบางภาคธุรกิจ
2. การงดเว้นภาษีชั่วคราว	- การงดเว้นภาษีเริ่มนับจากการเริ่มดำเนินกิจการ - 5 ปี ในบริษัทที่มีสัญญาวิจัย และพัฒนาหรือบริษัทเทคโนโลยีขั้นสูง (เช่นรถยนต์ เทคโนโลยีชีวภาพ อิเล็กทรอนิกส์ วิทยาศาสตร์ วัสดุก่อสร้าง

⁽²⁴⁾ ศูนย์วิชาการเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิเคราะห์ผลการดำเนินการของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เสนอ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, กรุงเทพฯ: 2553

รายการ	อัตรา
	<p>เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีเพื่อพลังงานทดแทน) มีการคาดการณ์ว่า บริษัทเทคโนโลยีชั้นสูงจะสามารถเพิ่มยอดขายประจำปีได้อย่างน้อย 1% จากกิจกรรม การวิจัยและพัฒนา และ 7% ของแรงงานควรจะมีความรู้ทางวิทยาศาสตร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - 10-5 ปี มีการยกเว้นภาษี 75%-85% ของกำไรสำหรับบริษัททุกเมก (10 ปี สำหรับการนำผลการวิจัยและพัฒนาไปพัฒนาเพื่อการค้า) - มีการยกยอดการขาดทุน และลดหย่อนภาษีอย่างไม่มีกำหนด
<p>3. การลดภาษีเงินได้นิติบุคคล ภายหลังจากการงดเว้นภาษีชั่วคราว สิทธิประโยชน์นอกเหนือจากการงดเว้นภาษีชั่วคราว สิทธิประโยชน์นอกเหนือจากการงดเว้นภาษีชั่วคราวหรือสิทธิประโยชน์อื่นๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สิทธิประโยชน์จะลดหย่อน 2 เท่า สำหรับค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมที่อนุมัติ - ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงโรงงานจะได้รับส่วนลดภาษี 100% - การยกเว้นภาษีสำหรับเงินปันผลแยกจากการยกเว้นภาษีเงินได้ - การลดหย่อนเพิ่มขึ้นสำหรับ - คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อุปกรณ์ในการจัดการขยะ และอุตสาหกรรมการเกษตร
<p>4. ยกเว้นอากรนำเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่ม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีอากรนำเข้าสำหรับวัตถุดิบและชิ้นส่วนสำรองในการส่งออก - ยกเว้นอากรนำเข้าและภาษีการขายสำหรับเครื่องมือที่ไม่ได้ผลิตในประเทศ - ยกเว้นภาษีและอากรสำหรับการซื้อเครื่องจักร และเครื่องมือภายในประเทศ

ที่มา: ศูนย์วิชาการเศรษฐกิจศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

5.3 ขั้นตอนการลงทุน

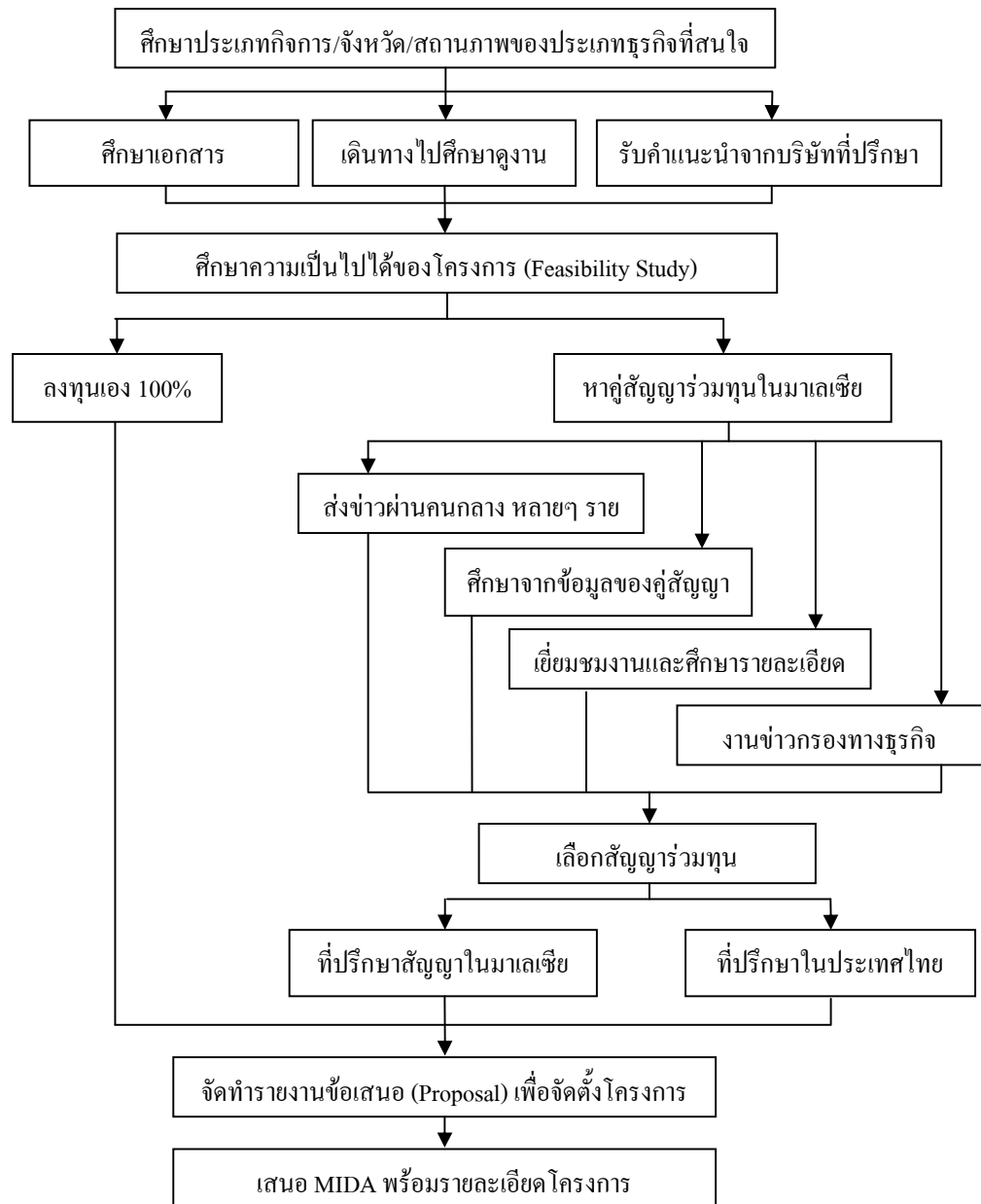
5.3.1 ขั้นตอนการลงทุนและจัดตั้งบริษัทในมาเลเซีย

กรณีการลงทุนตั้งแต่ 2.5 ล้านบาทขึ้นไปสามารถขอรับการส่งเสริมการลงทุน โดยผู้ลงทุนจำเป็นต้องศึกษาประเภทกิจการหรือธุรกิจที่สนใจในมาเลเซียจากเอกสาร การศึกษาคุณภาพ รวมถึงการรับคำปรึกษาจากบริษัทที่ปรึกษาและนำข้อมูลจากการศึกษามาประมวลความเป็นไปได้ของโครงการ หลังจากนั้น ผู้ลงทุนควรตัดสินใจว่าจะลงทุนเองทั้งหมด หรือจะร่วมลงทุนกับ ท้องถิ่น แล้วจัดทำรายงานข้อเสนอโครงการ พร้อมหลักฐานการลงทุนมายื่นต่อ Malaysia Industrial Development Authority (MIDA) เพื่อขอรับการส่งเสริมการลงทุน MIDA จะพิจารณาไม่เกิน 3 เดือน เมื่อได้รับอนุมัติ ต้องยื่น Form A 13 เพื่อจดทะเบียนชื่อบริษัท ที่ The Companies Commission of Malaysia (SSM) SSM จะใช้เวลาในการพิจารณาประมาณ 12 วัน หลังจากผ่านการอนุมัติจาก SSM ผู้ลงทุนจะต้องจัดทำตราบริษัท และ ส่งเอกสารให้ CCM ออกใบรับรองเพื่อนำมาจดทะเบียนกับ Income Tax Department, Employment Provident Fund และ Social Security Organization

สิทธิประโยชน์ของโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีดังนี้

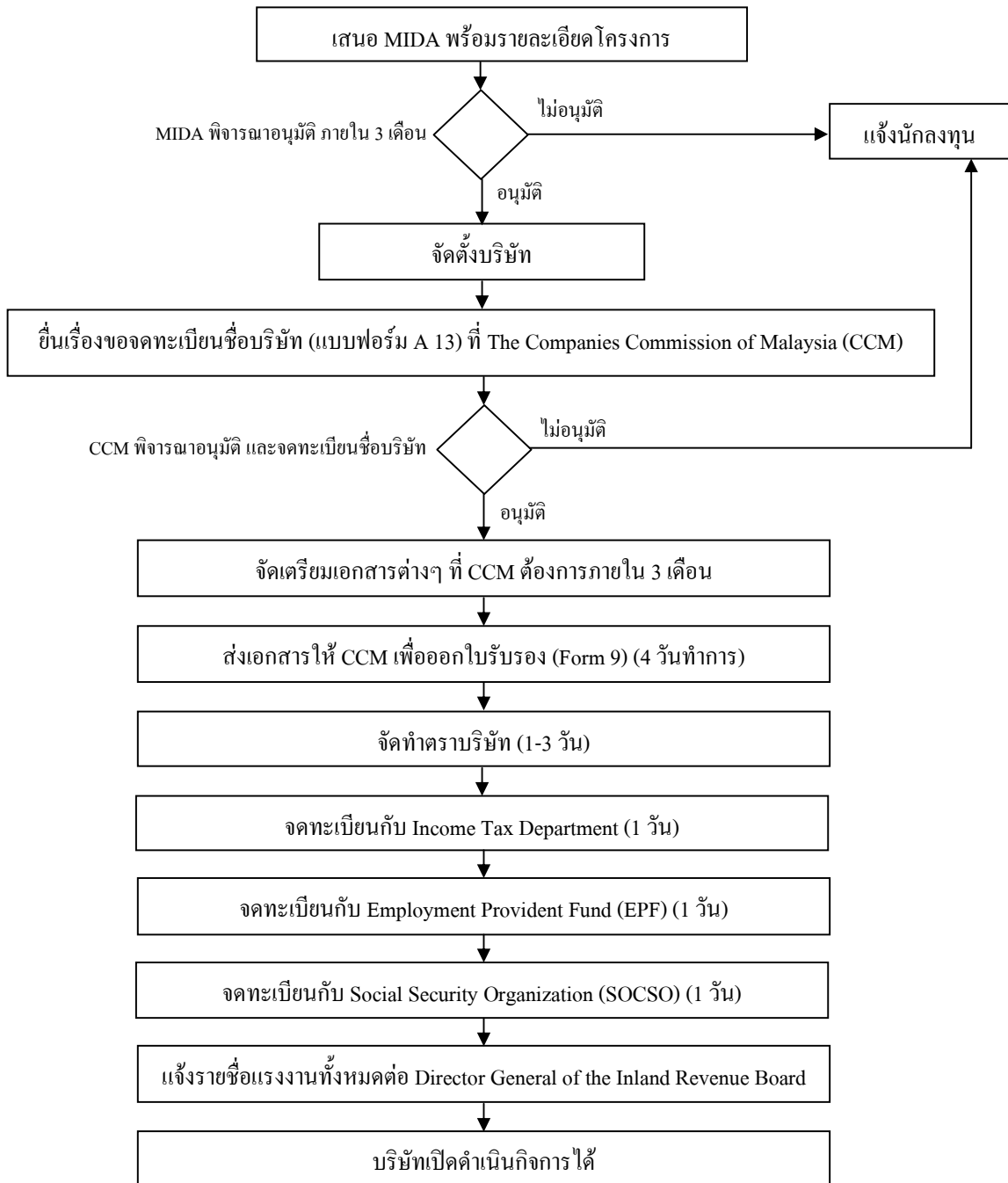
- กรณีอุตสาหกรรมทั่วไปจะได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ร้อยละ 30 เป็นเวลา 5 ปี
- กรณีกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี
- การนำเข้าสินค้าทุนสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 60 เป็นเวลา 5 ปี

ภาพที่ 5.1 ขั้นตอนการลงทุนและจัดตั้งบริษัทในมาเลเซีย

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์

ภาพที่ 5.2 ขั้นตอนการลงทุนและจัดตั้งบริษัทในมาเลเซีย (ต่อ)

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์

บทที่ 6

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

เศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียขยายตัวมาโดยตลอด ในปี 2553 คาดว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ 5 สำหรับปี 2554 คาดว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ 6 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (2553-2558) ซึ่งเน้นการกระตุ้นการลงทุนของภาคเอกชน และการใช้จ่ายของรัฐบาล เพื่อก่อสร้างสาธารณูปโภค นอกจากนี้มาเลเซียได้ประกาศต้นแบบเศรษฐกิจใหม่ (New Economy Model-NEM) ซึ่งเป็นต้นแบบการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ที่รัฐบาลมาเลเซียจะใช้เป็นรากฐานของนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจ โดยมีหลักการ 3 ประการคือ

1. เพิ่มรายได้ให้กับประชากร จากระดับปัจจุบันประมาณ 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ/คน/ปี เป็น 15,000 ดอลลาร์สหรัฐ/คน/ปี ในปี 2563

2. การกระจายรายได้และผลประโยชน์ให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งในกลุ่มนี้มีเชื้อสายมุสลิมบุตรถึงร้อยละ 77.2

3. การพัฒนาอย่างยั่งยืน คำนึงถึงความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพื้นที่ของประเทศมาเลเซียมีขนาดเล็ก พื้นที่เพาะปลูกมีน้อย ทำให้ต้องนำเข้าสินค้าทางการเกษตร ทั้งเพื่อการผลิตเป็นอาหารและใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าชนิดอื่น อุตสาหกรรมทางการเกษตรที่สำคัญของมาเลเซีย มีเพียงไม่กี่ประเภทที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา และ ปาล์มน้ำมัน สำหรับยางพารา มาเลเซียต้องนำเข้าจากประเทศไทยเป็นหลัก ทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมีข้อจำกัด นักลงทุนที่ต้องการจะขยายการลงทุนด้านการเกษตรหรือเกษตรแปรรูป จำเป็นต้องออกไปลงทุนในต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม ฯลฯ

ประเทศมาเลเซียได้มีการออกมาตรการต่างๆ ซึ่งบางมาตรการเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุน ส่งผลให้ต้นทุนของผู้ประกอบการสูงขึ้น

6.1 การชักจูงให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย

ปัญหา และอุปสรรค

1) เหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

- นักลงทุนมาเลเซียส่วนใหญ่สนใจจะเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ และตั้งโรงงานในแถบจังหวัดภาคใต้ เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้การเข้ามาลงทุนน้อยลง โดยในปี 2551 โครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน 46 โครงการ เงินลงทุนทั้งสิ้น 25,219 ล้านบาท ลดลงเหลือ 25 โครงการ เงินลงทุนทั้งสิ้น 6,389 ล้านบาท ในปี 2552

2) การขาดแคลนแรงงาน

- นักลงทุนมาเลเซียส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ ได้แก่ น้ำยางข้น ยางแผ่น และยางแท่ง ซึ่งแรงงานไทยไม่ค่อยสนใจที่จะเข้ามาทำงานในโรงงานประเภทนี้ ทำให้ผู้ประกอบการประสบปัญหาทางการขาดแคลนแรงงาน

นอกจากอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติแล้ว นักลงทุนมาเลเซียยังสนใจที่จะเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งใช้ปัจจัยแรงงานสูง การขาดแคลนแรงงานจึงเป็นปัญหาและอุปสรรคสำหรับการเข้ามาลงทุนในประเทศไทย

3) ค่าจ้างแรงงานสูงกว่าประเทศคู่แข่ง

- นักลงทุนมาเลเซียส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยแรงงานสูง การที่ประเทศไทยมีค่าจ้างแรงงานสูงกว่าประเทศคู่แข่ง เช่น ประเทศเวียดนาม กัมพูชา ที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำ จึงเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเข้ามาเพื่อขยายการลงทุนในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

1) รัฐบาลต้องดำเนินการเพื่อให้เหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ลดน้อยลง เพื่อสร้างความมั่นใจ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักลงทุน ซึ่งจะส่งผลให้นักลงทุนชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวมาเลเซียเข้ามาลงทุนในภาคใต้มากขึ้น

2) ชักจูงให้นักลงทุนมาเลเซียเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากยางพารา เช่น ยางรถยนต์ ถุงมือยางทาง

การแพทย์ เป็นต้น ซึ่งในแต่ละปีประเทศมาเลเซียมีการนำเข้ายางพาราแปรรูปขึ้นต้น ได้แก่ น้ำยางชั้น ยางแผ่น และยางแท่ง คิดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 26,000 ล้านบาท

3) ชักจูงให้นักลงทุนมาเลเซีย เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตอาหาร เพื่อส่งออกมากขึ้น โดยใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิต เนื่องจากประเทศไทยมีความพร้อมทางด้านวัตถุดิบ และ เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย ทำให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

6.2 การเข้าไปลงทุนในประเทศมาเลเซีย

ปัญหา และอุปสรรค

1) ค่าจ้างแรงงานสูง

- ค่าจ้างแรงงานในประเทศมาเลเซียสูงกว่าประเทศไทย ซึ่งนักลงทุนไทยไม่มีความได้เปรียบในด้านอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง และมีมูลค่าเพิ่มสูง

2) รัฐบาลมาเลเซีย ดำเนินนโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อคนเชื้อสายมาเลเซีย

ข้อเสนอแนะ

1) ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 10 ของมาเลเซีย รัฐบาลมุ่งส่งเสริมกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ซึ่งนักลงทุนไทยมีความรู้ความชำนาญ กิจการประเภทนี้จึงเป็นกิจการหนึ่งที่น่าสนใจที่นักลงทุนไทยควรจะไปลงทุนในประเทศมาเลเซีย

2) รัฐบาลต้น มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย เป็นรัฐที่ประกอบการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ สาขาการลงทุนที่มีศักยภาพได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง ผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา น้ำมันปาล์ม อาหารฮาลาล สินค้าหัตถกรรมสิ่งทอ ศูนย์สร้างและซ่อมบำรุงเรือ และการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกิจการที่นักลงทุนไทยมีศักยภาพ จึงเหมาะแก่การเข้าไปลงทุนในกิจการเหล่านี้ในรัฐกตันตัน

นอกจากนี้ที่รัฐปาหัง อุตสาหกรรมที่สำคัญคือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ชายฝั่งของรัฐปาหัง เป็นแหล่งดำน้ำทั้งแบบ Snorkeling และ Scuba Diving ที่สวยงามมาก และยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม คือ Cherating Beach ซึ่งมีโรงแรมระดับนานาชาติตั้งอยู่หลายแห่ง รวมทั้ง Club Med Cherating ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ดังนั้นการเข้าไปลงทุนในกิจการที่ส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว จึงมีผู้ทางที่ดีสำหรับนักลงทุนไทย

3) ผู้บริหารรัฐปาหังมีนโยบายจะพัฒนารัฐปาหังให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและส่งออกรถยนต์ ซึ่งเป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และผู้ประกอบการไทยมีความรู้ความชำนาญในการผลิต โดยในแต่ละปีประเทศไทยสามารถส่งออกรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบไปยังมาเลเซียปีละไม่ต่ำกว่า 20,000 ล้านบาท โดยในปี 2553 (มกราคม - สิงหาคม) ส่งออกมูลค่า 26,761.7 ล้านบาท อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์จึงเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่เหมาะสมแก่การเข้าไปลงทุน

สรุป

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศหนึ่งที่น่าสนใจในกลุ่มประเทศอาเซียน ทั้งในด้านการชักจูงให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย และการเข้าไปลงทุนของนักลงทุนไทย โดยอุตสาหกรรมที่ควรจูงให้นักลงทุนมาเลเซียเข้ามาลงทุนที่สำคัญได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากยางพารา ซึ่งไทยเป็นแหล่งวัตถุดิบ อุตสาหกรรมการผลิตอาหาร โดยใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออก

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และคนไทยควรเข้าไปลงทุนในมาเลเซีย ได้แก่ กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว กิจกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และกิจกรรมด้านการเกษตร ซึ่งนักลงทุนไทยมีความรู้ความชำนาญสูง

บรรณานุกรม

- Malaysia Alloexpat. Banks in Malaysia, http://www.malaysia.alloexpat.com/malaysia_information/banks_malaysia.php (สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2553)
- San Express Holiday Co.Ltd. รัฐเคดาห์ (Kedah) มาเลเซีย,
<http://sanexpressholiday.com/aboutus/kedah.htm>, (สืบค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม 2553)
- Scholiday.co.th. ..ถึงแล้วมาเลเซีย.., <http://www.scholiday.co.th/scwb/viewtopic.php?f=2&t=77>
(สืบค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม 2553)
- Thaigoodview. มาเลเซีย, <http://www.thaigoodview.com/library/contest2552/type2/social04/06/Website/Mara.html> (สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2553)
- Tour Took Tee. กัวลาลัมเปอร์...เมืองหลวงของมาเลเซีย,
http://www.tourtooktee.com/info_topic.asp?nID=1025 (สืบค้นเมื่อ 31 กรกฎาคม 2553)
- World Airport Codes. Airports By Country Name, <http://www.world-airport-codes.com/> (สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2553)
- World Port Source. World Port by Countries, <http://www.worldportsource.com/countries.php> (สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2553)
- นีอัคฺรากีบ บินนิฮ์ซัน, กฎหมายแรงงานในประเทศมาเลเซีย,
http://nikrakib.blogspot.com/2007/11/blog-post_26.html (สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2553)
- ทิพย์รัตน์. ลักษณะความสัมพันธ์ของไทยกับแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียน,
<http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=489.10;wap2> (สืบค้นเมื่อ 9 กรกฎาคม 2553)
- บริษัท สนุกฮอลิเดย์ จำกัด. รัฐกลันตัน Kelantan, http://www.sanookholiday.com/city_travel_id.php?id_travels=694 (สืบค้นเมื่อ 31 กรกฎาคม 2553)
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรม
ศุลกากร. ข้อมูลสรุปการค้าระหว่างประเทศ, <http://www2.ops3.moc.go.th/menucomth/>
(สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2553)
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรม
ศุลกากร. สินค้านำเข้า n อันดับแรกของไทยรายประเทศ,
<http://www2.ops3.moc.go.th/menucomth/> (สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2553)
-

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรม
ศุลกากร. สินค้าส่งออก ๓ อันดับแรกของไทยรายประเทศ,
<http://www2.ops3.moc.go.th/menucomth/> (สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2553)
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับใหม่ของมาเลเซีย... โอกาสและปัจจัยท้าทายต่อไทย,
<http://www.bangkokbiznews.com/home/news/finance/research/news-list-1.php> (สืบค้นเมื่อ 5
กรกฎาคม 2553)
- ศูนย์วิชาการเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. รายงานฉบับสมบูรณ์
โครงการวิเคราะห์ผลการดำเนินการของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เสนอ สำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, กรุงเทพฯ: 2553
- ศูนย์อินโดจีน วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ. คู่มือการค้าและการลงทุนในประเทศมาเลเซีย, มหาวิทยาลัย
บูรพา, กรุงเทพฯ: 2553
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. ภาวะการณ์ลงทุนโดยตรงจากประเทศมาเลเซียในประเทศไทยปี
2552, www.boi.go.th/thai/download/investment_foreign/142/MALa09.pdf (สืบค้นเมื่อ 20
สิงหาคม 2553)
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. FOREIGN INVESTMENT FROM MAJOR
COUNTRIES, [http://www.boi.go.th/english/download/statistics_foreign_investment/
228/FINV108.pdf](http://www.boi.go.th/english/download/statistics_foreign_investment/228/FINV108.pdf) (สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2553)
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. การค้าและการลงทุนระหว่างไทยกับมาเลเซีย,
[http://www.dft.moc.go.th/the_files/\\$59/level4/ml4.htm](http://www.dft.moc.go.th/the_files/$59/level4/ml4.htm) (สืบค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2553)
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. ภาวะการณ์ลงทุนโดยตรงจากประเทศมาเลเซียในประเทศไทยปี
2552, www.boi.go.th/thai/download/investment_foreign/142/MALa09.pdf (สืบค้นเมื่อ 20
สิงหาคม 2553)
- สำนักงานยุทธศาสตร์การพาณิชย์. กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในมาเลเซีย,
[http://otp.moc.go.th/modules/datacenter/images/File/Malaysia/Malasia%20Rule%20of%20In
vestment.pdf](http://otp.moc.go.th/modules/datacenter/images/File/Malaysia/Malasia%20Rule%20of%20Investment.pdf) (สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2553)

บรรณานุกรม (ต่อ)

สำนักงานยุทธศาสตร์การพาณิชย์. เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจประเทศ,

http://otp.moc.go.th/modules/datacenter/inc_econ_ind1.php (สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2553)

สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กระทรวงแรงงาน. รวม
กฎหมายแรงงาน (ประเทศมาเลเซีย), กรุงเทพมหานคร: 2551

หอมรดกไทย. การคมนาคมขนส่ง, [http://www1.tv5.co.th/service/mod/heritage/nation/neighbour/
malaysia3.htm](http://www1.tv5.co.th/service/mod/heritage/nation/neighbour/malaysia3.htm) (สืบค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2553)

หอมรดกไทย. ความแตกต่างของเชื้อชาติ, [http://www.moohin.com/about-thailand/neighbour/
malaysia1.shtml](http://www.moohin.com/about-thailand/neighbour/malaysia1.shtml) (สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2553)

กรมส่งเสริมการส่งออก. รายงานสถานการณ์เศรษฐกิจและภาวะการค้าสิงคโปร์ ระหว่างวันที่ 1-15
มีนาคม 2553, <http://www.ryt9.com/s/expd/869739> (สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2553)

ภาคผนวก

สถาบันการเงินในมาเลเซีย

ชื่อ	ที่ตั้ง
ABN AMRO Bank Berhad	Level 25-27, MNI Twins Tower 2 11, Jalan Pinang, 50450 Kuala Lumpur Tel : (+603)2162 7888 Fex : (+603)2162 5692 Website : www.abnamro.com.my
Affin Bank Berhad	11th Floor, Menara Affin 80, Jalan Raja Chulan, 50200 Kuala Lumpur Tel : (+603)2055 9000 Fax : (+603)2026 1415 Website : www.affinbank.com.my Email : survey@affinbank.com.my
AmBank Berhad	Menara AmBank No 8 Jalan Yap Kwan Seng, 50450 Kuala Lumpur Tel : (+603)2612 6888 Fax : (+603)2162 1606 Website : www.ambg.com.my Email : customercare@ambg.com.my
Alliance Bank Malaysia Berhad	28th Floor, Menara Multi Purpose, Capital Square 8 Jalan Munshi Abdullah, 50100 Kuala Lumpur Tel : (+603)2694 8800 Fax : (+603)2694 6727 Website : www.alliancebank.com.my Email : info@alliancebg.com.my
Bangkok Bank Berhad	105 Jalan Tun H.S. Lee, 50000 Kuala Lumpur Tel : (+603)2072 4555 Fax : (+603)7078 8569 Website : www.bangkokbank.com Email : bbb@tm.net.my

ชื่อ	ที่ตั้ง
Bank Industri & Teknologi Malaysia Berhad	Aras 28, Bangunan Bank Industri, Bandar Wawasan. No. 1016, Jalan Sultan Ismail, P.O. Box 10788, 50724 Kuala Lumpur Tel : (+603)2692 9088 Fax : (+603)2698 7976 Website : www.bankindustri.com.my Email : enquiry@bankindustri.com.my
Bank Islam Malaysia Berhad	Tingkat 11, Darul Takaful Jalan Sultan Ismail, 50250 Kuala Lumpur Tel : (+603)2616 8000 Website : www.bankislam.com.my Email : communications@bankislam.com.my
Bank Kerjasama Rakyat (M) Berhad	Bangunan Bank Rakyat Tingkat Bawah, Jalan Tangsi, 50480 Kuala Lumpur Tel : (+603)2617 3888 Fax : (+603)298 2109 Website : www.bankrakyat.com.my Email : utama@bankrakyat.com.my
Bank Muamalat Malaysia Berhad	Menara Bumiputra, 21, Jalan Melaka, PO Box 10407 50913, Kuala Lumpur Tel : (+603)2698 8787 Fax : (+603)2692 2000 Website : www.muamalat.com.my
Bank of America Malaysia Berhad	Wisma Goldhill, Jalan Raja Chulan, 50200 Kuala Lumpur Tel : (+603)2032 1133 Fax : (+603)2031 9087 Website : www.bankamerica.com.my

ชื่อ	ที่ตั้ง
Bank Of China (Malaysia) Berhad	Grd, Mezz. & 1st Floor, Plaza OSK, 25 Jalan Ampang, 50450 Kuala Lumpur Tel : (+603)2162 6633 Fax : (+603)2161 5150
Bank of Nova Scotia Berhad	Menara Boustead 69 Jalan Raja Chulan, 50200 Kuala Lumpur Tel : (+603)2141 0766 Fax : (+603)2141 2160 Website : www.scotiabank.com.my
Bank of Tokyo-Mitsubishi (Malaysia) Berhad	1, Leboh Ampang, 50100 Kuala Lumpur Tel : (+603)2078 9100 Fax : (+603)2070 8340
Bank Pembangunan Dan Infrastruktur Malaysia Berhad	Menara Bank Pembangunan, Jalan Sultan Ismail, Peti Surat 12352, 50774 Kuala Lumpur Tel : (+603)2615 2020 Fax : (+603)2692 8520 Website : www.bpimb.com.my
Bank Pertanian Malaysia	Leboh Pasar Besar, Peti Surat 10815 50726 Kuala Lumpur T : (+603)2731 1600 Fax : (+603)2691 4908 Website : www.bpm.com.my Email : bankpertanian@bpm.com.my
Bank Simpanan Nasional	Wisma BSN 117, Jalan Ampang, 50450 Kuala Lumpur Tel : (+603)2162 3222 Fax : (+603)2710 7252 Website : www.bsn.com.my

ชื่อ	ที่ตั้ง
Bumiputra-Commerce Bank Berhad	6, Jalan Tun Perak, 50050 Kuala Lumpur Tel : (+603)2693 1722 Fax : (+603)2698 6628 Website : www.bcb.com.my Email : callcenter@bcb.com.my
Citibank Berhad	Menara Citibank 165 Jalan Ampang Kuala Lumpur Tel : (+603)2383 0000 Fax : (+603)2383 6666 Website : www.citibank.com.my
Deutsche Bank (Malaysia) Berhad	18th-20th floor, Menara IMC, 8, Jalan Sultan Ismail, 50250 Kuala Lumpur Tel : (+603)2053 6788 Fax : (+603)2031 9822 Website : www.db.com
EON Bank Berhad	12th Floor, Wisma Cyclecarri, 288, Jalan Raja Laut, 5+6+60350 Kuala Lumpur Tel : (+603)2694 1188 Fax : (+603)2694 9588 Website : www.eonbank.com.my
Export-Import Bank of Malaysia Berhad	Aras 19, Bangunan Bank Industri, Bandar Wawasan, No.1016, Jalan Sultan Ismail, PO Box. 13028, 50796 Kuala Lumpur Tel : (+603)2692 7077 Fax : (+603)2692 7078 Website : www.exim.com.my
Hong Leong Bank Berhad	Level 2, Wisma Hong Leong 18, Jalan Perak, 50450 Kuala Lumpur Tel : (+603)7626 8899 Website : www.hlb.com.my

ชื่อ	ที่ตั้ง
HSBC Bank Malaysia Berhad	Bangunan HSBC, No 2 Leboh Ampang 50100 Kuala Lumpur, Peninsular Malaysia Tel : (+603)2050 7878 Fax : (+603)2070 1146 Website : www.hsbc.com.my
International Bank Malaysia Berhad	No. 8, 1st Floor, Menara Multi Purpose, Jln Munshi Abdullah, 50100 Kuala Lumpur Tel : (+603)2691 2425
J.P Morgan Chase Bank Berhad	26th Floor, Menara Dion, Jalan Sultan Ismail, 50250 Kuala Lumpur Tel : (+603)2270 4111 Fax : (+603)2270 4110 Website : www.jpmorganchase.com
Malayan Banking Berhad	Menara Maybank 100 Jalan Tun Perak, 50050 Kuala Lumpur Tel : (+603)7844 3696 Website : www.maybank2u.com
OCBC Bank Malaysia Berhad	Menara OCBC 18 Jalan Tun Perak, 50050 Kuala Lumpur Tel : 1-300-88-5000 Fax : (+603)2698 4363 Website : www.ocbc.com.my
Public Bank Berhad	Menara Public Bank 146, Jalan Ampang, 50450 Kuala Lumpur Tel : 1-800-88-3318 Fax : (+603)2161 9307 Website : www.publicbank.com.my Email : customerservice@publicbank.com.my

ชื่	ที่ตั้ง
RHB Bank Berhad	Tower 2 & 3, RHB Centre, Jalan Tun Razak, 50400 Kuala Lumpur Tel : (+603)9206 8118 Fax : (+603)9206 8088 Website : www.rhbbank.com.my
Southern Bank Berhad	49, Jalan Hang Lekiu, 50100 Kuala Lumpur Tel : (+603)2070 0222 Fax : (+603)2071 1748 Website : www.sbb.com.my
Standard Chartered Bank Malaysia Berhad	1st Floor, No. 2, Jalan Ampang, 50450 Kuala Lumpur Tel : (+603)2054 4999 Fax : (+603)2031 0621 Website : www.standardchartered.com.my
United Overseas Bank (Malaysia) Berhad	Level 2, Menara UOB, Jalan Raja Laut 5+6+60350 Kuala Lumpur Tel : (+603)2612 8121 Fax : (+603)2691 2121 Website : www.uob.com.my Email : uob121@uob.com.my

ที่มา: Malaysia Alloexpat

สถาบันการเงินไทยในมาเลเซีย

ชื่	ที่อยู่
1. Bangkok Bank Berhad	105 Jalan Tun H.S.Lee 50000 Kuala Lumpur Tel : 603 – 2072 4555 Fax : 603 – 2078 8569 Email : bbb@tm.net.my Website : www.bangkokbank.com.my

หน่วยงานไทยในมาเลเซีย

องค์กร	ที่อยู่
1. Royal Thai Embassy	206, Jalan Ampang, 50450 Kuala Lumpur Tel : 603 - 2148 8222 / 8350 Fax : 603 - 2148 6527 Email : thaikl2@tm.net.my Website : www.thaiembassykl.org
2. Royal Thai Consulate (Penang)	1 Jalan Tunku Abdul Rahman, 10350 Penang Tel : 604 - 2268029, 2269484 Fax : 604 – 2263121, 2262533
3. Royal Thai Consulate (Kelantan)	4426 Jalan Pengkalan Chepa, 15400 Kota Bharu, Kelantan Tel : 609 -7445266, 7445934, 7482545 Fax : 609 - 7449801

หน่วยงานราชการของมาเลเซีย

องค์กร	ที่อยู่
1. Malaysian Industrial Development Authority	Ground Floor, Block 4, Plaza Sentral Jalan Stesen Sentral 5, Kuala Lumpur Sentral 50470 Kuala Lumpur Tel : 603 - 2267 3633 Fax : 603 - 2274 7970 Email : promotion@mida.gov.my Website : www.mida.gov.my
2. Bank Negara Malaysia	Level 10, Blok A, Jalan Dato' Onn, 50480 Kuala Lumpur Tel : 03-26907520, 03-26910736 Fax : 03-26913661 Email : info@bnm.gov.my Website : www.bnm.gov.my

องค์กร	ที่อยู่
3. Ministry of International Trade and Industry (MITI)	Block 10, Government Offices Complex, Jalan Duta, 50622 Kuala Lumpur Tel : 603 - 6203 3022 Fax : 603 - 6201 2337 Email : webmiti@miti.gov.my Website : www.miti.gov.my
4. Ministry of Agriculture & Agro-Based Industry	Wisma Tani, No.28 Persiaran Perdana, Presint 4, Pusat Pentadbiran Kerajaan Persekutuan 62624 Putrajaya Tel : 603 - 88701000 Fax : 603 - 88886020 Website : http://agrolink.moa.my
5. Companies Commission of Malaysia (CCM)	Level 2 & 10-18, Putra Place, 100 Jalan Putra, 50622 Kuala Lumpur. Tel : 603 - 4047 6000 Fax : 603 - 4047 6317 Website : www.ssm.com.my Email : enquiry@ssm.com.my
6. Department of Environment	Level 1-4, Podium 2 & 3, Wisma Sumber Asli, No.25, Persiaran Perdana, Precint 4, Federal Government Administrative Centre 62574 Putrajaya Tel : 603 - 8871 2000 / 8871 2200 Fax : 603 - 8889 1973 / 75 Website : www.doe.gov.my
7. Employees Provident Fund	Bangunan KWSP, Jalan Raja Laut 50350, Kuala Lumpur Tel : 603 - 8732 6000 Fax : 603 - 26948433 Website : www.kwsp.gov.my

องค์กร	ที่อยู่
8. Immigration Department	Ministry of Home Affairs Level 1-7 (Podium) Block 2G4, Precint 2, Federal Government Administration Centre, 62550 Putrajaya, Federal Territory Tel : 603 - 8880 1000 Fax: 603 - 8880 1200 Website : www.imi.gov.my
9. Inland Revenue Board	Lembaga Hasil Dalam Negeri Malaysia Pusat Khidmat Pelanggan Jabatan Pemprosesan Aras 12, Menara C Persiaran MPAJ Jalan Pandan Utama Pandan Indah 55100 Kuala Lumpur Tel : 603-42893500 Fax : 603-42893400 Email : callcentre_bp@hasil.org.my Website : www.hasil.org.my
10. The Malaysia Government's Official Portal	Level 6, Block B2, Parcel B, Kompleks Jabatan Perdana Menteri, Pusat Pentadbiran Kerajaan Persekutuan, 62502 Putrajaya Tel: 603 - 8888 1199 Fax: 603 - 8888 3721 Email : admin@portal.gov.my Website : www.gov.my
11. Royal Malaysian Customs	No.3 Perdana Boulevard Precinct 2 62592 Putrajaya Tel : 603 - 8882 2100 Fax : 603 - 8889 5901 Email : kastam@customs.gov.my Website : www.customs.gov.my

องค์กร	ที่อยู่
12. Malaysia External Trade Development Corporation	Menara MATRADE, Jalan Khidmat Usaha, Off Jalan Duta, 50480 Kuala Lumpur Tel : 603 - 6207 7077 Fax : 603 - 6203 7037 / 7033 Email: info@matrade.gov.my Website : www.matrade.gov.my
13. Small & Medium Industries Development Corporation	Aras 20, West Wing, Menara MATRADE, Jalan Khidmat Usaha, Off Jalan Duta, 50480 Kuala Lumpur Tel : 603 - 6207 6000 Fax : 603-62016564 Website : www.smidec.gov.my
14. Malaysian Palm Oil Board	6, Persiaran Institusi, Bandar Baru Bangi, 43000, Kajang, Selangor Tel : 603 - 87694400 Fax : 603 - 8925 9446 Website : www.mpob.gov.my
15. Malaysian Cocoa Board	5th & 6th Floor, Wisma SEDCO Locked Bag 211 88999 Kota Kinabalu, Sabah Tel : 088 - 234477 Fax : 088 - 239575, 253037 Website : www.koko.gov.my